

UNLOCKING THE TRUTH

COME OVER TO THE OTHER SIDE

SLENDER MAN

Ένας Αστικός Μύθος
Τρόμου και Μαχαιρωμάτων

ΣΤΙΓΜΑΤΑ

Τα σημάδια του Χριστού

ΤΑ ΑΙΝΙΓΜΑΤΙΚΑ DJINN

ΑΛΧΗΜΙΚΗ ΣΥΝΤΑΓΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΑΝΘΡΩΠΑΡΙΟΥ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΩΝ UFO

30 Σελίδες για το Μεγαλύτερο Αίνιγμα της Εποχής μας

ΑΤΙΑ: ΕΞΩΓΗΙΝΟΙ Ή ΕΝΑ ΜΕΤΑΓΗΙΝΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ;

ΕΞΩΓΗΙΝΟΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ - ΚΑΤΟΙΚΗΣΙΜΟΙ ΠΛΑΝΗΤΕΣ
ΕΞΩΓΗΙΝΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΕΣ

UFO ΣΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ - PROJECT MAGNUS ΚΑΙ PROJECT SECOND STORY

ΕΝΑΣ ΕΞΩΓΗΙΝΟΣ "ΑΝΑΠΑΥΕΤΑΙ" ΣΤΟ ΟΥΖΜΠΕΚΙΣΤΑΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Το UNLOCKING THE TRUTH σας καλωσορίζει
σε ένα νέο ταξίδι στην άλλη πλευρά

11 Οι 10 Κορυφαίες Αρχαιολογικές Ανακαλύψεις
του 2022

13 Νίκος Αποστολόπουλος

Στίγματα – Τα Σημάδια του Χριστού

17 Brandy Slughorn

Slender Man – Ένας Αστικός Μύθος Τρόμου και
Μαχαιρωμάτων

21 Έρικ Σμυρναίος

Τα Αινιγματικά Djinn

27 Ματθαίος Αικατερινίδης

Αλχημική Συνταγή
για την Δημιουργία Ανθρωπαρίου

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΩΝ UFO

39 ΑΤΙΑ: Εξωγήινοι ή Ένα Μεταγήινο Φαινόμενο;

41 Τι Μάθαμε για τους Εξωγήινους το 2022

47 Εξωγήινοι Πολιτισμοί Κατοικήσιμοι Πλανήτες,
Εξωγήινοι Τεχνολογικοί Πολιτισμοί, Εξωγήινα
Περιβάλλοντα και Μορφές

51 Ένα Αυξανόμενο Ποσοστό Αμερικανών
Πιστεύει ότι οι Εξωγήινοι είναι Υπεύθυνοι
για τα UFO

53 UFO στον Καναδά – Project Magnet
και Project Second Story

59 Ένας Εξωγήινος «Αναπαύεται»
στο Ουσμπεκιστάν – Τι ήταν το Πτώμα
που Βρέθηκε το 1974 στην Λίμνη Ρυζλ;

65 ΑΤΙΑ και Ελληνικός Τύπος

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Κείμενα, γραφικά, λογότυπα, φωτογραφίες, αποτελούν πνευματική ιδιοκτησία και ως συλλογικό έργο προστατεύεται κατά τις σχετικές διατάξεις του ελληνικού δικαίου, του ευρωπαϊκού δικαίου και των διεθνών συμβάσεων περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας. Η μη τήρηση των ανωτέρω επισύρει τις κυρώσεις του Ν. 2121/1993, άρθρο 66. Τα άρθρα που υπογράφονται δεν εκπροσωπούν υποχρεωτικά την άποψη του περιοδικού.

3 Cosmos News

7 Μυστήρια από την Αρχαιότητα

9 Όψεις του Φανταστικού στον Ελληνικό
Πολιτισμό

31 Αστικοί Θρύλοι της Ιαπωνίας

33 Μυστικές Διαδρομές στην Άγνωστη
Ελλάδα

35 Ο Ελληνικός Τύπος στην Υπηρεσία του
Παραφυσικού

ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ – ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Θανάσης Βέμπος
Έρικ Σμυρναίος
Απόστολος Χειρδάρης
Γιώργος Λεκάκης
Μηνάς Τσικριτσής
Αντώνης Αντωνιάδης
Δημήτρης Μακριδόπουλος
Παναγιώτα Πρέκα Παπαδήμα
Γιώργος Χαραλαμπίδης
Ειρήνη Σπανοπούλου
Στελίνα Μαργαριτίδου
Δήμητρα Παράσχου
Σταυρούλα Κωνσταντοπούλου
Βαγγέλης Βενιζέλος
Jose Antonio Caravaca
Ματίνα Μαντά
Edoardo Russo
Αγγελής Μπεκιάρης
Σταύρος Χατζόπουλος
Brandy Slughorn

Email:

UtTmagazine2017@gmail.com

Περού: Ανακαλύφθηκαν 100 νέα γεωγλυφικά στις γραμμές Nazca – Οι ερευνητές απορούν

Οι πολιτισμοί που έζησαν στο Περού άφησαν το αποτύπωμά τους με γεωγλυφικά σχήματα που επιβεβαιώνουν την ύπαρξη του αρχαίου πολιτισμού Νάζκα, πριν από 2.000 χρόνια. Και ενώ οι επιστήμονες μελετούν εδώ και 80 χρόνια τα απομεινάρια των πολιτισμών για να καταλάβουν την δομή τους, μόλις πρόσφατα ερευνητές από το

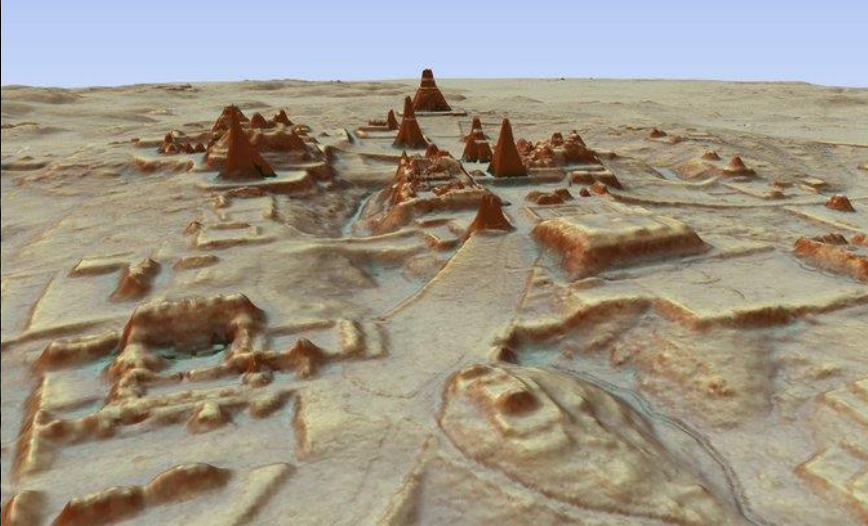
πανεπιστήμιο Yamagata της Ιαπωνίας εντόπισαν επιπλέον 168 γεωγλυφικά, στην έρημο του Περού ή αλλιώς την αρχαία πεδιάδα των Νάζκα. Μετά από δύο χρόνια ερευνών πεδίου με αεροφωτογραφίες και μη επανδρωμένα αεροσκάφη, Περουβιανοί και Ιάπωνες ερευνητές από το Πανεπιστήμιο Yamagata έκαναν μία νέα μεγάλη ανακάλυψη. Σημειώνεται πως οι ερευνητές εντόπισαν τα γεωγλυφικά σχήματα, μέσω διетуός φωτογράφισης με drone και ερευνών τεχνητής νοημοσύνης (AI), αυξάνοντας τον αριθμό των γνωστών γεωγλυφικών της Νάζκα σε 358. Οι πιο πρόσφατες προσθήκες καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα μοτίβων από τραπεζοειδή σχήματα έως απεικονίσεις πτηνών, γατών, φιδιών και ανθρωποειδών μορφών. Ο πολιτισμός Nazca κατασκεύασε αυτά τα αρχαία, εικονογραφικά σκίτσα στο έδαφος αφαιρώντας βράχους. Κρίνοντας από πήλινα αγγεία που βρέθηκαν κοντά στην τοποθεσία, οι αρχαιολόγοι χρονολόγησαν τις γραμμές μεταξύ 100 π.Χ. και 300 μ.Χ. Ενώ ιστορικοί και επιστήμονες δεν είναι ακόμη σίγουροι για τον αρχικό σκοπό των σχεδίων, έχουν προταθεί διάφορες θεωρίες – ορισμένοι υποστηρίζουν ότι εξυπηρετούσαν αστρονομικό σκοπό, ενώ άλλοι υποστηρίζουν ότι παρείχαν οπτική ευχαρίστηση στους θεούς που έβλεπαν προς τα κάτω στη Γη. Ο Jorge Olano, επικεφαλής αρχαιολόγος του ερευνητικού προγράμματος Nazca Lines, δήλωσε ότι οι νέες φιγούρες έχουν μήκος κατά μέσο όρο μεταξύ δύο και έξι μέτρων. Ο σκοπός των γραμμών Νάζκα, οι οποίες μπορούσαν να φανούν μόνο από τον αέρα, παραμένουν ένα μυστήριο.

Ανακαλύφθηκε θησαυρός των Βίκινγκς με το λιώσιμο των παγετώνων στη Νορβηγία

Καθώς ο παγετώνας στη Νορβηγία έλιωνε, δεκάδες αρχαιολόγοι έφταναν για να αναζητήσουν έναν αρχαίο θησαυρό των Βίκινγκς. Πρόκειται για τον παγετώνα Lendbreen, ο οποίος διατηρείται για περισσότερα από 500 χρόνια και βρίσκεται στην πλαγιά ενός βουνού στο Jotunheimen, 400 χιλιόμετρα από το Όσλο της Νορβηγίας. Από το 2011 ομάδες αρχαιολόγων έχουν φτάσει

στο σημείο, αφού όταν άρχισε να λιώνει άρχισε να εκθέτει δεκάδες αντικείμενα των Βίκινγκς μεταξύ των οποίων και ένα μυστηριώδες κουτί. Όταν πραγματοποιήθηκαν μελέτες άνθρακα, ανακάλυψαν ότι το κιβώτιο χρονολογείται πριν από περίπου 400 ή 500 χρόνια. Όταν το άνοιξαν, έμειναν έκπληκτοι, γιατί βρήκαν μια σειρά από αντικείμενα που υποτίθεται ότι ήταν πολύτιμα για τους Βίκινγκς. Ο θησαυρός αποτελούνταν από κεριά, τσεκούρια, μαχαίρια, ρούχα, ακόμη και πέταλα. Τα κεριά ήταν ιδιαίτερα πολύτιμα στη σκανδιναβική κουλτούρα εκείνης της εποχής, καθώς ήταν αυτό που χρησιμοποιούσαν ως καθοδηγητικό φως για να ταξιδεύουν μεταξύ των διαφορετικών αγροκτημάτων τους. Καθώς ο παγετώνας λιώνει, οι επιστήμονες βρήκαν νέα αντικείμενα όπως βέλη, υφάσματα και κόκαλα τaráνδων. Τα λάφυρα από τον θησαυρό ανέρχονται σε περισσότερα από 100 αντικείμενα, όπως πέταλα, ένα μπαστούνι, μια ξύλινη βελόνα, ένα γάντι και ένα μικρό σιδερένιο μαχαίρι. Μέχρι τώρα, τα τεχνουργήματα είχαν διατηρηθεί τέλεια χάρη στον πάγο, αλλά η κατάστασή τους είναι εύθραυστη και πρέπει να παραμείνουν σε απομονωμένα περιβάλλοντα για να μην αρχίσουν να αλλοιώνονται.

Τεράστια περιοχή και σύμπλεγμα πυραμίδων των Μάγια θαμμένη κάτω από τροπικό δάσος στη Γουατεμάλα εντόπισαν Γεωλόγοι

Γεωλόγοι στη βόρεια Γουατεμάλα έχουν ανακαλύψει μια τεράστια τοποθεσία των Μάγια που εκτείνεται περίπου 650 τετραγωνικά μίλια και χρονολογείται στη Μέση και Ύστερη Προκλασική περίοδο (περίπου μεταξύ 1000π.Χ. και 250 π.Χ.). Τα ευρήματα ήταν το αποτέλεσμα εναέριας έρευνας που πραγματοποίησαν οι ερευνητές με αεροπλάνο και χρη-

σιμοποιώντας την τεχνική lidar, στην οποία εκπέμπονται λέιζερ και το ανακλώμενο φως χρησιμοποιείται για τη δημιουργία αεροφωτογραφιών τοπίου. Η τεχνολογία είναι ιδιαίτερα χρήσιμη σε περιοχές όπως τα τροπικά δάση της λεκάνης Mirador-Calakmul Karst της Γουατεμάλας, όπου τα λέιζερ μπορούν να διεισδύσουν στον παχύ «θόλο» των δέντρων. Χρησιμοποιώντας δεδομένα από τις σαρώσεις, η ομάδα εντόπισε περισσότερους από 1.000 οικισμούς διάσπαρτους στην περιοχή, οι οποίοι συνδέονταν μεταξύ τους με 160 χιλιόμετρα δρόμων που πιθανότατα διέσχιζαν οι Μάγια με τα πόδια. Εντόπισαν επίσης τα ερείπια αρκετών μεγάλων πυραμίδων, μαζί με κανάλια και δεξαμενές που χρησιμοποιούνται για τη συλλογή νερού, σύμφωνα με τη μελέτη, η οποία δημοσιεύθηκε στις 5 Δεκεμβρίου στο περιοδικό Ancient Mesoamerica.

Οι αρχαιολόγοι ανακάλυψαν τέσσερις τάφους των φαραώ και μια μούμια 4.000 ετών στη Σακάρα

Στη νεκρόπολη της Σακάρα, που είναι γνωστή για τη διάσημη πυραμίδα με βαθμίδες του φαραώ Ζοζέρ, οι αρχαιολόγοι έφεραν στο φως αυτούς τους σφραγισμένους τάφους της 5ης και της 6ης δυναστείας, από το 2.500 έως το 2.100 προ Χριστού. Οι βαθιές αυτές κοιλότητες, διακοσμημένες με χρωματιστές σκηνές από την καθημερινότητα, ήταν η τελευταία κατοικία του Χνουμτζέντεφ, του μεγάλου ιερέα του φαραώ Ούνας η διακοσμημένη πυραμίδα του οποίου βρίσκεται σε κοντινή απόσταση, του Μέρι, του φύλακα των μυστικών του βασιλιά, του Μέσι, μεγάλου ιερέα του φαραώ Πεπί Α΄ και του Φετέκ, αντιγραφέα και δικαστή, δήλωσε στους δημοσιογράφους ο γνωστός Αιγύπτιος αρχαιολόγος Ζάχι Χάουας. Στη διάρκεια των ανασκαφών, 15 μέτρα κάτω από τη γη, οι αρχαιολόγοι ανακάλυψαν μια σαρκοφάγο από ασβεστόλιθο «στην ακριβή κατάσταση που οι αρχαίοι Αιγύπτιοι την είχαν αφήσει πριν από 4.300 χρόνια», δήλωσε ο Χάουας. Ανοίγοντάς την, ανακάλυψαν μια μούμια καλυμμένη με χρυσό, «μία από τις πιο παλιές και καλύτερα διατηρημένες της Αιγύπτου με εξαίρεση τις βασιλικές μούμιες», διευκρίνισε ο αρχαιολόγος που φορούσε όπως συνηθίζει το διάσημο καπέλο του Ιντιάνα Τζόουνς. Η νεκρόπολη της Σακάρα, λίγο παραπάνω από 15 χιλιόμετρα νότια των διάσημων πυραμίδων της Γκίζας, ανήκει στα μνημεία παγκόσμιας κληρονομιάς της Unesco καθώς η πυραμίδα του Ζοζέρ, που κατασκευάστηκε περίπου το 2.700 π.Χ. από τον αρχιτέκτονα Ιμχοτέπ, θεωρείται ως ένα από τα πιο αρχαία μνημεία στην επιφάνεια της γης. Η Αίγυπτος έχει προβεί τους τελευταίους μήνες σε πολλές μεγάλες ανακοινώσεις κυρίως στη Σακάρα αλλά και στο Λούξορ.

Το αρχαίο άγαλμα του Ηρακλή αναδύεται από τις επισκευές υπονόμων της Ρώμης: Βρέθηκε κοντά στην Αππία Οδό

Ένα αρχαίο ρωμαϊκό άγαλμα που απεικονίζει τον μυθολογικό ήρωα Ηρακλή ανακαλύφθηκε κατά τη διάρκεια επισκευών στο αποχετευτικό σύστημα κάτω από ένα πάρκο στη Ρώμη. Το άγαλμα, το οποίο προφανώς χρονολογείται από τη ρωμαϊκή αυτοκρατορική περίοδο (27 π.Χ. έως 476 μ.Χ.), αναδύθηκε από το έδαφος γύρω στο 2ο μίλι κατά μήκος της αρχαίας Αππίας Οδού, του φημισμένου ιστορικού δρόμου. Το Appia Antica Park ανακοίνωσε στο Facebook ότι η περιοχή «μας επιφύλασσε μια μεγάλη έκπληξη: ένα μαρμάρινο άγαλμα σε φυσικό μέγεθος το οποίο, λόγω της πα-

ρουσίας της λεοντής που καλύπτει το κεφάλι του, μπορούμε σίγουρα να αναγνωρίσουμε ως μια φιγούρα που αντιπροσωπεύει τον Ηρακλή». Η ανακάλυψη έγινε κατά τη διάρκεια εργασιών επισκευής σε ορισμένους σωλήνες αποχέτευσης που είχαν καταρρεύσει, προκαλώντας χάσματα και κατολισθήσεις. Οι ανασκαφές έφτασαν σε βάθος 20 μέτρων και, όπως συμβαίνει συχνά στη Ρώμη, έγιναν με την παρουσία αρχαιολόγων. Τον Νοέμβριο του περασμένου έτους, ένα «εξαιρετικό» πλήθος από χάλκινα αγάλματα, που διατηρούνται για χιλιάδες χρόνια, ανακαλύφθηκε σε ένα δίκτυο λουτρών που χτίστηκαν από τους Ετρούσκους στην Τοσκάνη. Τα 24 μερικώς βυθισμένα αγάλματα, τα οποία χρονολογούνται πριν από 2.300 χρόνια και έχουν χαιρετιστεί ως το πιο σημαντικό εύρημα του είδους τους τα τελευταία 50 χρόνια, περιλαμβάνουν μια κοιμισμένη έφηβη που βρίσκεται δίπλα στην Υγεία, τη θεά της υγείας, η οποία έχει ένα φίδι τυλιγμένο γύρω από το χέρι της.

Σπάνιος μετεωρίτης σχεδόν 8 κιλών ανακαλύφθηκε στην Ανταρκτική

Ένας σπάνιος μετεωρίτης βάρους σχεδόν οκτώ κιλών ανακαλύφθηκε στις παγωμένες πεδιάδες της Ανταρκτικής, ανάμεσα σε πέντε νέους που βρέθηκαν από διεθνή ομάδα ερευνητών. Ο σπάνιος μετεωρίτης είναι περίπου στο μέγεθος ενός πεπονιού, αλλά ζυγίζει 7,7 κιλά. Αυτός ο μετεωρίτης είναι ένας από τους μόλις 100 περίπου αυτού του μεγέθους ή μεγαλύτερου που ανακαλύφθηκαν στην Ανταρκτική, κορυφαία τοποθεσία για κυνήγι μετεωριτών όπου έχουν εντοπιστεί περισσότεροι από 45.000 διαστημικοί βράχοι. Τώρα, ο μετεωρίτης κατευθύνεται στο Βασιλικό Ινστιτούτο Φυσικών Επιστημών του Βελγίου στις Βρυξέλλες, όπου θα μελετηθεί. Η Μαρία Βαλντές, με εξειδίκευση στην κοσμοχημεία αναφέρει: «Αυτό σε γενικές γραμμές σημαίνει ότι χρησιμοποιούμε μετεωρίτες για να μελετήσουμε την προέλευση και την εξέλιξη του ηλιακού συστήματος μέσω χημικών μεθόδων». Με τις αναλύσεις που γίνονται μπορώ να σκεφτώ την προέλευση αυτού του βράχου, πώς εξελίχθηκε με την πάροδο του χρόνου, από τι είδους σώμα προήλθε και πού στο ηλιακό σύστημα σχηματίστηκε. Με βάση τη δορυφορική μελέτη, υπάρχουν τουλάχιστον 300.000 μετεωρίτες στην Ανταρκτική. Και όσο μεγαλύτερος είναι ο (αριθμός) δειγμάτων που έχουμε, τόσο καλύτερα μπορούμε να κατανοήσουμε το ηλιακό μας σύστημα». Η Ανταρκτική είναι ένα από τα καλύτερα μέρη στον κόσμο για να κυνηγήσετε μετεωρίτες. Αυτό οφείλεται εν μέρει στο ότι η Ανταρκτική είναι έρημος και το ξηρό της κλίμα εμποδίζει την αποσύνθεση των μετεωριτών. Το τοπίο είναι ιδανικό για κυνήγι μετεωριτών γιατί οι μαύρες διαστημικές πέτρες ξεχωρίζουν ξεκάθαρα στα χιονισμένα χωράφια. Επικεφαλής της ομάδας ήταν η Βινσιάν Ντεμπουάλ, καθηγήτρια στο Université Libre de Bruxelles στις Βρυξέλλες.

Μετά από 155 χρόνια αποκρυπτογραφήθηκε η Mesha Stele με γραπτά αρχεία του βιβλικού Δαβίδ: Βρίσκεται στο Λούβρο

Μια πέτρινη στήλη ανακαλύφθηκε σε θραύσματα το 1868 περίπου 15 μίλια ανατολικά της Νεκράς Θάλασσας και, επί του παρόντος, βρίσκεται στο μουσείο του Λούβρου στο Παρίσι. Η Mesha Stele, που ονομάζεται επίσης Moabite Stone, είναι μια πέτρινη πλάκα από βασάλτη που παρείχε σε ιστορικούς και γλωσσολόγους τη μεγαλύτερη πηγή της Μωαβικής γλώσσας μέχρι σήμερα. Οι ερευνητές μόλις τώρα μπόρεσαν να επαληθεύσουν με σημαντικό βαθμό βεβαιότητας ότι η στήλη περιέχει σαφείς αναφορές στον βασιλιά Δαβίδ. Η στήλη είχε υποστεί ζημιά το 1869, αλλά ένα αποτύπωμα της επιγραφής καταγράφηκε πριν από τη ζημιά. Η πλάκα είναι χαραγμένη με μια μακροσκελή αφήγηση του βασιλιά Mesha του Μωάβ που πηγαίνει σε πόλεμο με το Ισραήλ. Τα γεγονότα που περιγράφονται αντιστοιχούν, αν και με ασάφεια, με παρόμοια αφήγηση στο κεφάλαιο 3 του Β' Βασιλέων.

Ο Οίκος του Δαβίδ

Το κείμενο περιέχει νύξεις στον ισραηλίτη θεό καθώς και στον «Οίκο του Δαβίδ» και στον «Βωμό του Δαβίδ». Ωστόσο, μέχρι σήμερα, οι μελετητές δεν μπορούσαν να είναι απολύτως βέβαιοι ότι αυτές οι αναφορές στον βασιλιά Δαβίδ αποκρυπτογραφούνταν σωστά. Η Μωαβική φράση «Ο Οίκος του Δαβίδ» αποτελείται από πέντε γράμματα: bt dwd . Το “bt” είναι παρόμοιο με τη σημερινή εβραϊκή λέξη για το σπίτι – bayit – που είναι beit στην κατασκευαστική του μορφή. Και το “dwd” μπορεί να θεωρηθεί σαν το daled van του σύγχρονου εβραϊκού (το γράμμα, στην περίπτωση αυτή, είναι στην πραγματικότητα waw) daled που γράφει το όνομα “David”. Μέχρι τώρα, μόνο το πρώτο και το τέταρτο γράμμα της σειράς, bet και waw ήταν εντελώς ξεκάθαρα. Σε ένα άρθρο στα τέλη του 2022 με τίτλο “Mesha’s Stele and the House of David” στο χειμερινό τεύχος του Biblical Archaeology Review, οι ερευνητές André Lemaire και Jean-Philippe Delorme επανεξέτασαν τα στοιχεία.

Γράφουν: «Το 2015, μια ομάδα από το West Semitic Research Project του Πανεπιστημίου της Νότιας Καλιφόρνια τράβηξε νέες ψηφιακές φωτογραφίες της αποκατεστημένης στήλης. Η ομάδα χρησιμοποίησε μια μέθοδο που ονομάζεται Reflectance Transformation Imaging (RTI), στην οποία πολλές ψηφιακές εικόνες λαμβάνονται από ένα τεχνούργημα από διαφορετικές γωνίες και στη συνέχεια συνδυάζονται για να δημιουργήσουν μια ακριβή, τρισδιάστατη ψηφιακή απόδοση του κομματιού. Αυτή η μέθοδος είναι ιδιαίτερα πολύτιμη επειδή η ψηφιακή απόδοση επιτρέπει στους ερευνητές να ελέγχουν τον φωτισμό ενός εγγεγραμμένου αντικειμένου, έτσι ώστε να γίνονται ορατές κρυφές, αχνά ή φθαρμένες τομές. Πιο πρόσφατα, το 2018, το Λούβρο τράβηξε αυτές τις νέες φωτογραφίες υψηλής ανάλυσης και πρόβαλλε φως πάνω τους που έρχεται κατευθείαν μέσω του χαρτιού 150 ετών. Έτσι, οι ερευνητές μπόρεσαν να συγκεντρώσουν μια πολύ σαφέστερη εικόνα των αρχαίων αρχείων. Αυτό, εξηγούν οι Lemaire και Delorme, είναι το πώς μπόρεσαν να δουν στοιχεία για τα άλλα τρία γράμματα, taw (όπως το σύγχρονο εβραϊκό tav), dalet και dalet.

Πόσο μοιάζουν τα Μωαβίτικα και τα Αρχαία Εβραϊκά;

Η Encyclopedia Britannica χαρακτήρισε τη σχέση μεταξύ Μωαβίτη και Εβραίων της εποχής της ως διαφορετική «μόνο διαλεκτικά». Σύμφωνα με το βιβλίο των Dearman και Jackson του 1989 Studies in the Mesha Inscription and Moab : «Είναι πιθανό ότι η Μωαβική και η Εβραϊκή ήταν, ως επί το πλείστον, αμοιβαία κατανοητά».

ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Η Χαμένη Πόλη των Πιθήκων

Οι εξερευνητές δεν μπορούν πάντα να είναι αξιόπιστοι στις περιγραφές των ανακαλύψεων τους. Δελεασμένοι από τη φήμη και την περιουσία, πολλοί έχουν χαθεί αναζητώντας άγνωστους και φανταστικούς θησαυρούς, αλλά πολλοί άλλοι επέστρεψαν ισχυριζόμενοι ότι βρήκαν το παράξενο και το υπέροχο. Ορισμένα πράγματα είναι και φαινομενικά αληθινά και φαινομενικά αδύνατα, και έτσι συμβαίνει και με τη Χαμένη Πόλη των Πιθήκων ή τη Χαμένη Πόλη του Θεού των Πιθήκων, χαμένη κάπου μέσα στα τροπικά δάση της Ονδούρας. Η ιστορία εντοπίζεται στις ινδιάνικες παραδόσεις των Pech, οι οποίες την περιγράφουν ως μια πόλη με τεράστιες λευκές στήλες και πέτρινους τοίχους. Είχε χτιστεί από τους θεούς, οι οποίοι είχαν σκαλίσει τις ογκώδεις πέτρες. Σύμφωνα με τους Ινδιάνους Pech, η πόλη εγκαταλείφθηκε εξαιτίας ενός «ξόρκι» ενός ισχυρού Ινδιάνου. Η ιστορία ακούγεται σαν να βγαίνει κατευθείαν από ταινία του Ιντιάνα Τζόουνς.

Πού είναι η Χαμένη Πόλη των Πιθήκων;

Η Χαμένη Πόλη στην Ονδούρα βρίσκεται στο βορειοανατολικό τμήμα της χώρας, ή αλλιώς το Ονδούρα Mosquitia. Είναι ενδιαφέρον ότι το Mosquitia της Ονδούρας είναι μια από τις μεγαλύτερες μη ανεπτυγμένες περιοχές της χώρας, η οποία δεν υπήρξε ποτέ μάρτυρας ανθρώπινων εξερευνητικών δραστηριοτήτων. Με έκταση 865.000 στρέμματα (350.000 εκτάρια), το Mosquitia της Ονδούρας παραμένει μια από τις πιο παρθένες και λιγότερο εξερευνημένες περιοχές με πεδινά τροπικά δάση στην Κεντρική Αμερική. Είναι τόσο καλή υποψήφια τοποθεσία για μια κρυφή πόλη όσο οπουδήποτε αλλού στην Κεντρική Αμερική. Η πρώτη περίπτωση ανακάλυψης των ερειπίων της Χαμένης Πόλης της Ονδούρας στο ανεξερεύνητο βαθύ τροπικό δάσος καταγράφηκε το 2012. Πιο πρόσφατα, μια άλλη κοντινή τοποθεσία έχει τραβήξει την προσοχή των ερευνητών. Η τοποθεσία των ερειπίων που ανακαλύφθηκαν στην Πόλη των Χαμένων Πιθήκων έχει αναφερθεί ως Ciudad Del Jaguar ή η πόλη του Jaguar. Το όνομα ταιριάζει απόλυτα στην τοποθεσία λόγω της ανακάλυψης ενός ειδώλου με ένα πλάσμα μισό-άνθρωπος και μισό τζάγκουαρ, πιθανώς υποδηλώνοντας έναν σαμάνο που ασχολείται με αποκρυφιστικές πρακτικές που του προκαλούν αλλαγή σχήματος. Η αρχαία παράδοση μεταξύ των αυτόχθονων φυλών που κατοικούσαν κοντά στο Mosquitia της Ονδούρας υποδηλώνει ότι η Χαμένη Πόλη ήταν ένας αφιερωμένος τόπος λατρείας. Κατά τη διάρκεια της πρώτης εξερευνητικής δραστηριότητας στο Mosquitia της Ονδούρας τον Μάιο του 2012 μέσω μιας εναέριας έρευνας, οι εξερευνητές σκόνταψαν σε αυτό που φαινόταν να είναι απόδειξη της Χαμένης Πόλης. Οι ιστορίες των ιθαγενών υποδηλώνουν ότι η πόλη των χαμένων πιθήκων μπορεί να ήταν το λίκνο ενός προκολομβιανού πολιτισμού. Οι εξερευνητές χρησιμοποίησαν την τεχνολογία Lidar για εναέριες έρευνες της περιοχής. Οι δυνατότητες της τεχνολογίας Lidar βοήθησαν στη χαρτογράφηση του εδάφους μέσα από ένα πυκνό θόλο της ζούγκλας. Ταυτόχρονα, το Lidar βοήθησε επίσης στη χαρτογράφηση του εδάφους για τον καλύτερο εντοπισμό των αρχαιολογικών στοιχείων στην περιοχή. Οι εικόνες από την έρευνα αποκάλυψαν ενδιαφέροντα ευρήματα για τους κατοίκους της πόλης των χαμένων πιθήκων. Η κοιλάδα είχε αφύσικα χαρακτηριστικά που εκτείνονται για πάνω από ένα μίλι και μια εις βάθος ανάλυση των εικόνων έδειξε ότι το έδαφος κοντά στον ποταμό είχε ανακατασκευαστεί μέσω ανθρώπινης παρέμβασης.

Η έρευνα του 2012 δεν ήταν η πρώτη φορά που αναζητήθηκε ή ενδεχομένως βρέθηκε η Χαμένη Πόλη. Η πρώτη μεγάλη αποστολή για την εύρεση της Λευκής Πόλης ή της Χαμένης Πόλης του Θεού των Πιθήκων ξεκίνησε το 1940. Ο αρχηγός της αποστολής, Theodore Morde, ήταν ένας εκκεντρικός εξερευνητής και είχε την υποστήριξη του Μουσείου των Ινδιάνων της Αμερικής. Κατά τη διάρκεια της αποστολής του, ο Morde ανακάλυψε πολλά αντικείμενα, τα οποία έφερε πίσω μαζί του. Υποστήριξε επίσης ότι είχε μπει στην θαμμένη πόλη του Θεού των Πιθήκων. Σύμφωνα με τις μαρτυρίες του Morde, οι ντόπιοι κάτοικοι πίστευαν ότι η τοποθεσία περιείχε ένα ογκώδες άγαλμα ενός Θεού Πιθήκου, που ήταν θαμμένο κάτω από το έδαφος. Τα ευρήματα από την εναέρια έρευνα του 2012 αποκάλυψαν υπολείμματα τεράστιων χωματουργικών εργασιών, αρδευτικών καναλιών και δεξαμενών, καθώς και αναχώματα σπιτιών. Η επαλήθευση όλων των χαρακτηριστικών που παρατηρήθηκαν στις εικόνες στο έδαφος, βοήθησε στο να διασφαλιστεί ότι υπήρχε μια αρχαία πόλη σε αυτήν την περιοχή. Στην πραγματικότητα, μεταγενέστερες ανακαλύψεις έχουν επισημάνει ότι το Mosquitia της Ονδούρας μπορεί να στέγαζε περισσότερες από μία χαμένες πόλεις. Τα τελευταία χρόνια πολλοί αρχαιολόγοι έχουν αναπτύξει την άποψη ότι το πυκνό τροπικό δάσος στέγαζε πολλές παρόμοιες χαμένες πόλεις. Η τοπογραφική έρευνα αποκάλυψε επίσης ότι το μέρος θα μπορούσε να φιλοξενούσε πάνω από 60.000 σπίτια, παλάτια και δρόμους, τα οποία είναι όλα θαμμένα κάτω από τη δασική γη. Επομένως, η εύρεση αυτού του φημολογούμενου υπόγειου μονολιθικού «πιθήκου» αποδεικνύεται δύσκολη. Φαίνεται ότι υπάρχουν πολλές υποψήφιες τοποθεσίες απλωμένες σε όλη την απεραντοσύνη του τροπικού δάσους της Ονδούρας. Πριν από τις ερευνητικές δραστηριότητες για την Χαμένη Πόλη της Ονδούρας, οι περισσότερες αφηγήσεις βασιζόνταν σε αφηγήσεις άλλων εξερευνητών. Μερικές από τις ιστορίες των ιθαγενών υποδηλώνουν επίσης ότι η πόλη κέρδισε το όνομα Ciudad Blanca ή White City για μια τεράστια κεντρική δομή ή «λευκό σπίτι» που αναφέρεται επίσης ως Casa Blanca. Οι ιστορίες δείχνουν ότι ο Λευκός Οίκος ήταν καταφύγιο για ιθαγενείς φυλές για να ξεφύγουν από τους Ισπανούς κατακτητές στην περιοχή. Σύμφωνα με την παράδοση των ιθαγενών, ο Λευκός Οίκος στη Χαμένη Πόλη ήταν μια μυστικιστική τοποθεσία παρόμοια με τον παράδεισο, και οι άνθρωποι δεν επέστρεφαν ποτέ μετά την είσοδο τους.

Γιατί χάθηκε;

Η αξιολόγηση του χώρου από ειδικούς στο Ινστιτούτο Ανθρωπολογίας και Ιστορίας της Ονδούρας αποκάλυψε ότι τα τεχνουργήματα που ανακαλύφθηκαν στη Χαμένη Πόλη της Ονδούρας χρονολογούνται σχεδόν από το 1000 έως το 1400 μ.Χ. Ωστόσο, το πραγματικό ερώτημα είναι πώς κατέρρευσε ο πολιτισμός της Χαμένης Πόλης του Θεού των Πιθήκων. Οι ερευνητές έχουν συνδέσει την κατάρρευση της πόλης με μια κρύπτη από γλυπτά που ανακαλύφθηκαν στους πρόποδες μιας πυραμίδας. Η κρύπτη περιλάμβανε 52 λαξευτά πέτρινα γλυπτά, τα οποία δεν ενοχλήθηκαν ποτέ από τις τοποθεσίες τους. Οι ανασκαφές που ακολούθησαν αποκάλυψαν περισσότερα από 500 γλυπτά και θραύσματα που είχαν αφεθεί εκεί τη στιγμή της εγκατάλειψης της πόλης. Για τα σπασμένα γλυπτά πρότειναν ότι ίσως αφορούσε ένα τελετουργικό για την απελευθέρωση των πνευμάτων των νεκρών πριν από την ταφή τους. Ωστόσο, η τεράστια κρύπτη των γλυπτών επισημαίνεται ότι μπορεί να ήταν μια τελετουργία που υποδηλώνει την ταφή της πόλης. Σύμφωνα με θεωρίες των αρχαιολόγων, η πόλη μπορεί να είχε βιώσει ένα καταστροφικό γεγονός και όλοι οι κάτοικοι συγκέντρωσαν τα υπάρχοντά τους ως προσφορές στους θεούς. Άλλες πιθανές αιτίες της πτώσης της Πόλης των Χαμένων Πιθήκων αναφέρονται στην ξηρασία, την κοινωνική ανισότητα, την κακοδιαχείριση των ελίτ ή τις ασθένειες.

Το εννοιολογικό σχέδιο του καλλιτέχνη Virgil Finlay του Theodore Moore «Lost City of the Monkey God». Δημοσιεύθηκε αρχικά στο The American Weekly, 22 Σεπτεμβρίου 1940

ΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟΥ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

Ανασκελάδες

Το όνομα των Ανασκελάδων είναι, κατά πάσα πιθανότητα, παραφθορά του αρχαίου «ονοσκελής» (αυτός που έχει πόδια γαιδάρου), επιθέτου που χαρακτηρίζει την Έμπουσα. Η Έμπουσα ήταν ένας δαίμονας που ανήκε στη λατρεία της θεάς Εκάτης και περιγράφεται από τον Αριστοφάνη ως μεγάλο και φοβερό θηρίο με μεγάλη ικανότητα μεταμόρφωσης. Εμφανίζονται άλλοτε σαν βόδι ή σαν γάιδaros και άλλοτε σαν όμορφη γυναίκα ή σαν σκύλος. Το ένα της πόδι ήταν χάλκινο και το άλλο γαιδάρου (όνου), γι' αυτό και ονομαζόταν ονοσκελής. Οι Ανασκελάδες έχουν κληρονομήσει όλα τα χαρακτηριστικά της Έμπουσας. Εμφανίζονται τη νύχτα σε πηγές, πηγάδια και σταυροδρόμια των ορεινών περιοχών κυρίως της Κρήτης. Χαρακτηριστικό τους είναι η ικανότητα τους να ψηλώνουν όταν τους καβαλικεύουν οι περαστικοί. Όταν όμως αυτοί ξορκίσουν το κακό (κάνοντας το σταυρό τους, λέγοντας το «Πάτερ ημών», χαράζοντας την πεντάλφα στο μέτωπο του δαιμονίου ή καρφώνοντας το με μαυρομάνικο μαχαίρι), ο Ανασκελάς ξαναπαίρνει το κανονικό του μέγεθος και φεύγει μακριά με πηδήματα, αφήνοντας πίσω του σπινθήρες.

Χαρακτηριστική είναι η παράδοση 647 του Νικόλαου Πολίτη που διαδραματίζεται στο νησί της Κύθνου: Ένας παπάς πήγαινε την νύχτα σ' ένα ερημοκλήσι για να λειτουργήσει. Στο δρόμο συνάντησε ένα γάιδαρο. «Ας τον καβαλικάψω, να πάω με την άνεση μου» σκέφτηκε. Μόλις όμως τον καβαλίκηψε, άρχισε να ψηλώνει ο γάιδαρος, «κόντεψε να φτάσει στα ουράνια». Από το φόβο του ο παπάς άρχισε να λέει όλα του τα πατερνημά και όλες του τις ευχές. Άμα είπε το Πιστεύω, ο γάιδαρος χαμήλωσε, έφτασε το φυσικό του ανάστημα, και τον πήγε ήσυχα ως την πόρτα της εκκλησίας. «Και εκεί ξεκαβαλλίκηψε ο παπάς και ο ανασκελάς εχάθη από μπρος του, και τα πέταλα του έβγαναν σπίθαις».

ΟΙ 10 ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΕΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ 2022

Ανακαλύφθηκε περίτεχνη συλλογή αρχαίων χάλκινων αγαλμάτων στην Τοσκάνη

Μια περίτεχνη συλλογή αγαλμάτων από τη Ετρουσκική-Ρωμαϊκή μεταβατική περίοδο ανακαλύφθηκε σε ένα αρχαίο λουτρό στην Τοσκάνη. Αρχαιολόγοι από το Università per Stranieri di Siena, έκαναν ανασκαφές σε ένα δίκτυο λουτρών στο San Casciano dei Bagni, κοντά στη Σιένα, όταν ανακάλυψαν τα αγάλματα που διατηρούνταν σε στρώματα λάσπης κάτω από

πισίνες με ιαματικό νερό.

Βρέθηκε το ναυάγιο του Endurance του Σερ Έρνεστ Σάκλετον

Μια ερευνητική ομάδα από το Endurance22 ανακοίνωσε την ανακάλυψη του Endurance του Σερ Έρνεστ Σάκλετον, στα ανοικτά των ακτών της Ανταρκτικής. Το Endurance ήταν ένα ξύλινο πλοίο με τρία κατάρτια, που στάλθηκε στην Αυτοκρατορική Διατλαντική Αποστολή για να κάνει τον πρώτο χειρσαίο διάπλου της Ανταρκτικής ηπείρου. Το πλοίο κάθεταί όρθιο στο βυθό της θάλασσας και είναι σε μεγάλο βαθμό άθικτο.

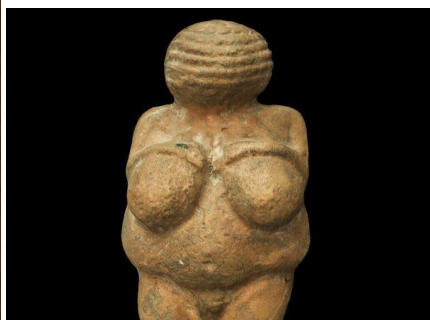
Το παλαιότερο κείμενο γραμμένο στη βασκική γλώσσα βρέθηκε στο Χέρι του Ιρουλέγκι

Το χέρι του Irulegi αποκαλύφθηκε για πρώτη φορά το 2021 κατά τη διάρκεια ανασκαφών κοντά στην Παμπλόνα της Ισπανίας. Οι ειδικοί εκτιμούν ότι δημιουργήθηκε από τους Vascones, μια προ-ρωμαϊκή φυλή που πιστεύεται ότι δεν είχε γραπτή γλώσσα. Μια νέα μελέτη σχετικά με το τεχνούργημα εντόπισε πέντε βασκονικές λέξεις σε 40 χαρακτήρες, το αρ-

χαιότερο κείμενο στη βασκική γλώσσα, γραμμένο στην ιβηρική γραφή.

Ανακαλύφθηκαν χιλιάδες αντικείμενα Αζτέκων στον Ναό Mayor

Αρχαιολόγοι από το Instituto Nacional de Antropología Historia (INAH), διεξήγαγαν ανασκαφές στους πρόποδες του ναού Templo Mayor, όπου ανακάλυψαν τελετουργικές αποθέσεις που περιείχαν πάνω από 2.500 ξύλινα αντικείμενα. Τα ευρήματα περιλαμβάνουν μάσκες, καλύμματα κεφαλής, σκήπτρα, βελάκια, ειδώλια, εκτοξευτές βελών, σκουλαρίκια, πιθάρια και πολυάριθμα ξύλινα αφιερώματα που πρόσφεραν οι ιερείς στους θεούς.

Ανακαλύφθηκε η προέλευση της 30.000 ετών Αφροδίτης του Γουίλεντο

Ο ανθρωπολόγος Γκέρχαρντ Βέμπερ από το Πανεπιστήμιο της Βιέννης χρησιμοποίησε τη μικρο-υπολογιστική τομογραφία για να αναλύσει το ειδώλιο της Αφροδίτης σε ανάλυση έως και 11,5 μικρομέτρων. Μαζί με τον Αλεξάντερ Λουκένεντερ και τον Ματίας Χάρτσαουζερ από το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας της Βιέννης, η ομάδα προμηθεύτηκε συγκριτικά δείγματα από την Αυστρία και την Ευρώπη για σύγκριση, ώστε να προσδιορίσει γεωλογικά την προέλευση του ειδωλίου.

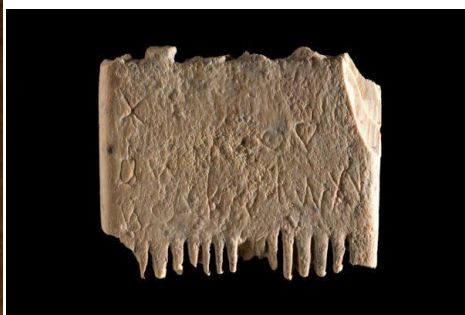

Αρχαιολόγοι ανακάλυψαν την παλαιότερη γνωστή αφηγηματική σκηνή

Μια ομάδα αρχαιολόγων ανακάλυψε την παλαιότερη ίσως γνωστή αφηγηματική σκηνή, σκαλισμένη σε ένα νεολιθικό παγκάκι ηλικίας 11.000 ετών στο Sayburz της νοτιοανατολικής Τουρκίας. Η ανακάλυψη έγινε κατά τη διάρκεια ανασκαφών στο Sayburz που ξεκίνησαν το 2021.

Ταφικό κτήριο και πορτραίτα Φαγιούμ ανακαλύφθηκαν στην Αίγυπτο

Οι αρχαιολόγοι που πραγματοποιούν ανασκαφές στον αρχαιολογικό χώρο Garza στην πόλη Φαγιούμ της Αιγύπτου, αποκάλυψαν ένα μεγάλο ταφικό κτήριο και πορτραίτα από την Πτολεμαϊκή και τη Ρωμαϊκή περίοδο. Πρόκειται για την πρώτη ανακάλυψη πορτραίτων Φαγιούμ μετά τις ανασκαφές του Βρετανού αρχαιολόγου, Φλίντερς Πέτρι, κατά τη διάρκεια των ανασκαφών στη Χαβάρα το 1887 και το 1910-11, και τις ανασκαφές του Γερμανού αρχαιολόγου, Βον Κάουφμαν, ο οποίος ανακάλυψε τον λεγόμενο «Τάφο της Αλίν».

Η «αρχαιότερη» γραπτή πρόταση βρέθηκε πάνω σε μια χτένα για ψείρες

Αρχαιολόγοι εντόπισαν μια ολόκληρη πρόταση στη γλώσσα της Χαναναίων, χαραγμένη σε μια χτένα από ελεφαντόδοντο που χρονολογείται από το 1700 π.Χ. Στη χτένα υπάρχουν 17 γράμματα σε αρχαϊκή μορφή από το πρώτο στάδιο της εφεύρεσης της αλφαβητικής γραφής. Συγκεκριμένα, η επιγραφή στο πολυτελές αντικείμενο αναφέρει: «Είθε αυτός ο χαυλιόδοντας να ξεριζώσει τις ψείρες από τα μαλλιά και

τα γένια».

Αρχαιολόγοι ανακάλυψαν ένα μοναδικό περιδέριο 1300 ετών από χρυσό και πολύτιμους λίθους

Αρχαιολόγοι από το MOLA (Μουσείο Αρχαιολογίας του Λονδίνου) ανακάλυψαν ένα περίτεχνο περιδέριο από χρυσό και πολύτιμους λίθους ηλικίας 1300 ετών κατά τη διάρκεια ανασκαφών στο Northamptonshire της Αγγλίας. Το περιδέριο, που περιγράφεται ως «μοναδικό» εύρημα, έχει 30 μενταγιόν και χάντρες από ρωμαϊκά νομίσματα, χρυσό, γυαλί και ημιπολύτιμους λίθους. Ένα ορθογώνιο μενταγιόν με μοτίβο σταυρού αποτελεί το κεντρικό κομμάτι του κοσμήματος και είναι ένθετο με κόκκινους γρανάτες σε χρυσό.

Χαμένοι ναοί, βουδιστικές δομές και σπήλαια ανακαλύφθηκαν στο δασικό καταφύγιο Bandhavgarh

Η Αρχαιολογική Υπηρεσία της Ινδίας (ASI) ανακάλυψε χαμένους ναούς, βουδιστικές δομές και σπήλαια στο δασικό καταφύγιο Bandhavgarh, που βρίσκεται στην περιοχή Umaria της Madhya Pradesh, στην Ινδία. Μέχρι τώρα, έχουν καταγραφεί 26 σπήλαια που χρονολογούνται από τον 2ο αιώνα π.Χ. έως τον 5ο αιώνα μ.Χ., 26 ναοί, 2 μοναστήρια, 2 αναθηματικές στούπες και 46 γλυπτά.

ΣΤΙΓΜΑΤΑ

ΤΑ «ΣΗΜΑΔΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ»

Γράφει ο ΝΙΚΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

*...Έλεγαν λοιπόν σ' αυτόν [στον Θωμά] οι άλλοι μαθητές:
είδαμε τον Κύριο. Κι αυτός τους απάντησε: εάν δεν δω
στα χέρια του το σημάδι των καρφιών, και δεν βάλω το
δάκτυλό μου στο σημάδι των καρφιών, και δεν βάλω το
χέρι μου στην πλευρά του, δεν θα πιστέψω...*

Κατά Ιωάννη, κ, 25

Τα στίγματα, δηλαδή οι πληγές της σταύρωσης του Ιησού που εμφανίζονται στο σώμα ενός χριστιανού, θεωρούνται στη δυτική νοοτροπία το σημάδι εκείνο που συνδέεται περισσότερο με την αγιότητα από οποιοδήποτε άλλο. Σύμφωνα με τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, η παρουσία στίγματος είναι σημάδι μυστικιστικής ένωσης με τα βάσανα του Χριστού. Τα σώματα των συγκεκριμένων χριστιανών παρουσιάζουν ξαφνικά πληγές παρόμοιες με εκείνες του Ιησού στο σταυρό. Τα χέρια και τα πόδια τους αιμορραγούν σαν να έχουν διαπεραστεί από καρφιά, στο μέτωπο τους εμφανίζονται κηλίδες αίμα σαν να έχουν τρυπηθεί από ακάνθινο στεφάνι, ενώ ραβδώσεις παρουσιάζονται στην πλάτη τους, σαν κάποιος να τους είχε μαστιγώσει. Με άλλα λόγια, έφεραν τα στίγματα, δηλαδή τα σημάδια των παθών του Χριστού. Τα ιερά αυτά στίγματα παρουσιάζουν μια πολύ διαφορετική συμπεριφορά από τις κανονικές πληγές. Κατ' αρχήν εμφανίζονται ή εξαφανίζονται δίχως προειδοποίηση, ξαφνικά και αναπάντεχα. Μπορούν να παραμείνουν ανοιχτά και δίχως να επουλώνονται για πολύ καιρό, αντιστεκόμενα παντελώς σε οποιαδήποτε απόπειρα ιατρικής θεραπείας τους. Φυσιολογικά κάθε ανοικτό τραύμα που δεν επουλώνεται σε εύλογο διάστημα γίνεται εστία σοβαρής μόλυνσης. Κι όμως, τα στίγματα δεν παρουσιάζουν κανένα σύμπτωμα μόλυνσης ή φλεγμονής.

Η περίπτωση του Αγίου Φραγκίσκου της Ασίζης

Περιέργως, δεν υπάρχουν γνωστές περιπτώσεις σιγμάτων για τα πρώτα 1.200 χρόνια μετά το θάνατο του Ιησού. Παρήλθαν περί τους 12 αιώνες μέχρι την πρώτη εμφάνιση των σιγμάτων, εκτός αν εκληφθεί ως τέτοια περίπτωση μία αναφορά του Απόστολου Παύλου στην Προς Γαλάτες 6:17 επιστολή του, όπου γράφει: «Εἰς τὸ ἐξῆς μηδεὶς ἂς μὴ δίδει εἰς ἐμέ ἐνόχλησιν, διότι ἐγὼ βαστάζω τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματι μου». Πολλοί μελετητές πιστεύουν ότι ο Παύλος μιλούσε μεταφορικά, αλλά σύμφωνα με κάποιους άλλους, η δήλωση αυτή αναφέρεται σε πραγματικό γεγονός. Η πρώτη τεκμηριωμένη περίπτωση σιγμάτων σχετίζεται με τον Άγιο

Ο Άγιος Φραγκίσκος της Ασίζης λαμβάνει τα Στίγματα

Φραγκίσκο της Ασίζης (1182-1226), τον ιδρυτή του τάγματος των Φραγκισκάνων μοναχών. Το 1224 μετέβη στο όρος Αλβέρνο στα Απέννινα. Ο θρύλος λέει ότι ένα πρωί, κοντά στην ημέρα του Υψώματος του Σταυρού, ένας εξαπτέρυγος άγγελος εμφανίστηκε στον Φραγκίσκο ενώ προσευχόταν. Καθώς πλησίασε ο άγγελος, ο Φραγκίσκος μπορούσε να δει ότι ο άγγελος είχε σημάδια σταύρωσης. Όταν ο άγγελος αναχώρησε, ο Φραγκίσκος έμεινε με πληγές στα χέρια, στα πόδια και στο πλευρό του, σαν εκείνη την πληγή που προκλήθηκε στο πλευρό του Χριστού από την λόγχη.

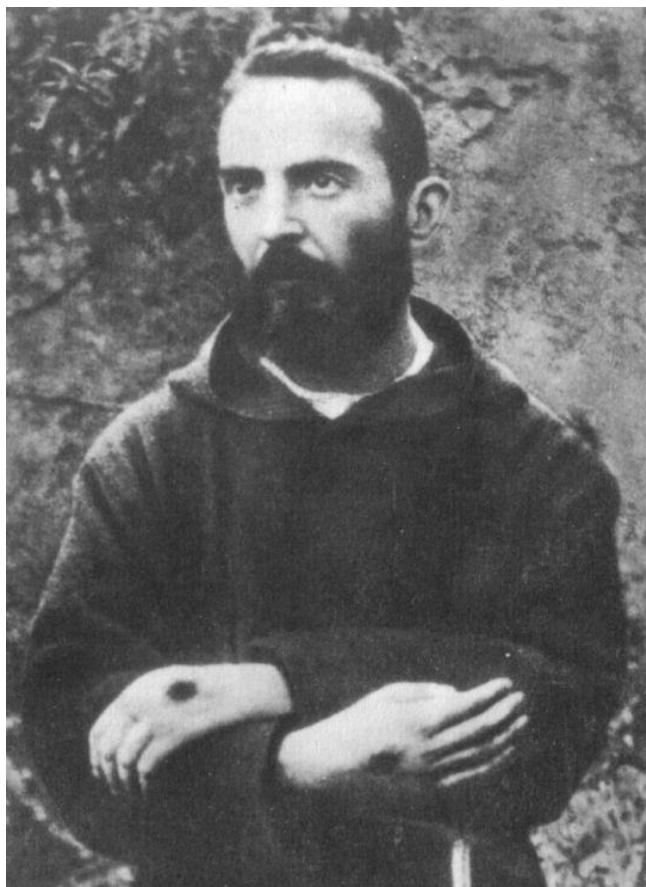
Φαινόμενα μιμητισμού

Ο Άγιος Φραγκίσκος φαίνεται ότι πυροδότησε ένα φαινόμενο μιμητισμού, αφού όταν έγινε γνωστό το θαύμα του ακολούθησαν εμφανίσεις των σιγμάτων ακόμη και σε ανθρώπους πολύ μικρότερης θρησκευτικής σημασίας από εκείνον, οι οποίες συνεχίστηκαν από τότε χωρίς διακοπή. Το 1849, μάλιστα, ο δρ.

Η Αγία Αικατερίνη λιποθυμά από τα στίγματα. Πίνακας του Τζιοβάνι Αντόνιο Μπάτζι. Εκκλησία του Αγίου Παντελεήμονα, Αλσατία, Γαλλία.

Γκουρμπέγιερ κατέγραψε σε μια λίστα 321 περιστατικά σιγματικών, οι οποίοι όχι μόνο ήταν αποκλειστικά Καθολικοί, αλλά περισσότεροι από το 1/3 από αυτούς κατάγονταν από την Ιταλία και οι υπόλοιποι κυρίως από την Γαλλία, την Ισπανία και την Πορτογαλία. Τον 20ο αιώνα η κατανομή αυτή άρχισε να μεταβάλλεται, καθώς στην Ιταλία παρουσιάζονται λιγότερα φαινόμενα και επιπλέον καταγράφονται περιστατικά στις Ηνωμένες Πολιτείες την Βρετανία και την Αυστραλία. Ένα άλλο στοιχείο που αποδεικνύει

Ο νεαρός ακόμα Padre Pio δείχνει τα στίγματα του

ότι τα στίγματα είναι ένα φαινόμενο που μεταβάλλεται, αφορά την μορφή των πληγών. Είναι ενδιαφέρον το γεγονός ότι οι πληγές του Αγίου Φραγκίσκου (εκτός από αυτή στα πλευρά του) δεν ήταν πληγές που αιμορραγούσαν, αλλά αποτυπώματα των κεφαλών των καρφιών, που ήταν μαύρα και στρογγυλά και διακρίνονταν καθαρά στο δέρμα. Από τότε, παρόλο που οι πληγές που αιμορραγούν είναι σταθερές, ποικίλλουν πολύ σε εμφάνιση, χωρίς να μοιάζουν με επανεμφανίσεις ενός αρχικού προτύπου. Για παράδειγμα, κάποιες πληγές μοιάζουν με μικροσκοπικές, ευθείες τομές και άλλες με σταυρούς ή πολλαπλά θλαστικά τραύματα. Παρόμοια, η πληγή στα πλευρά, που αντιπροσωπεύει τον λογχισμό από τον Ρωμαίο στρατιώτη Λογγίνο, εμφανίζεται σε διαφορετικό σημείο, δεξιά ή αριστερά και με διάφορα σχήματα. Ένα άλλο χαρακτηριστικό του εξελικτικού αυτού φαινομένου είναι ο εντοπισμός των πληγών στους καρπούς. Παρατηρήθηκε ότι τα στίγματα στους καρπούς εμφανίστηκαν μόνο αφού οι φωτογραφίες αποκάλυψαν ότι οι πληγές βρίσκονταν σε αυτή τη θέση στην Ιερά Σινδώνη του Τορίνου. Παρόμοια, το 1974 η Έθελ Τσάπμαν εμφάνισε στίγματα που έμοιαζαν με τις εικόνες μιας εικονογραφημένης Βίβλου την οποία της είχαν δωρίσει. Τέτοιου είδους ισχυρές σχέσεις μεταξύ δημοφιλών εικόνων και της φύσης των σιγματικών ενισχύουν τον μιμητικό χαρακτήρα του φαινομένου.

Παράξενες ιστορίες

Ο Ιταλός Πατέρας Πίος, που έζησε τον 20ο αιώνα ήταν ο διασημότερος Ιταλός σιγματικός. Πέθανε το 1968, φέροντας ακόμα τα στίγματα στο σώμα του. Ανακηρύχτηκε άγιος από τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία. Ο Άγιος Πίος είχε κυριευτεί από παραφυσικά φαινόμενα από τότε που ήταν παιδί. Από τη νεανική του ηλικία, ισχυριζόταν πως έβλεπε τον Ιησού και την Παρθένο Μαρία, ενώ πίστευε πως όλοι μπορούσαν να τους δουν. Στα εφηβικά του χρόνια αποφάσισε να γίνει καπουτσίνος μοναχός. Όταν ήταν δόκιμος τα παραφυσικά φαινόμενα επισκιάστηκαν από σκοτεινές δυνάμεις, καθώς όπως έχει αναφέρει ο ίδιος, αρκετές φορές είχε παρουσιαστεί σε εκείνον ο σατανάς, άλλοτε με τη μορφή ενός μεγάλου μαύρου σκύλου με κατακόκκινα μάτια και άλλοτε με τη μορφή μίας γυμνής χορεύτριας, με τη μορφή του Πάπα Πίου του 10ου αιώνα, του Αγίου Φραγκίσκου, ακόμα και με τη μορφή της Παρθένου Μαρίας. Άρχισε να παρατηρεί για πρώτη φορά κόκκινες πληγές στα χέρια του το 1910 και το φαινόμενο εξελίχθηκε μέχρι που βίωσε πλήρη στίγματα το 1918 καθώς προσευχόταν μπροστά σε έναν σταυρό στο παρεκκλήσι του μοναστη

ριού του. Ο ίδιος προσευχόταν κάθε μέρα για να εξαφανιστούν τα σημάδια, όχι όμως και ο πόνος. Ωστόσο, τα σημάδια δεν εξαφανίστηκαν, αντιθέτως υπήρχαν στο σώμα του μέχρι και την ημέρα που πέθανε.

Ψυχοσωματικά συμπτώματα;

Όπως έχουν παρατηρήσει μελετητές του φαινομένου, τα στίγματα συνήθως εμφανίζονται ύστερα από μια βαθιά μυστικιστική θρησκευτική εμπειρία, όπου το άτομο βιώνει το Θείο Πάθος τόσο έντονα ώστε το ίδιο το σώμα του γίνεται πεδίο εκδήλωσης αυτών

των παθών. Αυτό σημαίνει ότι οι στιγματικοί ταυτίζονται σε τέτοιο βαθμό με τη ζωή του Χριστού και Τον οραματίζονται με τόση σαφήνεια, ώστε με κάποιον άγνωστο ακόμη φυσιολογικό μηχανισμό, εμφανίζονται οι πληγές των παθών του Χριστού στο σώμα τους. Στην εργασία του Hospitality and Pain, ο χριστιανός θεολόγος Ιβάν Ίλιτς δηλώνει: «Η συμπόνια με τον Χριστό... είναι η πίστη τόσο ισχυρή και τόσο βαθιά ενσαρκωμένη που οδηγεί στην ατομική ενσωμάτωση του προβλεπόμενου πόνου.» Η διατριβή του είναι ότι το στίγμα προκύπτει από την εξαιρετική οξύτητα της θρησκευτικής πίστης και την επιθυμία να συσχετιστεί με τον Μεσσία που υποφέρει. Αυτή η εκστατική κατάσταση στην οποία βρίσκεται κάποιος πριν εμφανιστούν τα στίγματα είναι που έχει εγείρει τις υποθέσεις ότι πρόκειται για ψυχοσωματικό σύμπτωμα. Πολλοί ερευνητές έχουν επισημάνει τις ομοιότητες ανάμεσα σε ψυχολογικές καταστάσεις υστερίας και τη θρησκευτική αφοσίωση. Σαν αποτέλεσμα, αρχίζει να γίνεται όλο και πιο ευρεία σήμερα η αποδοχή της άποψης πως τα στίγματα αποτελούν ένα φαινόμενο πολιτιστικής και ψυχολογικής φύσης που συνδέεται με την υστερία.

Πηγές:

Ιερές πληγές ή μήπως όχι, ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ, τεύχος 219
Τα στίγματα των Αγίων, Συλλεκτική έκδοση 2,
HISTORY
Crypto, τεύχος 4

UNLOCKING THE TRUTH PROJECT

Μία νέα παρουσία στον ηλεκτρονικό χώρο
με έμφαση σε μελέτες και επιτόπιες έρευνες

Ένα δωρεάν ηλεκτρονικό περιοδικό για το:

Μυστήριο Πνευματισμό Δοξασίες
Παραφυσικά φαινόμενα Υπερβατικό
Θεωρίες Συνωμοσίας

<https://issuu.com/erenzw>

SLENDER MAN

Ένας αστικός μύθος τρόμου και μαχαιρωμάτων

2014, Wisconsin Η.Π.Α. Δύο 14χρονα κορίτσια μαχαιρώνουν 19 φορές μια συμμαθήτριά τους. Λίγη ώρα μετά περνάει από τον τόπο του εγκλήματος ένας ποδηλάτης αντικρίζοντας το αιματοβαμμένο σώμα του νεαρού θύματος και καλεί τις αρχές. Οι αρχές συλλαμβάνουν τις δύο 14χρονες σατανικές συμμαθήτριες και δηλώνουν πως το έκαναν για θυσία σε ένα τρομαχτικό ον. Το θύμα (Peyton Lautner) στάθηκε τυχερό και επέζησε αλλά αναφορές λένε πως μέχρι σήμερα δεν είναι καλά στην ψυχολογία του. Οι θύτες (Morgan Geyser και Anissa Weier) καταδικάστηκαν σε ψυχιατρείο για 25 χρόνια. Ωστόσο ποιο ήταν αυτό το τρομαχτικό πλάσμα που το είχαν σαν αιτία της επίθεσης τα δύο κορίτσια; Πρόκειται για έναν επινοημένο «μπαμπούλα» με το χαρακτηριστικό όνομα Slender Man (Λεπτός Άνδρας), ο οποίος έκανε θραύση στο ίντερνετ. Ποια όμως είναι η προέλευση αυτού του μπαμπούλα και τι τον κάνει τόσο σατανικό;

Γράφει ο *Brandy Slughorn*

Οι ρίζες του Slender Man

Ο Slender Man γεννήθηκε στις 8 Ιουνίου 2009 όταν στο φόρουμ της ιστοσελίδας www.somethingawful.com δημοσιεύθηκε μία φωτογραφία του χρήστη Victor Surge για τον διαγωνισμό: «Δημιουργήστε Μεταφυσικές Εικόνες». Οι συμμετέχοντες καλούνταν να δημιουργήσουν ένα τέρας. Το τέρας του Surge ήταν ένας αφύσικα λεπτός και ψηλός άνδρας ανάμεσα σε μια ομάδα παιδιών. Η online κοινότητα ενθουσιάστηκε και ο Slender Man πήρε παγκόσμια ανταπόκριση. Περνούν 3 μέρες μετά την δημοσίευση φωτογραφιών στο forum και ο Surge γράφει μια ιστορία για τον Slender Man. Πρόκειται για μια σειρά με σημειώσεις ενός γιατρού ψυχιατρικής κλινικής ύστερα από εξαφάνιση 33 ασθενών και μελών του προσωπικού. Σύντομα οι υπόλοιποι χρήστες του forum, άρχισαν και αυτοί να δημοσιεύουν δικές τους φωτογραφίες, σχέδια και artworks του Slender Man και να γράφουν ιστορίες με παιδιά που εξαφανίζονται, φωτιές σε σχολεία και διάφορα άλλα horror περιστατικά. Για τους ενδιαφερόμενους αναγνώστες, η πηγή αυτού του thread 46 σελίδων βρίσκεται

<https://forums.somethingawful.com/showthread.php?threadid=3150591>

Οι 2 νεαρές εγκληματίες που μαχαίρωσαν την συμμαθήτριά τους.

Η εξέλιξη του Slender Man εντός και εκτός ίντερνετ

Στη συνέχεια όπως ήταν αναμενόμενο, ακολούθησαν εκατοντάδες βίντεο στο youtube για τον Slender Man (σκιτσάκια, μοντάζ, αναφορές θέασης/ύπαρξης κλπ) καθώς και έγινε επίκεντρο συζήτησης σε πολλά διάσημα forum τρόμου. Πολλοί επίσης ισχυρίζονταν ότι ο Slender Man δεν ήταν δημιουργία του Surge, αλλά οι πρώτες αναφορές σε εκείνον βρίσκονται σε παλιά Γερμανικά παραμύθια. Πολλές εκδοχές του θρύλου λένε πως ο Slender Man θέλει να έχει στενές σχέσεις με παιδιά είτε για να τα γδάρει ζωντανά, είτε για να τα απαγάγει για τους δικούς του φρικτούς σκοπούς, είτε για να τα οδηγήσει στην άλλη πλευρά ως Άγγελος του Θανάτου. Λέγεται επίσης ότι έχει τις ικανότητες να γίνεται αόρατος όποτε το θελήσει, να αλλάζει το σχήμα και το μέγεθος του, να μετατρέπει τα χέρια του σε πλοκάμια μαύρου χρώματος για να σκορπίσει τρόμο και να ελέγχει το μυαλό ορισμένων ανθρώπων. Σκοπός του δεν είναι να βλάψει κάποιο άτομο άμεσα. Πρώτη του κίνηση είναι να παρακολουθεί τον στόχο του από μακριά και το θύμα να τον βλέπει απλώς για λίγα δευτερόλεπτα με την άκρη του

Η λεζάντα αυτής της φωτογραφίας είναι η εξής: «Δεν θέλαμε να πάμε, δεν θέλαμε να τους σκοτώσουμε», 1983, άγνωστος φωτογράφος.

ματιού του. Όταν το θύμα γυρίζει προς το μέρος του εκείνος χάνεται. Σιγά σιγά όμως αρχίζουν να συνειδητοποιούν ότι ο παράξενος αυτός άντρας τους πλησιάζει και αρχίζουν να έχουν παράξενες παρενέργειες όπως χιόνια όμοια με των παλιών τηλεοράσεων, να αρχίζουν να εμφανίζονται στο οπτικό τους πεδίο. Εκείνος ποτέ δεν κουνιέται όσο μένει στο οπτικό πεδίο του θύματος του, φαίνεται απλώς σαν να τηλεμεταφέρεται. Σκοπός του είναι να οδηγήσει το θύμα του στα όρια της τρέλας.

Η πηγή έμπνευσης για την δημιουργία του Slender Man

Από που άραγε εμπνεύστηκε ο καλλιτέχνης την ιδέα της δημιουργίας ενός από τα πιο γνωστά

Μια παρέα παιδιών παίζει και χαμογελάει στην κάμερα ενώ στο βάθος η ίδια φιγούρα που φαίνεται να φοράει ένα μαύρο κοστούμι μοιάζει να τα καλεί με τα πλοκάμια του που έχει απλωμένα. Στο πάνω μέρος δεξιά έχει μια πλαστική σφραγίδα βιβλιοθήκης. Στη λεζάντα έγραψε: Μια από τις 2 σωζόμενες φωτογραφίες που ανακτήθηκαν πριν από την πυρκαγιά της Δημόσιας Βιβλιοθήκης Stirling (Texas). Τραβήχτηκε την ημέρα που 14 παιδιά εξαφανίστηκαν και απεικονίζει το πλάσμα γνωστό ως Slender Man. 1986, φωτογράφος Μαίρη Τόμας. Αγνοείται από τις 13 Ιουλίου

Creepypasta; Αυτό είναι ένα ερώτημα που νομίζω απασχολεί όλους όσους γνωρίζουν για αυτόν τον θρύλο, και για καλή μας τύχη το ερώτημα αυτό έχει απαντηθεί από τον ίδιο τον Surge. Όπως ο ίδιος δήλωσε σε μια συνέντευξη του, η έμπνευση που τον ώθησε στην γέννηση ενός πολλά υποσχόμενου ζωντανού θρύλου, ήταν οι θαυμάσιες ιστορίες του H.P. Lovecraft και του Stephen King, τα σουρεαλιστικά οράματα του William Burroughs και τα διάσημα horror video games Resident Evil και Silent Hill. Σαν άνθρωπος των Video Games σχεδόν από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, θαρρώ πως στο τελευταίο τον καταλαβαίνω πλήρως.

O Slender Man σε video games

Την ίδια χρονιά κυκλοφόρησαν βιντεοπαιχνίδια τύπου Survival horror στα οποία ο παίκτης πρέπει να αποφύγει να πέσει στα χέρια του Slender Man. Τα δύο πιο γνωστά και επιτυχημένα είναι: Slender: The Eight Pages και Slender: The Arrival.

O Slender Man στη μεγάλη οθόνη

Ο Μάιος του 2018 είχε μια ευχάριστη έκπληξη για τους θριλερόφιλους, φέρνοντας στη μεγάλη οθόνη τον πρώτο επίσημο Χολιγουντιανό Slender Man. Η ταινία σκηνοθετήθηκε από τον Sylvain White, και στον ρόλο του Slender Man ο δίμετρος Ισπανός Javier Botet που ζυγίζει μόλις 56 κιλά. Ο Javier είναι μεγάλο κεφάλι στα θρίλερ με συμμετοχές σε πασίγνωστα θρίλερ όπως REC 2, The Conjuring 2, Mama, Insidious: The Last Key και πολλά άλλα.

O Slender Man σε μια πολύ παλαιότερη εποχή;

Υπάρχει μια ξυλογραφία ονόματι Der Ritter (Ο Ιππότης) η οποία χρονολογείται πως αποτελεί δημιουργία του 1540 από τον Γερμανό καλλιτέχνη Hans Lützelburger. Παρόλο που οι δουλειές του Hans ήταν γνωστές για τις ρεαλιστικές απεικονίσεις των ανθρώπων στα έργα του, υπήρχε κάτι το πολύ -πόσο μάλλον για εκείνη την εποχή- ασυνήθιστο στην εμφάνιση του πλάσματος. Έχει σκελετωμένο σώμα και πλέουν άκρα σαν τα πλοκάμια του Slender Man. Ένα ακόμα έργο του Hans Lützelburger είναι η δεύτερη κάτωθι εικόνα. Αν συγκρίνουμε το ύψος και τα μακρόστενα άκρα της οντότητας στα δεξιά, είναι παρόμοια με αυτήν στο προηγούμενο έργο του. Φαίνεται να προσπαθεί να απαγάγει ένα παιδί, γεγονός που συναντάμε και στις συνήθειες του Slender Man. Αξίζει να σημειωθεί πως ο Hans εξαφανίστηκε μυστηριωδώς το 1543. Μήπως τα έργα του απεικόνιζαν κάτι που τον καταδίωκε; Κρίσιμο ερώτημα και δυστυχώς δεν θα μάθουμε ποτέ.

Είναι εντέλει ο Slender Man αληθινός η πρόκειται για απλά έναν μύθο;

Η απάντηση πιστεύω πως είναι ότι πρόκειται απλά για έναν μύθο για 2 λόγους. Ο πρώτος είναι επειδή ο ίδιος ο δημιουργός έχει δηλώσει πως η δημιουργία του δεν βασίζεται καθόλου σε πραγματικά γεγονότα. Ας μπορούμε όμως και στο δικό μου σκεπτικό. Προσωπικά ασχολούμαι πολύ με παραφυσικά και παράξενα γεγονότα αλλά δεν τα πιστεύω. Ενδεχομένως η προσωπική μου άποψη είναι πως ο άνθρωπος είναι φτιαγμένος για να έχει την ανάγκη να δίνει ύπαρξη στην φαντασία του και να δημιουργεί διάφορες φαντασιώσεις με το κάθε τι που τον ενδιαφέρει. Αυτή η διαδικασία δίνει την ικανότητα να μπει η φαντασίωση στο υποσυνείδητο του ανθρώπινου νου και άμα φτάσει στα άκρα να οδηγήσει στην πίστη ύπαρξης των εκάστοτε φαντασιώσεων. Καλύτερο παράδειγμα ακραίων καταστάσεων αυτής της περίπτωσης; Τα 2 κορίτσια που αναφέρθηκα παραπάνω τα οποία έφτασαν στο στάδιο της τρέλας και έπραξαν έγκλημα.

ΤΑ ΑΙΝΙΓΜΑΤΙΚΑ DJINN

Από την Ανατολή στη Δύση

Ποια είναι η ιστορία των DJINN, οι ιδιότητές τους, ο τρόπος επικοινωνίας μαζί τους, από την προϊσλαμική παράδοση ως και την επίδρασή τους στο δυτικό εσωτερισμό;

Zeynep

Φανταστείτε τον εαυτό σας καταμεσής μιας ερήμου της Μέσης Ανατολής, κάπου κοντά στον Περσικό Κόλπο. Ίσως στην Μεγάλη Αραβική Έρημο, την αχανή και θρυλική Rub' al Khali η οποία περιλαμβάνει το μεγαλύτερο μέρος της ομώνυμης χερσονήσου. Είστε ολότελα μόνος. Ο ήλιος πυρπολεί τον ανοιχτογάλανο και άδειο ουρανό και η ατμόσφαιρα τρεμουλιάζει πάνω από πελώριες αμμοθίνες που έχουν το χρώμα της λιονταρίσιας χαίτης. Σας περιβάλλει μια βαθιά σιωπή που μόλις και ταραζεται από το θρόισμα ενός απαλού ανέμου πάνω στην άμμο. Γνωρίζετε ότι πέρα από τον κυματιστό ορίζοντα απλώνονται πόλεις και χωριά, δροσερές οάσεις και λίμνες που περιβάλλονται από φουντωτούς φοίνικες που καθρεπτίζονται στα διάφανα νερά τους. Μέσα στην άμμο δε, ίσως κρύβονται πανάρχαια ερείπια, τα υπολείμματα τειχών πύργων και μιναρέδων μιας ανείπωτης αρχαιότητας αλλά αυτή τη στιγμή όλα αυτά δεν έχουν καμία απολύτως σημασία. Η απέραντη και σιωπηλή αυτή έρημος μοιάζει ν' αγκαλιάζει ολόκληρο τον κόσμο. Το φως του ήλιου χύνεται επάνω σας σαν καυτός καταρράκτης. Είναι ένα φως ανελέητο και σκληρό που σφυρηλατεί και μεταλλάσσει τη συνείδηση όσων τολμάνε να βυθιστούν στην αγκαλιά της αμμουδεράς εκείνης απεραντοσύνης. Κάθεστε σταυροπόδι στην κορφή ενός αμμόλοφου και αφήνετε το φως του ήλιου να σας διαποτίσει. Παρατηρείτε τον ακίνητο αέρα να λαμпуρίζει γύρω απ' τα δάχτυλά σας και γεύεστε τις αλμυρές στάλες του ιδρώτα που κυλάνε πάνω στο ηλιοκαμένο μέτωπο και τα μάγουλά σας. Η μοναξιά δεν σας τρομάζει γιατί βρίσκετε εδώ για κάποιον πολύ ιδιαίτερο λόγο. Ανοίγετε το αρχαίο βιβλίο με τα φθαρμένα καλύμματα από φοιδωτό δέρμα που αναπαύεται πάνω στα σταυρωμένα γόνατά σας και το ξεφυλλίζετε μέχρι που εντοπίζετε τη σελίδα που σας ενδιαφέρει. Πάνω στην αφυδατωμένη και κίτρινη επιφάνειά της απλώνονται σειρές από αραβικά γράμματα που μοιάζουν με μικροσκοπικά κομψοτεχνήματα. Απορροφάτε το νόημά τους ευλαβικά. Γύρω σας η σιωπή βαραίνει. Η ζεστή ατμόσφαιρα γεμίζει με στατικό ηλεκτρισμό που κάνει τις τριχούλες του σβέρκου σας να σηκωθούν όρθιες μια-μια και την επιδερμίδα σας ν' ανατριχιάσει. Νιώθετε ότι τώρα πια, δεν είσατε μόνος. Κοντά σας βρίσκεται ένα Jinn.

Σύμφωνα με τις παραδόσεις της Ανατολής και το Κοράνι, που είναι το πιο ιερό βιβλίο της Ισλαμικής θρησκείας, ο μεγαλοδύναμος Αλλάχ αρχικά δημιούργησε τους Αγγέλους, χρησιμοποιώντας ως πρώτη ύλη

το φως. Στη συνέχεια, δημιούργησε μια άλλη φυλή πλασμάτων από φωτιά ή από «άκαπνη φλόγα» τα οποία ονόμασε Jinn, στα αραβικά جن ένα όνομα που γνωρίζουμε σήμερα ότι προέρχεται από την σημιτική ρίζα JNN το αρχικό της νόημα οποίας ήταν «κρύβομαι» και «προσαρμόζομαι». Ορισμένοι μελετητές μάλιστα, ερμηνεύουν κυριολεκτικά τη λέξη Jinn ως ένα ουσιαστικό που περιγράφει «όντα που κρύβονται από τις ανθρώπινες αισθήσεις». Αξίζει σε αυτό το σημείο να ειπωθεί ότι παράγωγα αυτής της λέξης είναι το Αραβικό majnūn (مجنون,) που σημαίνει «δαιμονισμένος» ή γενικότερα «παράφρων» το jannah (جنة,) που σημαίνει «μυστικός κήπος» ή «Εδέμ» ή «παράδεισος» και το janīn (جني,) που σημαίνει «έμβρυο». Η κυριολεκτική έννοια της λέξης Jinn λοιπόν είναι η «απόκρυψη». Και όντως, τα Jinn, διαθέτουν ορισμένες πολύ παράξενες δυνάμεις. Για παράδειγμα, μπορούν να είναι εντελώς αόρατα για τα ανθρώπινα μάτια ενώ ζουν σε μια παράλληλη διάσταση, έναν άλλο κόσμο που σύμφωνα με ορισμένες προ-ισλαμικές παραδόσεις ονομάζεται Kaf και χαρακτηρίζεται από «τεράστια σμαραγδένια βουνά.» Η διάρκεια της ζωής τους είναι πραγματικά τεράστια, υπερβαίνει τα χίλια χρόνια και αν και είναι γνωστό ότι αναπαράγονται, ενίοτε δε και με ανθρώπους. Σε περίπτωση που συμβεί κάτι τέτοιο, το παιδί που θα γεννηθεί, αν έχει περισσότερα ανθρώπινα χαρακτηριστικά, θα εξελιχθεί σε έναν σπουδαίο ηγέτη ή μάγο

ενώ αν τα χαρακτηριστικά του ως επί το πλείστο μη ανθρώπινα, θα επιστρέψει στον παράλληλο κόσμο όπου ανήκει ο υπερφυσικός γονιός του. Τα Jinn είναι πολύ πιο έξυπνα και δυνατά από τους ανθρώπους και κατέχουν όλα τα μυστικά της μαγείας την οποία μάλιστα δίδαξαν πρώτα αυτά στους ανθρώπους. Εξαιτίας της εύπλαστης φύσης τους, μπορούν να υιοθετήσουν όποια μορφή και μέγεθος θέλουν και να εξαπατήσουν τους ανθρώπους ενώ είναι σε θέση να ταξιδέψουν σε όποιο σημείο του κόσμου μας επιθυμούν, ακαριαία. Η αλληλεπίδρασή τους με την ανθρώπινη φυλή είναι πολύπλευρη και δυνητικά επικίνδυνη. Σύμφωνα με το Κοράνι, όταν ο Αλλάχ δημιούργησε τον πρώτο άνθρωπο, τον Αδάμ, από πηλό, ζήτησε από τα Jinn να προσκυνήσουν το καινούργιο του δημιούργημα αλλά πολλά από αυτά αρνήθηκαν να υπακούσουν στο θέλημα του γιατί δεν μπορούσαν να καταλάβουν με ποια λογική θα προσκυνούσαν ένα πλάσμα που ήταν κατώτερο, πολύ πιο βραχύβιο και ευάλωτο από αυτά. Έτσι λοιπόν ο Αλλάχ, για να τα τιμωρήσει για την ανυπακοή τους τα γκρέμισε στη Γη. Ωστόσο, όταν ο Μωάμεθ άρχισε να διδάσκει το θέλημα του, πολλά από αυτά αποφάσισαν να προσχωρήσουν στον Ισλαμισμό και έτσι στις μέρες μας, τα Jinn, ως προς τις διαθέσεις τους προς την ανθρωπότητα, χωρίζονται σε τρεις κατηγορίες:

Καταρχήν έχουμε το μεγαλύτερο ποσοστό από αυτά που είναι εντελώς αδιάφορα προς τους ανθρώπους και πολύ σπάνια αλληλοεπιδρούν μαζί τους. Η δεύτερη κατηγορία είναι τα Jinn που έχουν ασπαστεί τα διδάγματα του Ισλάμ και έτσι ως καλοί μουσουλμάνοι επιθυμούν να κάνουν μόνο καλές πράξεις. Η Τρίτη κατηγορία είναι η πιο επικίνδυνη. Μας μισούν και επιθυμούν την καταστροφή μας. Ως όντα ύπουλα και χειριστικά που είναι, δεν διστάζουν να εμφυτεύουν καταστροφικές σκέψεις στα μυαλά των θυμάτων τους και να τα οδηγούν σε αυτοκαταστροφικές ή ανθρωποκτόνες ενέργειες. Επισκέπτονται τους ανθρώπους που έχουν προσελκύσει το ενδιαφέρον τους

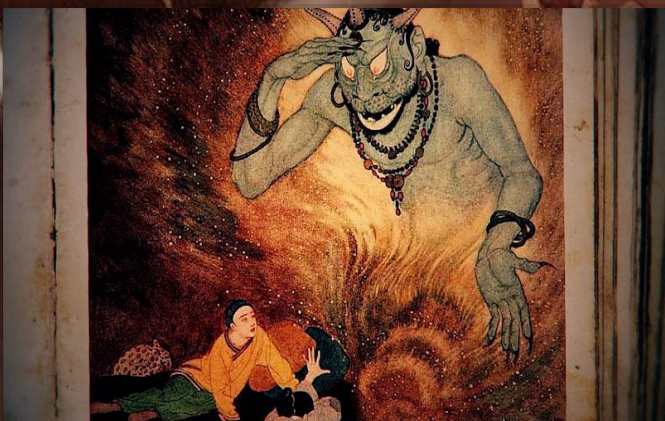
μέσω των ονείρων και των οραμάτων ενώ δεν διστάζουν να μεταμφιεστούν σε ζώα, όπως για παράδειγμα σε φίδια και σε σκορπιούς μαύρα σκυλιά η λευκές γκαμήλες.

Οι δραστηριότητές τους έχουν επηρεάσει την εξέλιξη του ανθρώπινου πολιτισμού. Για παράδειγμα, οι σχέσεις ανάμεσα στους ανθρώπους και τα Jinn μπορεί κάλλιστα να έχουν σεξουαλικό χαρακτήρα. Το πιο φημισμένο ζευγάρι ανθρώπου-Jinn ήταν οι γονείς της βασίλισσας του Σαββά, η επικράτεια του βασιλείου της οποίας βρισκόταν στην περιοχή της σημερινής Αιθιοπίας: Ο βασιλιάς Al Hadhad, κατά τη διάρκεια ενός κυνηγού, συνάντησε μια οικογένεια ελαφιών. Σε μια στιγμή ελέους τους χάρισε τη ζωή. Αποδείχτηκε ωστόσο ότι τα ελάφια ήταν μια φυλή Jinn. Ο βασιλιάς τους αντάμειψε τον Al Hadhad προσφέροντάς του μια νύφη από τη φυλή του για να την παντρευτεί. Έτσι ο βασιλιάς Hadhad παντρεύτηκε την πριγκίπισσα Ruwaha. Έκαναν αρκετά παιδιά τα οποία οι συγγενείς της, τα Jinn, πήραν μαζί τους στο βασίλειό τους. Μια από τις κόρες τους ωστόσο, η Bilqis ανέβηκε στο θρόνο και έγινε η φημισμένη βασίλισσα του Σαββά, η αγαπημένη του βασιλιά Σολομώντα η οποία μάλλον του δίδαξε και τα μυστικά της μαγείας....

Για να πάρετε μια ιδέα το πόσο επικίνδυνα θεωρούνταν αυτά τα πλάσματα, αρκεί να σας πω ότι ο Μωάμεθ προειδοποίησε τους ανθρώπους να καλύπτουν

Zeppelin

τα μαχαιροπήρουνά τους, να κλείνουν τις πόρτες των σπιτιών τους και να έχουν τα παιδιά τους από κοντά τις νύχτες, καθώς τα Jinn κυκλοφορούν τις νύχτες και κλέβουν πράγματα. Προειδοποιούσε επίσης τους ανθρώπους να σβήνουν τα φώτα τους καθώς τα Jinn μπορούν να χρησιμοποιήσουν τα φυτίλια τους για να ξεκινήσουν μια πυρκαγιά. Ωστόσο, δεν ανοίγουν κλειδωμένες πόρτες ούτε μπορούν να λύσουν έναν κόμπο, ή να ανοίξουν το πώμα ενός δοχείου. Τα Jinn προστατεύουν τάφους αν τους δοθεί αυτή η εντολή με κάποια μαγική τελετή. Στην Αίγυπτο θεωρείται μεγάλη κακοτυχία το να ανοίξει κανείς τον τάφο ενός φαραώ γιατί το Jinn που το φυλάει θα βλάψει οποιονδήποτε παραβιάσει τον ιερό αυτό χώρο. Επίσης τα Jinn ενδέχεται να ζουν σε σπίτια που κατοικούνται από ανθρώπους. Τους αρέσει να κάθονται σε μέρη ανάμεσα στο φως και τη σκιά και κυκλοφορούν όταν πέφτει το πρώτο σκοτάδι. Τέλος, τους αρέσουν πολύ οι λαϊκές αγορές, και οι μουσουλμάνοι προειδοποιούνται να μην είναι οι πρώτοι που μπαίνουν σε μια αγορά ούτε και οι τελευταίοι που την αφήνουν. Τα Jinn θα φάνε ανθρώπινο φαγητό, κλέβοντας την ενέργειά του, εκτός και αν οι άνθρωποι επικαλεστούν το όνομα του Αλλάχ πριν φάνε. Όταν ένας άνθρωπος έχει καταληφθεί από ένα τέτοιο πλάσμα, συμπεριφέρεται σαν να έχει τρελαθεί ή εκδηλώνει θυμό, άγχος, και κατάθλιψη. Η φωνή μιας γυναίκας μπορεί να ακούγεται σαν αυτή ενός άνδρα και η φωνή ενός άνδρα σαν τη φωνή μιας γυναίκας. Τα σωματικά συμπτώματα της κατάληψης από Jinn περιλαμβάνουν ναυτία μετά το φαγητό, πονοκεφάλους, κρίσεις επιθετικότητας, βαρείς ώμους, μια συνεχή αίσθηση ανικανοποίητου και αυτοκτονικές τάσεις.

Το να ζητήσει κανείς από ένα Jinn να φύγει, πολλές φορές δεν είναι αρκετό. Συχνά χρειάζεται κάποιος επαγγελματίας εξορκιστής για να διώξει το Jinn μέσα από ένα ανθρώπινο σώμα.

Τα Jinn εξακολουθούν να δεσπόζουν σε σύγχρονες προλήψεις, και οι συναντήσεις μαζί τους είναι πολύ συχνές. Είναι ορατά σε μεγάλους αριθμούς από αυτούς που ισχυρίζονται ότι μπορούν να τα δουν. Στη

Μέση Ανατολή, οι πεποιθήσεις για τα Jinn παραμένουν πολύ ισχυρές σε αρκετές περιοχές. Αν και οι μεσαιές και ανώτερες τάξεις, ειδικά στα αστικά κέντρα, θεωρούν ότι πρόκειται για προλήψεις, στην επαρχία και σε ερημικές περιοχές παραμένουν βαθιά ριζωμένες.

Όσο και αν ακούγεται παράξενο, υπάρχουν και Δυτικοί πολίτες που ισχυρίζονται ότι συνάντησαν Jinn σε μουσουλμανικές χώρες, ιδιαίτερα της Μέσης Ανατολής:

Για παράδειγμα, τον Ιούνιο του 2003, ένας Αμερικανός στρατιώτης που υπηρετούσε στη Μοσούλη του Ιράκ, συμμετείχε στην καταστολή μιας εξέγερσης που στρεφόταν κατά της διαφθοράς της τοπικής αστυνομίας. Προκειμένου να προστατευτούν οι αστυνομικές δυνάμεις της Μοσούλης από τον αμερικανικό στρατό, αναπτύχθηκαν διμοιρίες στην πόλη, όλο το εικοσιτετράωρο και για όλες τις μέρες και νύχτες της εβδομάδας. Ένα βράδυ, λοιπόν, ο εν λόγω στρατιώτης φύλαγε σκοπιά σ' ένα τριώροφο κτήριο που βρισκόταν σ' ένα ιδιαίτερα πυκνοκατοικημένο τμήμα της Μοσούλης, όπου οι δρόμοι ήταν τόσο στενοί και φιδογυριστοί που δύσκολα περνούσε αυτοκίνητο. Ο μάρτυρας ανέφερε ότι, μαζί με δυο άλλους στρατιώτες της διμοιρίας του, καθόταν σ' ένα μπαλκόνι του δευτέρου ορόφου του κτηρίου. Η ώρα ήταν 02.30 περίπου μετά τα μεσάνυχτα. Χρησιμοποιούσαν τους

φακούς που ήταν προσαρτημένοι στα όπλα τους για να φωτίζουν οποιοδήποτε αυτοκίνητο περνούσε από κάτω και να βλέπουν αν οι επιβάτες του ήταν οπλισμένοι. Κάποια στιγμή άκουσαν ένα αυτοκίνητο να πλησιάζει και άναψαν τα φώτα των όπλων τους για να το φωτίσουν όταν θα εμφανιζόταν. Μόλις είδαν το αυτοκίνητο, εστίασαν τις δέσμες των φακών τους στον οδηγό. Ο οδηγός αντέδρασε με το συνηθισμένο τρόπο, μισοκλείνοντας τα μάτια του και προσπαθώντας να μην κοιτάζει το φως. Ο συνεπιβάτης του, όμως, αντέδρασε εντελώς διαφορετικά. Τους κοίταξε κατάματα και τα μάτια του έμοιαζαν να εκπέμπουν ένα υπερφυσικό φως. Έλαμπαν σαν τα μάτια μιας πελώριας γάτας... Μια ακόμα αναφορά από Αμερικανό στρατιώτη στο Ιράκ αφορά τις ρομαντικές συναντήσεις που είχε με μια συνάδελφό του μέσα σ' ένα τσιμεντένιο μπουνκερ: Όπως δήλωσε ο ίδιος, τη δεύτερη νύχτα η κοπέλα με την οποία είχε αναπτύξει δεσμό, τον ξύπνησε ισχυριζόμενη ότι άκουγε τους

θορύβους που έκανε κάτι ή κάποιος που βρισκόταν μαζί τους μέσα στο μπουνκερ. Ο μάρτυρας νόμισε στην αρχή ότι η κοπέλα του είχε ακούσει κάποιο σκαντζόχοιρο που είχε τρυπώσει εκεί μέσα, μια και το Ιράκ είναι γεμάτο από αυτά τα συμπαθητικά ζώακια. Αλλά μετά άκουσε και αυτός βήματα που πλησίαζαν και ψιθύρους από μια γωνιά του δωματίου. Ανάψανε τα φώτα του μπουνκερ αλλά δεν υπήρχε τίποτα και κανείς μαζί τους. Επίσης, δεν κατάφεραν να εντοπίσουν ίχνη στο πάτωμα, ενώ η πόρτα του μπουνκερ ήταν κλειδωμένη από μέσα. Την επόμενη νύχτα άκουσαν δυο διαφορετικές φωνές και βήματα που πλησίαζαν το κρεβάτι τους. Μετά το κρεβάτι τους τα-ρακουνήθηκε βίαια και ύστερα άκουσαν έναν πολύ ισχυρό κρότο, σαν να είχε πέσει δίπλα τους μια βαριά μεταλλική πλάκα. Και αυτή τη φορά δεν υπήρχε κανείς μέσα στο χώρο, ούτε ίχνη πατημασιών, ενώ η πόρτα του μπουνκερ ήταν και πάλι κλειδωμένη. Εκείνη η τρομακτική εμπειρία σηματοδότησε και το τέλος των συνευρέσεών τους μέσα στο συγκεκριμένο καταφύγιο.

Η επόμενη αναφορά, από το Καράτσι του Πακιστάν το 2005, αφορά έναν πρώην στρατιωτικό και υπεύθυνο ασφάλειας ο οποίος δούλεψε για κάποιες πλούσιες οικογένειες της πόλης. Δουλειά του ήταν να φυλάει έναν συγκεκριμένο δρόμο. Κάποια νύχτα του συνέβη το εξής: Λίγο μετά τα μεσάνυχτα, καθώς καθότανε στο πόστο του, στον άδειο χώρο που απλωνόταν ανάμεσα σε δυο σπίτια, είδε ένα κουνέλι να χοροπηδάει. Ξαφνικά το κουνέλι μεταμορφώθηκε σε γάτα και άρχισε να τον πλησιάζει. Αυτός προσπάθησε να πείσει τον εαυτό του ότι είχε παραισθήσεις, αλλά μετά η γάτα πήρε τη μορφή μιας γυναίκας οπότε εκείνος έχασε την ψυχραιμία του, παράτησε το όπλο του και αναζήτησε καταφύγιο μέσα σε κάποιο από τα σπίτια της γειτονιάς. Ύστερα από εκείνο το συμβάν, ο μάρτυρας παραιτήθηκε από τα καθήκοντά του...

Seymour

Ο David Morehouse, ένας βετεράνος remote viewer που εργαζόταν για τον Αμερικανικό στρατό, στο βιβλίο του «Psychic Warrior» («Ψυχικός πολεμιστής») αναφέρει πως είχε δει οράματα με Jinn εξαιτίας ενός σοβαρού τραυματισμού που υπέστη στο κεφάλι του. Συμμετείχε σε αμερικανικά στρατεύματα που είχαν στρατοπεδεύσει με ιορδανικά στρατεύματα για εκπαιδευτικές ασκήσεις στην Ιορδανία, στην περιοχή Baten el Ghul, ένα όνομα που μεταφράζεται ως «Η Κοιλιά του Κτήνους».

Οι Ιορδανοί θεωρούσαν ότι εκείνη η κοιλάδα ήταν στοιχειωμένη και ότι δαίμονες εμφανίζονταν τη νύχτα για να σκοτώσουν ανθρώπους. Δεν ήταν καθόλου ασυνήθιστο για κάποιον που διανυκτέρευε εκεί, να ξυπνάει εξαιτίας κραυγών και ουρλιαχτών τρομοκρατημένων Ιορδανών στρατιωτών οι οποίοι στο φως της ημέρας ορκίζονταν ότι είχαν δει έναν δαίμονα. Το Baten el Ghul είναι μια ερημική και άγρια κοιλάδα που έχει δημιουργηθεί από την έρημο η οποία ξεχειλίζει εκεί από την Σαουδική Αραβία. Ο Morehouse μας λέει το εξής: «Κάποια στιγμή κατά τη διάρκεια της νύχτας, τα μάτια μου άνοιξαν και είδα ένα ανεξήγητο φως έξω από τη σκηνή. Έμοιαζε λιγάκι με το φως μιας έκλειψης ηλίου και δεν προερχόταν από κανένα φούρνο ή φωτιά. Γέμιζε το νυχτερινό ουρανό. Ολόκληρη η κοιλάδα του Baten el Ghul και οι γύρω λόφοι λούζονταν σε ένα παράξενο μπλε και γκρίζο φως. Περπάτησα μέχρι την άκρη του γκρεμού και κοίταξα μέσα στην κοιλάδα. Σκοτεινές φιγούρες κινούνταν αβίαστα στον πυθμένα της, σαν οπτασίες. Ξεχύνονταν από τα βράχια σε διάφορες μάζες και σχήματα και κινούνταν γύρω από τα αντίσκηνα του στρατοπέδου. Μπορούσα να ακούσω πνιγμένες κραυγές από το ιορδανικό στρατόπεδο και για μια στιγμή νόμισα ότι μας είχαν επιτεθεί κλέφτες ή Ισραηλινοί. Πανικοβλήθηκα και ετοιμάστηκα να τρέξω για να βρω βοήθεια. Καθώς συγκρούστηκα με μια από αυτές τις σκοτεινές φιγούρες, έκλεισα τα μάτια μου αντανakλαστικά – μόνο που δεν συγκρούστηκα μαζί της. Περπάτησα μέσα της. Είδα τη φιγούρα να εξαφανίζεται...»

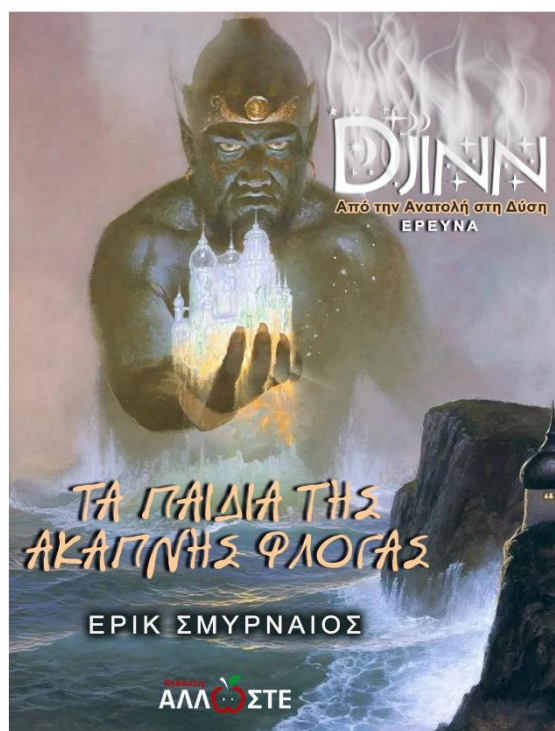
Στη Σαουδική Αραβία, ακόμα και σήμερα, η επίκληση και η αλληλεπίδραση με Jinn τιμωρείται με την ποινή

του θανάτου, γιατί θεωρείται ότι είναι μια πράξη δαιμονικής μαγείας. Ωστόσο, υπάρχουν δυναστείες στη Σαουδική εμπειρία που πιστεύουν οι πρόγονοί τους ήταν το αποτέλεσμα ζευγαρώματος ανθρώπων με Jinn. Σε γενικές γραμμές, η πίστη στην ύπαρξη των Jinn ζει και βασιλεύει στη Μέση Ανατολή και πολλά είδη διανοητικών ή ψυχικών διαταραχών αποδίδονται σε αυτά, με τη λογική ότι τους αρέσει να καταλαμβάνουν και να βασανίζουν ανθρώπους.

Σύμφωνα με μια έρευνα που έγινε το 2012 από το Pew Research Center, τουλάχιστον το 86% του πληθυσμού στο Μαρόκο, το 84% στο Μπαγκλαντές, το 63% στην Τουρκία, το 55% στο Ιράκ, το 53% στην Ινδονησία, το 47% στην Ταϊλάνδη, και το 15% στην Κεντρική Ασία, αποδέχεται ως πραγματική την ύπαρξη των Jinn. Τα χαμηλότερα ποσοστά στην Κεντρική Ασία μπορεί να οφείλονται στην θρησκευτική καταπίεση που υπέστησαν οι εκεί πληθυσμοί από το καθεστώς των Σοβιετικών οι οποίοι, σύμφωνα με την κομμουνιστική ιδεολογία, απέρριπταν κάθε είδους πίστες στο υπερφυσικό ως γελοία δεισιδαιμονία....

Περισσότερα όμως για τα Jinn και την επίδραση που έχουν ασκήσει στους κόσμους της φανταστικής λογοτεχνίας, της μαγείας και του αποκρυφισμού, σε προηγούμενο άρθρο...

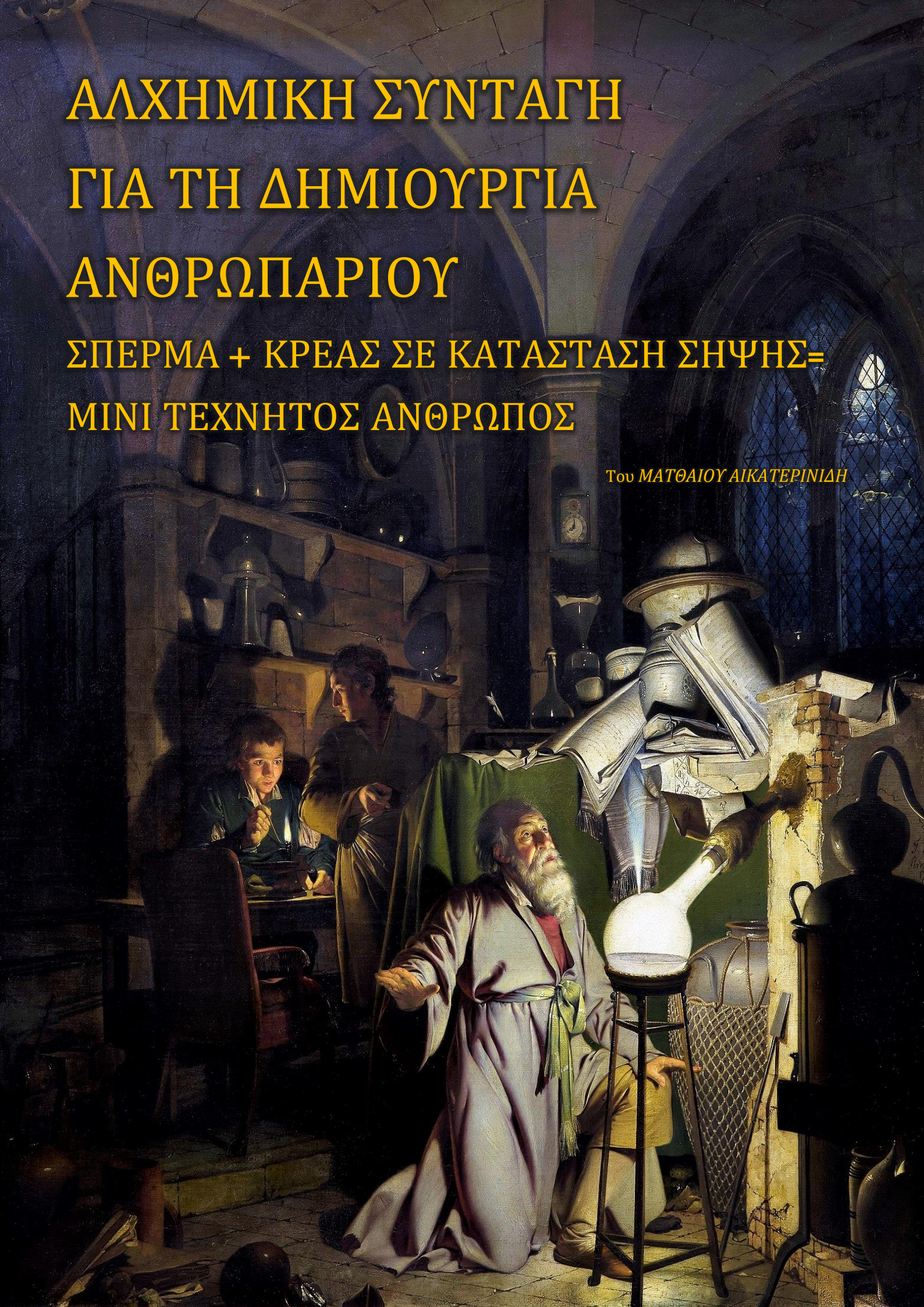
Διαβάστε περισσότερα στο νέο βιβλίο του Έρικ Σμυρναίου «Τα Παιδιά της Άκαπνης Φλόγας» που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «ΑΛΛΩΣΤΕ»
https://allose.gr/non-fiction/418-ta-paidia-tis-akapnis-flogas-djinn.html?fbclid=IwAR3qgqrjnHN3IcA6UWX1GACC2xOTe_aj5MR82DB0kDN75WRkc7sMjRpTfNE

ΑΛΧΗΜΙΚΗ ΣΥΝΤΑΓΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΑΝΘΡΩΠΑΡΙΟΥ

ΣΠΕΡΜΑ + ΚΡΕΑΣ ΣΕ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΗΨΗΣ=
ΜΙΝΙ ΤΕΧΝΗΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Του ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΙΔΗ

Το ζήτημα της δημιουργίας ζωής δεν ξεκινά από τον Φρανκεστάιν της Mary Shelley, όταν ο ομώνυμος χαρακτήρας χρησιμοποίησε απαγορευμένη επιστημονική γνώση για να δημιουργήσει ζωή. Η ανθρωπότητα είχε ξεκινήσει να ενδιαφέρεται για τη δημιουργία τεχνητής ζωής από την κλασσική αρχαιότητα και πιθανώς πολύ νωρίτερα. Μια εκδήλωση του φαινομένου είναι η ιδέα του Ανθρωπάριου, ενός μικροσκοπικού ανθρωποειδούς που πίστευαν ότι μπορούσε να δημιουργηθεί με μαγικά μέσα. Η ιστορία αυτής της ιδέας συνδυάζει πολλά θέματα καθώς σχετίζεται με πρώιμες θεωρίες της Ιατρικής περί της αναπαραγωγής και της κυοφορίας, της δημιουργίας ζωής από ανόργανα συστατικά και την αρχή της ζωής και με το μείζον της σύγχρονης γενετικής μηχανικής και της κυβερνητικής.

Δεν χρειάζεται Ωάριο

Η αναγεννησιακή Ιατρική θεωρούσε ότι το κύριο στοιχείο της δημιουργίας ζωής στην αναπαραγωγή προερχόταν από τον άντρα κι ήταν το σπέρμα. Η μήτρα ήταν απλά ένα θερμό και γεμάτο θρεπτικά συστατικά δοχείο μέσα στο οποίο το έμβρυο μπορούσε να τραφεί και να μεγαλώσει, παρόλο που πίστευε ότι εδώ παραγόταν η πρώτη ύλη για να δημιουργηθεί ένας ενήλικας. Η πρώτη ύλη που το έμβρυο χρησιμοποιούσε για να μεγαλώσει ήταν εκείνη που καθόριζε τί είδους άνθρωπος αυτό θα γινόταν αργότερα. Αυτή η ιδέα ότι το σπέρμα ήταν το κύριο συστατικό, απαραίτητο για να δημιουργηθεί η νέα ζωή και η μήτρα ήταν απλώς ένα δοχείο που συμμετείχε παθητικά, ξεκινά από το Αριστοτέλη που τον θεωρούσαν αυθεντία στις φυσικές επιστήμες τόσο στο Μεσαίωνα όσο και στους ύστερους Κλασσικούς Χρόνους.

Η μήτρα μπορούσε να αντικατασταθεί από ένα Ζεστό Θάλαμο

Ο Αριστοτέλης δεν πίστευε ότι ήταν εφικτό να δημιουργηθεί ανθρωπίνη ζωή με οποιονδήποτε άλλο

τρόπο εκτός από τη σεξουαλική αναπαραγωγή και τεκνοποίηση αλλά η θεωρία του άφηνε ανοιχτό αυτό το ενδεχόμενο. Αφού η μήτρα ήταν μόνο ένα δοχείο για το έμβρυο, θεωρητικά θα μπορούσε να αντικατασταθεί από κάποιο άλλο σκεύος με την προϋπόθεση ότι θα χρησιμοποιούνταν ανθρωπινό σπέρμα. Εκτός από το σπέρμα, πίστευαν ότι χρειαζόταν ένας ζεστός θάλαμος και κάποιο είδος πρώτης ύλης που θα μπορούσε να είναι κρέας σε αποσύνθεση. Αυτές οι αρχικές θεωρίες σχετικά με την ανθρωπίνη αναπαραγωγή έχουν εδώ και πολύ καιρό καταρριφθεί, αλλά όσο ίσχυαν, έκαναν την δημιουργία ενός ανθρωπάριου να μοιάζει τόσο εφικτή όσο σήμερα η κλωνοποίηση.

Δημιουργία Ζωής από Αδρανή Συστατικά

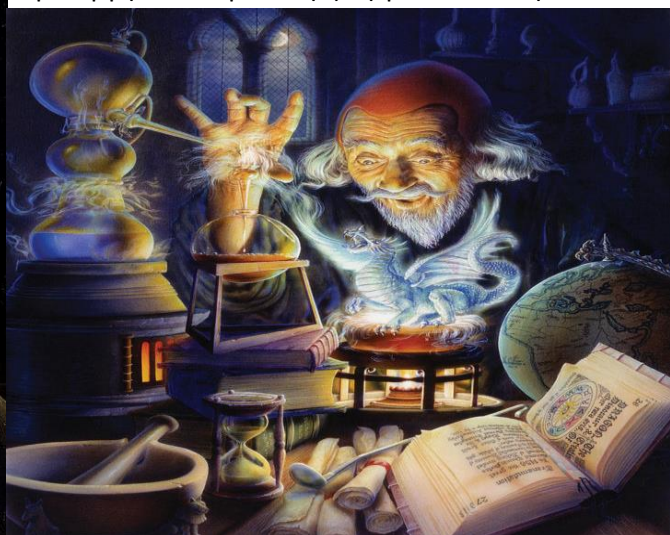
Μια ακόμη ιδέα που έκανε τη δημιουργία ανθρωπάριου να μοιάζει εφικτή, ήταν η θεωρία της δημιουργίας ζωής από αδρανή στοιχεία. Μεσαιωνικοί κι Αναγεννησιακοί φιλόσοφοι πίστευαν ότι όντα όπως οι μύγες, οι βάτραχοι και τα ποντίκια δημιουργούνταν αυτόματα από αδρανή συστατικά. Για παράδειγμα πίστευαν ότι οι μύγες δημιουργούνταν από κρέας που σάπιζε. Η εντύπωση ότι το ανθρωπάριο θα μπορούσε να δημιουργηθεί από αδρανή στοιχεία με την προσθήκη σπέρματος μοιάζει πολύ με τη σημερινή πεποίθηση της επιστήμης ότι η ζωή δημιουργήθηκε τυχαία από αδρανή στοιχεία.

«Συνταγές» για το Ανθρωπάριο

Στις αρχές του Μεσαίωνα οι αλχημιστές και οι φιλόσοφοι είχαν αρχίσει να συγκεντρώνουν συνταγές για την δημιουργία του ανθρωπάριου. Μια απ' αυτές, η οποία περιγράφεται στο Βιβλίο της Αγελάδας, αναφέρει διεξοδικά διαδικασία κατά την οποία ένα θηλυκό ζώο, είτε αγελάδα είτε προβατίνα, έπρεπε να γονιμοποιηθεί με ένα μείγμα από σπέρμα και φωσφορίζον ορυκτό και να αποκεφαλιστεί μόλις θα γεννιόταν το ανθρωπάριο. Μετά τη γέννηση του έπρεπε να τραφεί με αίμα. Άλλες συνταγές χρειάζονταν θηλυκή μαϊμού ή φοράδα. Πίστευαν ότι το ανθρωπάριο διέθετε υπερφυσικές δυνάμεις όπως τη δυνατότητα να ελέγχει την εμφάνιση και την κίνηση της Σελήνης και να μετατρέπει τους ανθρώπους σε πρόβατα ή αγελάδες. Τα υγρά του σώματός του υποτίθεται ότι χάριζαν στον κατασκευαστή του τη δυνατότητα να περπατάει πάνω στο νερό, μεταξύ πολλών άλλων υπερφυσικών δυνάμεων.

Σπέρμα + Κρέας σε σήψη = Ανθρωποειδές

Μια συνταγή του Παράκελσου, αλχημιστή του 15ου αιώνα, πρότεινε στους αλχημιστές να γονιμοποιήσει

τεχνητά μια φοράδα και να αφήσει το σπέρμα να σαπίσει μέσα στη μήτρα. Επίσης πίστευε ότι το ανθρωπάριο μπορούσε να δημιουργηθεί τοποθετώντας απλά σπέρμα σε ένα σφραγισμένο δοχείο μέσα στο οποίο είχε προηγουμένως βάλει ο αλχημιστής σάπιο κρέας ή κοπριά! Στο κείμενό του Περί της Φύσεως των Πραγμάτων αναφέρει: «Αφήστε το σπέρμα ενός άντρα να σαπίσει σε ένα γυάλινο στρογγυλό δοχείο σφραγισμένο στο οποίο θα έχετε βάλει κοπριά αλόγου, για διάστημα 40 ημερών ή για τόσο χρόνο όσο θα χρειαστεί για να ζωντανέψει, να κινείται και να γυρίζει, πράγμα το οποίο εύκολα θα είναι ορατό λόγω του γυάλινου δοχείου. Θα γίνει κάτι σαν άνθρωπος, ωστόσο θα είναι διαφανές και χωρίς σώμα. Αφού θα τρέφεται καθημερινά με προσοχή και φροντίδα, με τα μυστικά συστατικά του ανθρώπινου αίματος και για 40 εβδομάδες διατηρηθεί σε σταθερή θερμοκρασία μέσα στην κοπριά αλόγου, θα γίνει ένα αληθινό ζωντανό νήπιο, θα έχει όλα τα μέλη του σώματος ενός νηπίου σαν να είχε γεννηθεί από γυναίκα, αλλά θα είναι πολύ μικρότερο. Αυτό το ονομάζουμε Ανθρωπάριο ή Τεχνητό Άνθρωπο. Κατόπιν θα πρέπει να μεγαλώσει με τη φροντίδα και την επιμέλεια που μεγαλώνει κάθε νήπιο μέχρι να φτάσει σε ωριμότητα να καταλαβαίνει. Αυτό είναι ένα από τα μεγαλύτερα μυστικά που ο Θεός αποκάλυψε στο θνητό κι αμαρτωλό άνθρωπο. Γιατί είναι ένα θαύμα, από τα μεγαλύτερα θαύματα του Θεού, και μυστικό σημαντικότερο απ' όλα τα μυστικά και δικαίως ως μυστικό θα πρέπει να κρατηθεί έως το τέλος των ημερών, όταν

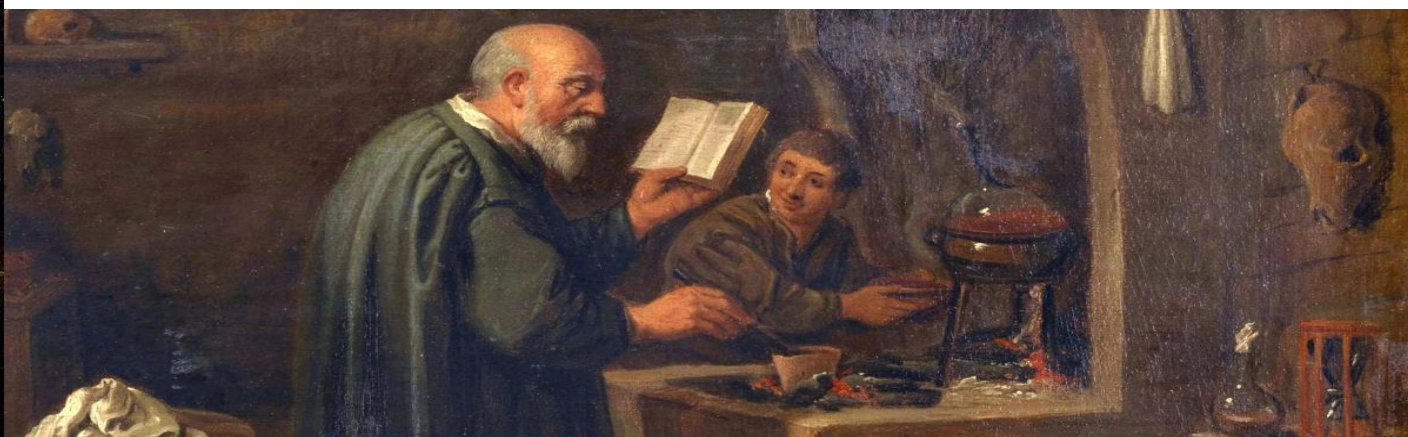
πια τίποτα δε θα παραμείνει κρυμμένο (Αποκάλυψη) κι όλα θα αποκαλυφθούν». Παράκελσος (μέσω Σαντροβίγιου) Περί της Φύσεως των Πραγμάτων

Τεχνητός Άνθρωπος

Μέρος της ιδέας για τη δημιουργία του Ανθρωπάριου ήταν να φτιάξουν έναν τεχνητό άνθρωπο όπως το Golem του Ιουδαϊκού μύθου, το οποίο μόνο ένας ιδιαίτερα ενάρετος ραβίνος μπορούσε να φτιάξει από χώμα. Υπήρχαν αντιδράσεις από κάποιους υψηλόβαθμους ιερείς της Εκκλησίας σχετικά με τη δημιουργία του Ανθρωπάριου καθώς θεωρείτο ότι ήταν σαν να προσπαθεί κανείς να παίξει το ρόλο του Θεού και ήταν ανήθικο να φτιαχτεί ένα ον ευφυές κι ανθρωπόμορφο μόνο και μόνο για να γίνει σκλάβος.

Θέματα Ηθικής σχετικά με το Ανθρωπάριο

Έτσι λοιπόν οι συζητήσεις για το Ανθρωπάριο αντανακλούν τα σημερινά διλήμματα για τη γενετική μηχανική και την κυβερνητική καθώς οι σύγχρονοι «αλχημιστές» προσπαθούν μέσω των παραπάνω να φτιάξουν ανθρωποειδή. Πολλές αντιδράσεις σ' αυτά τα νέα εγχειρήματα μοιάζουν με εκείνες για τη δημιουργία του Ανθρωπάριου, ειδικά για το αν θα μπορούσαν να θεωρηθούν ολοκληρωμένοι και κανονικοί άνθρωποι. Τα Ανθρωπάρια θεωρούνταν ισχυρά αλλά με μειωμένη νοημοσύνη και λογική, και γι' αυτό τα έβλεπαν ως κατώτερα ενός κανονικού ανθρώπου και κατάλληλα για σκλάβους. Υπήρχαν όμως και κάποιοι που δεν πίστευαν ότι προορίζονταν από τη φύση τους για σκλάβοι και ότι πρέπει να διέθεταν λογική και ψυχή. Αυτό αντικατοπτρίζεται στις σημερινές συζητήσεις σχετικά με το πώς θα πρέπει να αντιμετωπίζονται τα άτομα που δημιουργούνται από γενετική τροποποίηση και η Τεχνητή Νοημοσύνη. Μπορούν να θεωρούνται ισοδύναμα με τους κανονικούς ανθρώπους; Η παράξενη ιδέα των αλχημιστών για τη δημιουργία Ανθρωπάριων και το όνειρό τους σχετικά με αυτό, είναι εκπληκτικά επίκαιρα στην εποχή μας καθώς υλοποιούνται μέσω αληθινών ανακαλύψεων και δημιουργημάτων των σύγχρονων επιστημόνων και γενετιστών.

Γίνε αρθρογράφος

Το Unlocking the Truth σας δίνει το βήμα.

Αν θέλεις να εκφράζεσαι μέσα από τις λέξεις και έχεις όρεξη, μεράκι, και επιθυμείς να γίνεις κομμάτι μας, μπορείς τώρα να έχεις το δικό σου χώρο για να καταθέσεις με το προσωπικό σου άρθρο, σκέψεις και προβληματισμούς που ενδιαφέρουν το κοινό, με σεβασμό στη νοημοσύνη, την αντίθετη άποψη, την ελεύθερη σκέψη, και την ευαισθησία του αναγνώστη.

Το περιοδικό θα φροντίσει για την ακεραιότητα δημοσίευσής του.

Μπορείς επίσης να στείλεις φωτογραφίες που θές να περιλαμβάνει το άρθρο σου.

Απαραίτητες προϋποθέσεις:

- Το κείμενο να μην ξεπερνάει τους 1500 χαρακτήρες.
- Να αποτελεί πρωτότυπο κείμενο.
- Να είναι γραμμένο στα ελληνικά.
- Να υπάγεται στη θεματολογία και το ύφος του περιοδικού.
- Να περιλαμβάνεται βιβλιογραφία με τις έντυπες ή ηλεκτρονικές πηγές.
- Να μην χρησιμοποιήσετε το βήμα που σας δίνει το Unlocking the Truth για να κάνετε κάποιο είδος απροκάλυπτης προπαγάνδας για το συγκεκριμένο περιοδικό, πίστη ή σύστημα που υποστηρίζετε.

Διατηρούμε το δικαίωμα να μην δημοσιεύσουμε το άρθρο σας, αν δεν πληροί τις παραπάνω προϋποθέσεις ή αν κρίνουμε ότι υπάρχουν σοβαροί λόγοι για να το κάνουμε αυτό (παραβίαση νόμων, σοβαρά αρνητικά συναισθήματα σε κάποιες ομάδες ανθρώπων οι οποίοι τίγονται σημαντικά από το άρθρο σας κ.α.)

Στείλτε το άρθρο, την εργασία ή την μελέτη σας στο e-mail του περιοδικού: UtTmagazine2017@gmail.com

ΑΣΤΙΚΟΙ ΘΡΥΛΟΙ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

Του Brandy Slughorn

Τεκε Τεκε

Τεκ Τεκ ή Τέκε Τέκε, είναι ένας ιαπωνικός αστικός μύθος για το φάντασμα μιας μαθήτριας που κόπηκε στη μέση από ένα τρένο, όταν έπεσε σε μια σιδηροδρομική γραμμή. Σύμφωνα με το θρύλο, είναι ένα εκδικητικό πνεύμα, που τώρα έρπετε με τα χέρια και τους αγκώνες της, παραμονεύοντας σε αστικές περιοχές και γύρω από σιδηροδρομικούς σταθμούς τη νύχτα. Οι κινήσεις της κάνουν έναν ήχο που ακούγεται σαν "τεκ τεκ". Κουβαλάει

μαζί της ένα δρεπάνι και αν κάποιος δεν είναι αρκετά γρήγορος (η ίδια κινείται περίεργως πολύ γρήγορα), τον κόβει στη μέση για να τον κάνει να μοιάζει με εκείνη.

ΣΤΕΙΛΕ ΜΑΣ ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΟΥ ΠΑΡΑΦΥΣΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

Είχες προσωπική εμπειρία με κάποιο
ανεξήγητο φαινόμενο;

Θέλεις να δημοσιεύσουμε την ιστορία
σου μέσα από τις σελίδες του περιοδι-
κού;

Θέλεις να κουβεντιάσουμε την εμπει-
ρία σου εμπιστευτικά χωρίς να δημο-
σιευθεί;

Θέλεις να μας προτείνεις να επισκε-
φτούμε κάποια περιοχή μυστηρίου που
γνωρίζεις;

Στείλε μας την εμπειρία σου γραμ-
μένη στα ελληνικά, με όσο το δυνα-
τόν περισσότερες πληροφορίες, στο
email: erenzw2012@gmail.com

ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΣΤΗΝ ΑΓΝΩΣΤΗ ΕΛΛΑΔΑ

Ταξιδεύει ο **ΝΙΚΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ**

ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΩΜΕΝΟ ΚΟΚΚΙΝΟ-ΣΠΙΤΟ ΤΗΣ ΣΥΡΟΥ

Το κόκκινο σπίτι ή «κοκκινόσπιτο», όπως είναι γνωστό στους κατοίκους της Σύρου, είναι ένα ερειπωμένο διώροφο αρχοντικό στην περιοχή του Επισκοπείου, πέντε μόλις λεπτά με το αυτοκίνητο από την πρωτεύουσα, Ερμούπολη. Θεωρείται από πολλούς ως στοιχειωμένο και αμαρτωλό σπίτι και λέγεται πως ενέπνευσε τον Μ. Καραγάτση να γράψει το 1953 το μυθιστόρημα "Η Μεγάλη Χίμαιρα".

Η ιστορία της οικογένειας των Ρεϊζήδων

Σύμφωνα με κατοίκους του νησιού, η ιστορία που αφηγείται στο βιβλίο του ο Μ. Καραγάτσης, "Η Μεγάλη Χίμαιρα", ίσως να είναι αληθινή και να στηρίχθηκε σε κάποια από τα αληθινά γεγονότα που στοιχειώσαν το "Κόκκινο σπίτι". Όπως αναφέρει ο θρύλος μια νεαρή Γαλλίδα που ονομάζεται Μαρίνα Μπαρέ και μεγαλώνει σε μια πόλη της Γαλλίας περνά δύσκολα παιδικά χρόνια, καθώς η μητέρα της για να μπορέσει να τους συντηρήσει μετά το θάνατο του πατέρα της, γίνεται πόρνη. Η συναίσθηση όλου αυτού της προκαλεί παιδικά τραύματα που την ακολουθούν στη ζωή της ώσπου γνωρίζει τον Έλληνα καπετάνιο Γιάννη Ρεϊζή ο οποίος ήταν γεννημένος στην Κάσο, αλλά σε μικρή ηλικία μετακόμισε με τους γονείς του στην Σύρο. Ερωτεύονται και την παίρνει μαζί του στην Ελλάδα, στο νησί της Σύρου, όπου μια εβδομάδα αργότερα παντρεύονται στον Άγιο Νικόλαο και δημιουργούν οικογένεια. Η ζωή τους, κυλάει όμορφα, μέχρι όμως που τα πράγματα αλλάζουν, όταν η Μαρίνα γνωρίζει τον αδερφό του Γιάννη, τον Μηνά. Τότε δημιουργείται μεταξύ τους ένας παράφορος ερωτισμός, ο οποίος τελικά εκδηλώνεται σε ένα διάστημα που ο Γιάννης λόγω οικονομικών προβλημάτων, εργάζεται πάλι ως καπετάνιος στο καράβι τους. Τη μοιραία νύχτα, χάνει τη μικρή Αννούλα (κόρη που έχει αποκτήσει με τον Γιάννη) από πνευμονία, ενώ παράλληλα μένει έγκυος από τον Μηνά. Η πεθερά της, Άννα Ρεϊζή, που τους έχει πιάσει στο κρεβάτι της αμαρτίας, διώχνει τον Μηνά από το σπίτι μετά την κηδεία της εγγονής της και εκείνος αυτοκτονεί. Ο Γιάννης ενημερώνεται για όσα έχουν συμβεί ενώ βρίσκεται ήδη στο ταξίδι του γυρισμού. Όλα αυτά ωθούν τη Μαρίνα στην αυτοκτονία, στοιχειώνοντας με τη φασματική παρουσία της το σπίτι, το οποίο από τότε παραμένει έρημο αφού δεν βρέθηκαν ποτέ νόμιμοι κληρονόμοι. Είναι σχεδόν «κοινό μυστικό» στο Επισκοπείο, ότι η ιστορία της οικογένειας του σπιτιού, είναι μάλλον αληθινή και ότι υπάρχουν μέχρι και σήμερα στο νησί απόγονοι της, που προήλθαν κατά πάσα πιθανότητα από δεύτερο γάμο του Γιάννη, του μοναδικού που επέζησε της "καταστροφής", όταν η οικογένεια βρέθηκε στο μάτι του κυκλώνα και κατέφυγε στην Αθήνα. Λένε, ότι οι απόγονοι της αιματοβαμμένης οικογένειας, εγινεαστάθηκαν ύστερα από πολλά χρόνια ξανά στο νησί, σε άλλο όμως σπίτι, με άλλο όνομα, προσπαθώντας έτσι να βγάλουν από πάνω τους τη «ρετσίνα». Έτσι εξηγείται και το γεγονός ότι ουδέποτε διεκδικήθηκε η τεράστια ακίνητη περιουσία... Παλαιότερα υπήρχε η εντύπωση ότι τα βράδια ακούγονταν οι λυγμοί της Ρεϊζή, οι φωνές της Μαρίνας και

τα γέλια του μικρού κοριτσιού. Πολλοί πιστεύουν ότι το σπίτι εξακολουθεί να έχει κακή ενέργεια και υποστηρίζουν πως όποιος τάραξε την ησυχία του ή τόλμησε να μετακινήσει έπιπλα και αντικείμενα, βρήκε τραγικό θάνατο κάτω από ανεξίτηλα σπυγιάσες συνθήκες. Έτσι, δημιουργήθηκε στο νησί ο μύθος του στοιχειωμένου κόκκινου σπιτιού. Κατά άλλους, όλα αυτά ανήκουν στη σφαίρα της φαντασίας και ότι ο χώρος ήταν απλά ένας τόπος συνάντησης χαρτοπαιχτών και παράνομων ζευγαριών, τους οποίους διασκέδαζε να τρομοκρατεί ένας κάτοικος με ελαφρά νοσητική στέρωση.

Η στιγμή της επίσκεψής μας

Αποφασίσαμε να επισκεφτούμε την Σύρο και το κοκκινόσπιτο τον Μάιο του 2014 και αφού προηγήθηκε μια επίσκεψη μας στην βιβλιοθήκη της Ερμούπολης ώστε να ενημερωθούμε όσο το δυνατόν περισσότερο για την ιστορία του σπιτιού. Το σπίτι εξωτερικά αν και ερειπωμένο είναι άκρως εντυπωσιακό. Το χρώμα εξωτερικά είναι όντως ένα σκούρο βαθύ κόκκινο ή μπορντό, ένα χρώμα που ανέκαθεν ήταν συνώνυμο της πολυτέλειας και της υψηλής αισθητικής. Έξι εντυπωσιακές πέτρινες κολόνες δεσπόζουν μπροστά από την δίπορτη είσοδο που οδηγεί στον εσωτερικό διάδρομο του σπιτιού. Δυο μέτρα από την είσοδο ένα μικρό άνοιγμα στο πάτωμα που χρησίμευε ως στέγνα, πρόχειρα κλεισμένη, απαιτεί προσοχή για την αποφυγή ατυχημάτων. Πρώτη πόρτα δεξιά και ο χώρος ακόμα και σήμερα αρκετά εντυπωσιακός. Πρόκειται για τον χώρο της κουζίνας με το τζάκι στη γωνία του δωματίου που εκείνη την εποχή χρησιμοποιούνταν και για μαγείρεμα. Απέναντι από την κουζίνα ένα μικρό δωμάτιο, προθάλαμος στην ουσία για το σαλόνι που ακολουθεί και βλέπει στον κεντρικό δρόμο. Δυο πόρτες, η μια από το σαλόνι και η δεύτερη από τον κεντρικό διάδρομο οδηγούν στο πίσω δωμάτιο που ήταν το γραφείο του Γιάννη Ρεΐζη, και τα παράθυρα του βλέπουν στο βουνό. Στο τέλος του διαδρόμου και δεξιά μια ξύλινη εσωτερική σκάλα που τρίζει με μεγάλα παράθυρα στους τοίχους και η οποία οδηγεί στα υπνοδωμάτια του πάνω ορόφου. Μπροστά στη σκάλα προβάλλει πρώτο ένα μικρό υπνοδωμάτιο που πιθανόν ήταν ο χώρος της Άννας, μητέρα του Γιάννη Ρεΐζη. Δίπλα ακριβώς υπάρχει το μεγάλο υπνοδωμάτιο του Γιάννη και της Μαρίνας με τα εντυπωσιακά σχέδια που διατηρούνται ακόμα και σήμερα στο ταβάνι. Σε ένα σημείο του τοίχου ψηλά αντικρίζουμε το σχέδιο μιας πεταλούδας, σχέδιο που υπάρχει και στο χώρο του γραφείου στον κάτω όροφο. Στην αρχαία Ελλάδα οι πεταλούδες ονομάζονταν «ψυχές», καθώς πιστευόταν ότι είναι οι ψυχές των νεκρών. Οι αρχαίοι Έλληνες ονόμαζαν την πεταλούδα «σκώληκα ή καμπή», ενώ τη χρυσάλλιδα, το επόμενο δηλαδή στάδιο μεταμόρφωσης από την κάμπια, «νεκύδαλλο», που σημαίνει «περίβλημα νεκρού». Στο μύθο η ψυχή συνδέεται με την πεταλούδα και ο μύθος ερμηνεύεται βάσει αυτής της διπλής ιδιότητας. Είναι η ιστορία της ψυχής που αγγίζεται από τη θεία αγάπη, αλλά εξαιτίας των λαθών της πρέπει να υποβληθεί σε ορισμένες δοκιμασίες πριν επιτύχει την μακαριότητα της αθανασίας. Ένα τρίτο δωμάτιο βρίσκεται στην πίσω πλευρά, πάνω δηλαδή από το γραφείο του Γιάννη, πιθανόν το δωμάτιο της μικρής Άννας.

Όσοι αποφασίσετε να επισκεφτείτε το κοκκινόσπιτο καλό θα είναι προηγουμένως να έχετε διαβάσει το βιβλίο του Καραγάτση «Η Μεγάλη Χίμαιρα». Περιπατώντας στους διαδρόμους και τα δωμάτια του σπιτιού ίσως σταθείτε τυχεροί και δείτε να προβάλλονται μπροστά σας εικόνες από τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν εκείνη την εποχή, και γιατί όχι να ακούσετε και την μικρή Αννούλα να τρέχει στα δωμάτια ανέμελη και ξέγνοιαστη χωρίς να γνωρίζει τι της επιφυλάσσει η μοίρα.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΦΥΣΙΚΟΥ

Κι όμως, υπήρξε μια εποχή που ο ελληνικός τύπος κατακλυζόταν από χιλιάδες άρθρα και πρωτοσέλιδα που αφορούσαν τα παραψυχικά φαινόμενα, τα φαντάσματα και τα αιθερικά όντα, τα ΑΤΙΑ, τις οπτασίες και τα στοιχειώματα, και όλα εκείνα τα παράξενα φαινόμενα που πρώτος μίλησε ο Τσαρλς Φορτ. Μια τόσο μακρινή και σχετικά κοντινή εποχή, που οι εφημερίδες δεν ήταν εχθρικές απέναντι στο παραφυσικό και τα ανεξήγητα φαινόμενα, σε αντίθεση με τον χλευασμό, τις διαψεύσεις, και την ελλειψεί και – πιθανός – εσκεμμένα παραπλανητική σημερινή πληροφόρηση. Μέσα από τη συγκεκριμένη στήλη θα προσπαθήσουμε να παρουσιάσουμε ένα μεγάλο μέρος από το πλούσιο και εντυπωσιακό αρχείο που έχει διασωθεί, κόντρα σε μια εποχή που έχουμε απομυθοποιήσει και καταρρίψει τα πάντα.

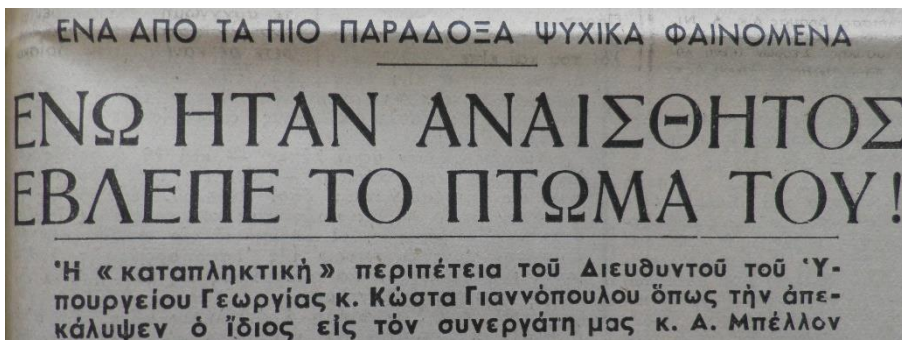
ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ 14/6/1960

Μία από τις πρώτες ερευνητικές αποστολές για την ανεύρεση της Κιβωτού του Νώε πραγματοποιήθηκε το 1960 από την αμερικανική αρχαιολογική επιτροπή. Μία αμερικανική αποστολή υπό την ηγεσία του Ρενέ Νουρ Μπέργκεν, ταξίδεψε στις κορυφές του

Αραράτ, για να ανακαλύψει, αν όχι την κιβωτό του Νώε, τουλάχιστον το σημείο που προσάραξε μετά τον Κατακλυσμό. Σύμφωνα με τον Μπέργκεν, ανακαλύφθηκε πλησίον της κορυφής του Αραράτ ένα σημείο που παρουσίαζε μία κοιλότητα σε σχήμα σκάφους, ενώ ολόκληρη η γύρω περιοχή ήταν καλυμμένη από αιχμηρά κομμάτια λάβας. Στην επιφάνεια αυτής της κοιλότητας ανακαλύφθηκαν τμήματα απολιθωμένης ξυλείας που ασφαλώς παρέμειναν εκεί επί πολλούς αιώνες. Εκείνο που φαίνεται καταπληκτικό σε πολλούς αρχαιολόγους είναι το γεγονός ότι οι διαστάσεις της κοιλότητας συμφωνούν σχεδόν ακριβώς με τις διαστάσεις που αποδίδει η Βίβλος στην Κιβωτό του Νώε, δηλαδή 300 πήχεις μήκος και 50 πλάτος. Η κοιλότητα αυτή του εδάφους ανακαλύφθηκε τυχαία από ένα αεροπλάνο της Τουρκικής πολεμικής αεροπορίας που ελάμβανε αεροφωτογραφίες της συνοριακής αυτής περιοχής της Τουρκίας.

13/3/1953, Εφη-
μερίδα ΕΜΠΡΟΣ

Έχομε ακούσει
πολλές φορές για
ανθρώπους που
«βλέπουν» σε τε-
ράστιες αποστά-
σεις ενώ είναι βυ-
θισμένοι σε φυ-
σικό ή τεχνητό ύπνο, έχουμε ακούσει επίσης ή συνέπεσε να μας συμβεί να δούμε τηλεπαθητικά

ή απλώς να διαισθανθούμε γεγονότα που συμβαίνουν σε προσφιλή μας πρόσωπα που βρίσκονται πολύ μακριά από μας, πολύ σπάνια όμως ακούσαμε ανθρώπους που βρέθηκαν σε θανάσιμη αναισθησία να ας διηγούνται ότι έβλεπαν ή άκουγαν όλα όσα γίνονταν γύρω από αυτούς. Ο κ. Κώστας Γιαννόπουλος, πρώην δικηγόρος και διευθυντής του υπουργείου Γεωργίας, στις 6 Μαΐου 1943, έφυγε από το γραφείο του γύρω στις 8. Κατέβαινε από το αριστερό πεζοδρόμιο της οδού Φιλελλήνων προς την πλατεία Συντάγματος για να επιστρέψει στο σπίτι του. Εκεί που περνούσε μπροστά από το φαρμακείο Μαρινοπούλου, είδε ένα ψηλό και σωματώδη Γερμανό στρατιώτη που βάδιζε στην μέση του δρόμου σφυρίζοντας μαζί με έναν συνάδερφό του. Κάποια στιγμή ο Γερμανός κάνοντας γρήγορα πλάγια βήματα προς το πεζοδρόμιο, στάθηκε μπροστά του και του έφραξε το δρόμο. Ο κ. Γιαννόπουλος τον κοίταξε στα μάτια προσπαθώντας να μαντέψει τι ζητούσε από αυτόν. Πριν προφτάσει όμως να δει την φυσιογνωμία του ο Γερμανός στρατιώτης του έριξε μια δυνατή γροθιά στο αδειανό στομάχι, σαν μαχαίρι. Όπως αργότερα πληροφορήθηκε, υπέστη πλήρη αιμάτωση του στομάχου και συγχρόνως θλάση του ενός πλευρού. Ένοιωσε την αναπνοή του να σταματάει και σωριάστηκε στο έδαφος. Από εκείνη την στιγμή σαν η ψυχή του να βρίσκετε έξω από το σώμα, άρχισε να παρακολουθεί από πολύ κοντά το πτώμα του. Το έβλεπε με κλειστά μάτια και κατάχλομο πρόσωπο και με το κεφάλι γεμμένο στο στήθος, ξαπλωμένο ανάσκελα κοντά στο τοίχο του πεζοδρομίου, κάτω από το τζαμένιο παράθυρο του φαρμακείου. Έβλεπε επίσης τον Γερμανό στρατιώτη που τον είχε χτυπήσει να φεύγει με γρήγορα βήματα μαζί με το συνάδερφο του σφυρίζοντας θριαμβευτικά για το μεγάλο τους κατόρθωμα. Με την εξωτερικευμένη αυτή αισθητικότητα του αντελήφθη επίσης έναν Ιταλό στρατιώτη, ο οποίος πρώτος πέρασε από εκεί και στάθηκε βγάζοντας το ρολόι του για να διαπιστώσει τον θάνατο του. Σε λίγο πέρασε από εκεί ένα ζευγάρι. Ο άντρας διαπιστώνοντας το κρίσιμο της καταστάσεως του, έτρεξε προς το Σύνταγμα να τηλεφωνήσει στις Πρώτες Βοήθειες, οι οποίες σε λίγο κατέφθασαν. Όλα αυτά ο κ. Γιαννόπουλος τα έβλεπε ολοκάθαρα, ενώ ήταν μισοπεθαμένος πάνω στο πεζοδρόμιο. Είδε ότι τον έβαλαν επάνω στο φορείο και τον μετέφεραν με το αυτοκίνητο στις Πρώτες Βοήθειες. Εκεί τον ξάπλωσαν ανάσκελα σε ένα κρεβάτι που βρισκόταν στην μέση του δωματίου. Σε λίγο δύο γιατροί του γύμνωσαν το σώμα και τον κοίταξαν προσεκτικά στο στομάχι. Ό ένας γιατρός του έκανε ένεση στο στήθος και ο άλλος στο πόδι. Βλέποντας το πεθαμένο σώμα του και ακούγοντας τις απελπιστικές συζητήσεις των γιατρών, ο «εξωτερικευμένος» κ. Γιαννόπουλος ένοιωθε αγωνία και κατάθλιψη χωρίς να ξέρει γιατί. Συγχρόνως σκεφτόταν: «Δεν είναι κρίμα να μην ξαναδώ τα δύο μου κοριτσάκια, τη γυναίκα μου, που ήταν ετοιμόγεννη και τη μητέρα μου, να τους χάσω και να με χάσουν για πάντα;». Πέρασαν έτσι τρεις ώρες. Ξαφνικά ένοιωσε μια δυνατή ελκτική δύναμη να τον τραβάει προ το αναισθητο σώμα και ύστερα κατάλαβε ότι αυτός ο ίδιος ήταν ξαπλωμένος στο χειρουργικό κρεβάτι. Επανάκτησε τις αισθήσεις του, αναζήτησε τους δικούς του και παρακάλεσε να τον μεταφέρουν στο σπίτι του.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΩΝ UFO

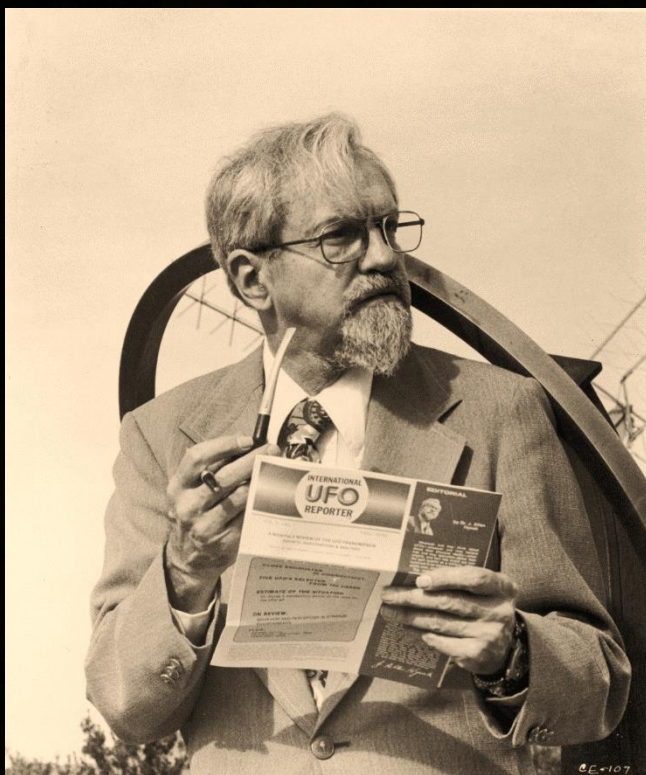
Σπάζοντας το πέπλο της σιωπής
Αναζητώντας την αλήθεια

Κυρίες και κύριοι,
καλώς ήλθατε στον παράξενο κόσμο
της UFOλογίας...

ΑΤΙΑ: ΕΞΩΓΗΙΝΟΙ Ή ΕΝΑ ΜΕΤΑΓΗΙΝΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ;

Άλλεν Χάυνεκ

Ο Χάυνεκ ήταν ο πρώτος επιστήμονας που έδωσε στο θέμα των ΑΤΙΑ κάποιο κύρος. Ψηλός, αφηρημένος, χαμένος στα διαστημικά του οράματα, με γενάκι κατσίκας και γραβάτα αιωνίως λυτή, ο Χάυνεκ είχε ήδη γίνει διάσημος για τις μαθηματικές εργασίες του για το σύμπαν, όταν ξαφνικά άρχισε να μιλάει για τα ΑΤΙΑ. Κατά τον Χάυνεκ, τα ιπτάμενα αντικείμενα – ή τουλάχιστον μερικά από αυτά – ήταν υπαρκτά. «Είναι εξωφρενικό», έλεγε, «να αμφισβητούμε αδιάκοπα τις μαρτυρίες τόσων και τόσων σοβαρών ανθρώπων που λένε πως τα είδαν. Και δεν μπορούμε να απορρίπτουμε κάτι, μόνο και μόνο επειδή δεν έχουμε αρκετά στοιχεία γι' αυτό». Ο ίδιος επινόησε και καθιέρωσε αυτό τον όρο. Ο ίδιος τα χώρισε σε έξι διαφορετικές κατηγορίες, ανάλογα με τις υπάρχουσες περι-

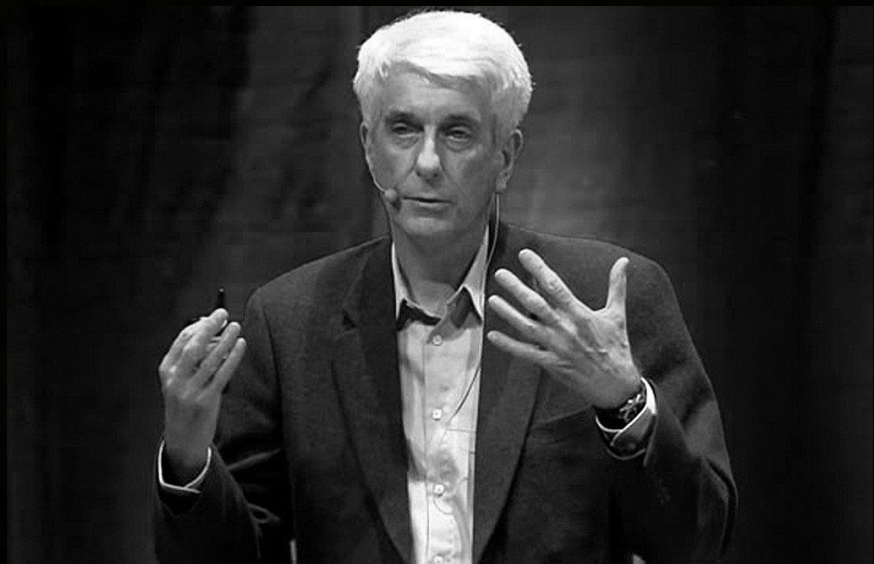
γραφές. Και προσπάθησε σε σειρά βιβλίων του, να εξηγήσει κάθε περίπτωση. Κατά τις σημειώσεις του, τα τελευταία σαράντα χρόνια καταγράφηκαν χιλιάδες περιπτώσεις εμφάνισης τέτοιων παράξενων αντικείμενων. Ο Χάυνεκ, που καταγόταν από το Σικάγο και δίδασκε στα πανεπιστήμια Χάρβαρντ και Νορθγουέστερν, ήταν επίσης σύμβουλος πολλών κρατικών υπηρεσιών – και της ΝΑΣΑ – σε θέματα αστρονομίας. Παράλληλα, ήταν σύμβουλος και της Αμερικανικής Αεροπορίας και είχε προσωπικά συγκεντρώσει πολλές περιγραφές πιλότων για συναντήσεις "τρίτου τύπου". Στο βιβλίο του «Η Πρόκληση του Σύμπαντος», που έγραψε μαζί με τον καθηγητή Άντερς, επίσης γνωστό αστρονόμο, ο Χάυνεκ αφιερώνει πολλές σελίδες να καταρρίψει το μύθο του «ανθρωποκεντρικού σύμπαντος». Κατά την άποψη του, είναι αφέλεια, αν όχι υπερφίαλος εγωισμός, να πιστεύουμε ότι είμαστε οι κύριοι του σύμπαντος.

Σε μια συνέντευξη του στο περιοδικό Πεπρωμένο (Ιούνιος 1976), ο δρ Χάυνεκ πήρε την εξής θέση για το πρόβλημα των ΑΤΙΑ: «Το συμπέρασμα στο οποίο έχω καταλήξει μετά από πολλές μελέτες, είναι ότι το θέμα είναι περισσότερο περίπλοκο απ' ό,τι είχαμε αρχικά φανταστεί. Έχει και παραψυχολογικές πλευρές, αλλά και πραγματικές, φυσικές πλευρές. Η στάση που πήραμε στο Κέντρο UFO Μελετών είναι ότι θα πρέπει να συμμετέχουν πολλοί επιστήμονες για να επιδιώξουμε τη φυσική προσέγγιση με όλες τις δυνάμεις μας όπου κι αν οδηγεί, με μηχανισμούς, υλικά στοιχεία, φωτογραφίες και αρχεία των ραντάρ. Αν τελικά οδηγηθούμε από τα ίδια τα στοιχεία να στραφούμε στην παραψυχολογία, αυτό και θα κάνουμε». Σε μια άλλη συνέντευξη του (στο *Lumieres dans la Nuit*, τεύχος 168, Οκτώβριος 1977), είπε: «Η εξωγήινη θεωρία περνάει μια μεγάλη δοκιμασία: παρατηρούμε και βλέπουμε πολλά UFO. Η γη είναι μια κουκίδα σκόνης στο Σύμπαν, γιατί να την τιμούν με τόσες επισκέψεις; Έχω αρχίσει και σκέφτομαι για κάτι μεταγίγιο, ένα είδος παράλληλης πραγματικότητας. Έχω την αίσθηση ότι τα UFO προαναγγέλλουν

μια αλλαγή που έρχεται σύντομα στο επιστημονικό μας σχήμα. Φοβάμαι ότι σχετίζονται με συγκεκριμένα ψυχικά φαινόμενα. Λέω «φοβάμαι» επειδή το κέντρο μας στο Έβατον προσπαθεί να μελετήσει το πρόβλημα μόνο από την άποψη των φυσικών επιστημών. Αλλά θα ήταν ανοησία να ακολουθήσουμε μόνο ένα μονοπάτι, αποκλείοντας όλα τα άλλα».

Ζακ Βαλλέ

Την ίδια γραμμή με τον Χάυνεκ, αλλά λίγο νωρίτερα, είχε υιοθετήσει και ένας άλλος μεγάλος της έρευνας των ΑΤΙΑ. Ο μεγαλύτερος σύγχρονος ερευνητής του φαινομένου, και ίσως ο πιο αναβαθμισμένος από τους συχνά γραφικούς συναδέλφους του, ο Ζακ Βαλλέ. Σύμφωνα με τον Βαλλέ, και μετά από πολλές δεκαετίες προ-

σωπικής έρευνας, κατέληξε στο συμπέρασμα πως «το φαινόμενο των ΑΤΙΑ είναι το αποτέλεσμα νοημοσύνης που καθοδηγείται από μια ανεπτυγμένη τεχνολογία και πως αυτή η νοημοσύνη έχει την ικανότητα να μεταχειρίζεται το χώρο και το χρόνο με τρόπους που δεν μπορούμε να καταλάβουμε. Το συμπέρασμα όμως είναι ότι η πηγή του φαινομένου αυτής της ξένης νοημοσύνης δεν είναι απαραίτητα εξωγήινη. Τείνω προς την κατεύθυνση της «πολύ-διαστατικής» εξήγησης του ζητήματος. Πιστεύω πως έχουμε τη δυνατότητα να μάθουμε κάτι πολύ βασικό για το σύμπαν, γιατί δεν πρόκειται μόνο για ένα φαινόμενο ή μια τεχνολογία ικανή να μεταχειρίζεται, με άγνωστους τρόπους, το χώρο και το χρόνο, μα μπορεί το ίδιο εύκολα να χειρίζεται και το φυσικό περιβάλλον του μάρτυρα. Στην πραγματικότητα έχουμε να κάνουμε με ένα φαινόμενο που είναι μαζί τεχνολογικό και φυσικό και χειρίζεται τις διαστάσεις μας».

ΤΙ ΜΑΘΑΜΕ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΞΩΓΗΙΝΟΥΣ ΤΟ 2022

Πολλά λόγια, λίγα ΑΤΙΑ

Το 2022 ήταν μια αναμφισβήτητα αντιφατική χρονιά από ουφολογική άποψη. Από τη μια τα ΑΤΙΑ επέστρεψαν για να καταλάβουν τις σελίδες των εφημερίδων με άρθρα για τις νέες «επίσημες» μελέτες που προωθεί το Πεντάγωνο στην Αμερική, από την άλλη όμως όλη αυτή η φασαρία δεν μεταφράστηκε σε αύξηση των θεάσεων αγνώστων υπτάμενων αντικειμένων, τα οποία έχουν παραμείνει σε αριθμούς συγκρίσιμους με αυτούς των τελευταίων ετών.

Εντόπισε η Κίνα σήματα από εξωγήινο πολιτισμό;

Αίσθηση παγκοσμίως έχει προκαλέσει η ανακοίνωση της Κίνας ότι το τεράστιο τηλεσκόπιο της, το Sky Eye, ενδέχεται να έχει εντοπίσει σήματα από εξωγήινους πολιτισμούς. Την είδηση αναμετάδωσε το κρατικό μέσο ενημέρωσης Science and Technology Daily, ενώ μετά από λίγη ώρα τη διέγραψε εντελώς, πυκνώνοντας ακόμα περισσότερο το μυστήριο. Η είδηση είχε ήδη γίνει viral στα κινεζικά social media και στη συνέχεια σε όλο τον

κόσμο. Σύμφωνα με το δημοσίευμα, το Sky Eye – το οποίο είναι το μεγαλύτερο ραδιοτηλεσκόπιο του κόσμου – εντόπισε «ηλεκτρομαγνητικά σήματα στενής ζώνης» τα οποία διαφέρουν από προηγούμενα που έχουν βρεθεί στο παρελθόν. Το κινεζικό μέσο ενημέρωσης επικαλείται τον Zhang Tonjie, που ηγείται μιας ομάδας αναζήτησης εξωγήινου πολιτισμού, η οποία συγκροτήθηκε από το Normal University του Πεκίνου, το Εθνικό Αστρονομικό Παρατηρητήριο της Κινεζικής Ακαδημίας Επιστημών και το Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια στο Μπέρκλεϋ. Το Sky Eye, που είναι γνωστό και ως FAST, βρίσκεται στην νοτιοδυτική επαρχία της Κίνας Γουιζού και έχει διάμετρο 500 μέτρα. Τον Σεπτέμβριο του 2020, άρχισε και επίσημα να αναζητεί εξωγήινη ζωή. Η ομάδα του Zhang Tonjie εντόπισε δύο σέτ ύποπτων σημάτων το 2020, ενώ επεξεργάζονταν δεδομένα από το 2019. Το 2022, είχε βρει άλλο ένα ύποπτο σήμα από δεδομένα παρατήρησης σε εξωπλανήτες, σύμφωνα με τον ερευνητή. Το Sky Eye της Κίνας είναι εξαιρετικά ευαίσθητο στη χαμηλή ραδιοσυχνότητα και παίζει κρίσιμο ρόλο στην αναζήτηση εξωγήινων πολιτισμών. Τα ύποπτα σήματα θα μπορούσαν, ωστόσο, να είναι επίσης κάποιου είδους ραδιοπαρεμβολές και γι' αυτό απαιτείται περαιτέρω έρευνα, σύμφωνα με τον Zhang.

Υπήρχε ζωή στον πλανήτη Άρη;

Γεμάτα οργανικά μόρια, απομεινάρια αρχαίας ζωής, είναι τα δείγματα από δύο βράχους που συνέλεξε το εξερευνητικό όχημα Perseverance (Επιμονή) της NASA από την επιφάνεια του Άρη. Τα βράχια σχηματίστηκαν πριν από δισεκατομμύρια χρόνια, όταν ο κρατήρας Τζεζέρο, όπου βρίσκεται το ρομποτικό όχημα, ήταν ακόμη λίμνη. Οι συνθήκες αυτές έπρεπε να είναι ικανές να συντηρήσουν ζωή. «Πιστεύω ότι μπορούμε να πούμε με ασφάλεια ότι αυτά είναι τα δύο πιο σημαντικά δείγματα που συλλέξαμε στην αποστολή αυτή», λέει ο Ντέιβιντ Σούστερ, καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Μπέρκλεϋ. Η επιστημονική ομάδα του Perseverance

επισήμανε ότι δεν είναι ακόμη δυνατόν να αποδείξουμε ότι τα μόρια αυτά αποτελούν κομμάτια νεκρών ιών του Άρη, χαρακτηρίζοντάς τα «πιθανές βιοϋπογραφές». Ο Κένεθ Φάρλι, καθηγητής Χημείας στο Πανεπιστήμιο CalTech και επικεφαλής της ομάδας του Perseverance, λέει ότι τα μόρια άνθρακα είναι μεν οργανική ύλη, αλλά μπορεί να σχηματίστηκαν ως αποτέλεσμα χημικών ενώσεων, που δεν αφορούν τη ζωή. «Η πιθανή βιοϋπογραφή δίνει αφορμή για περαιτέρω έρευνα. Δεν γνωρίζουμε για την ώρα τη σημασία των ανακαλύψεων αυτών. Είναι πολύ δύσκολο να αποδείξουμε την ύπαρξη ζωής σε άλλον πλανήτη, ενώ δεν περιμένω

ότι τα στοιχεία που θα συλλέξουμε θα μας επιτρέψουν να βγάλουμε τέτοιο συμπέρασμα», λέει ο δρ Φάρλι. NASA και Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Διαστήματος (ESA) συνεργάζονται στον σχεδιασμό αποστολής ανάκτησης των δειγμάτων από τον Άρη, με την εκτόξευση να προγραμματίζεται για το 2028 και την επιστροφή των πολύτιμων βράχων στη Γη να εκτιμάται το 2033. Η πιθανότητα ύπαρξης ζωής στον Άρη συνάρπαζε πάντοτε τους επιστήμονες. Το πρώτο διαστημόπλοιο στην επιφάνεια του Κόκκινου Πλανήτη, το αμερικανικό δίδυμο όχημα προσεδάφισαν Viking το 1976, κατέγραψε έναν ψυχρό, ξηρό και φαινομενικά νεκρό πλανήτη. Τα τελευταία 25 χρόνια, όμως, η επιστημονική κοινότητα άλλαξε γνώμη, πιστεύοντας ότι ο Άρης υπήρξε θερμότερος, πιο υγρός και κατάλληλος για την ανάπτυξη ζωής στο γεωλογικό του παρελθόν. Παρότι ορισμένοι επιστήμονες πιστεύουν ότι η ζωή θα μπορούσε να έχει διατηρηθεί στον Άρη, ενδεχομένως στο υπέδαφος του πλανήτη όπου θα προστατευόταν από τον βομβαρδισμό ραδιενέργειας από το Διάστημα, η αποστολή του εξερευνητικού οχήματος αφορούσε μόνο δείγματα επιφανειακού εδάφους και βράχων.

Ο ασύρματος του ανθρώπου με τους εξωγήινους

Μετά από 30 χρόνια σχεδιασμού και διαπραγματεύσεων ανακοινώθηκε στις 5 Δεκεμβρίου ότι ξεκινά η κατασκευή του μεγαλύτερου τηλεσκοπίου στον κόσμο. Πρόκειται για το υπερυψωμένο ραδιοτηλεσκόπιο Square Kilometer Array (SKA), το οποίο θα αποτελείται από δύο επιμέρους γιγάντια, συνδεδεμένα μεταξύ τους τηλεσκόπια, ένα στη δυτική Αυστραλία και ένα στη Νότια Αφρική. Πρόκειται για ένα από τα μεγαλύτερα διεθνή επιστημονικά εγχειρήματα του 21ου αιώνα. Το SKA θα πιάνει ραδιοσήματα από διάφορα ουράνια αντικείμενα και ελπίζεται ότι θα ρίξει περισσότερο φως σε μερικά από τα πιο αινιγματικά φαινόμενα της αστρονομίας και της αστροφυσικής, όπως τα πρώτα άστρα της κοσμικής “αυγής”, ο σχηματισμός των γαλαξιών, η επέκταση του σύμπαντος και η φύση της αόρατης σκοτεινής ύλης. Μεταξύ άλλων, θα ψάξει και για ίχνη νοήμονος εξωγήινης ζωής, προσπαθώντας να δώσει απάντηση στο ερώτημα “είμαστε μόνοι στο Σύμπαν;”. Υπεύθυνος του τηλεσκοπίου θα είναι ο διακυβερνητικός οργανισμός SKAO με έδρα τη Βρετανία, στον οποίο πλήρη μέλη είναι ήδη οκτώ χώρες: Βρετανία, Ιταλία, Ολλανδία, Πορτογαλία, Ελβετία, Αυστραλία, Ν.Αφρική και Κίνα. Η Γαλλία, η Ισπανία και η Γερμανία σχεδιάζουν να συμμετάσχουν και αυτές, ενώ μερικές ακόμη χώρες (Καναδάς, Ινδία, Σουηδία, Νότια Κορέα, Ιαπωνία) έχουν επίσης εκφράσει πρόθεση συμμετοχής τους στο μέλλον.

Όπως είπαμε νωρίτερα, τη χρονιά που μόλις τελείωσε τα UFO επανήλθαν ξαφνικά στη μόδα χάρη στο ενδιαφέρον που έδειξε το Πεντάγωνο μετά τις παρατηρήσεις των τελευταίων ετών με πρωταγωνιστές πιλότους στρατιωτικών αεροσκαφών των ΗΠΑ. Αυτό οφείλεται στην προκαταρκτική έκθεση για τα UAP (Unidentified Aerial Phenomena) που είχε παρουσιάσει ο στρατός στη Γερουσία των Ηνωμένων Πολιτειών ένα χρόνο νωρίτερα, τον Ιούνιο του 2021.

Η NASA ανακοίνωσε ότι θα εκπονήσει ανεξάρτητη μελέτη για τα UFO

Τη σύσταση ανεξάρτητης επιτροπής που θα αναλάβει να εκπονήσει μελέτη για τα άγνωστης ταυτότητας εναέρια φαινόμενα (UAPs) – που δεν μπορούν να αναγνωριστούν επιστημονικά ως αεροσκάφη ή γνωστά φυσικά φαινόμενα, ανακοίνωσε την Πέμπτη η NASA (Εθνική Υπηρεσία Αεροναυτικής και Διαστήματος). Η μελέτη θα επικεντρωθεί στον εντοπισμό των διαθέσιμων δεδομένων, στον καλύτερο τρόπο συλλογής μελλοντι-

κών δεδομένων και στον τρόπο με τον οποίο η NASA μπορεί να χρησιμοποιήσει αυτά τα δεδομένα για να προωθήσει την επιστημονική κατανόηση των UAP. Ο περιορισμένος αριθμός παρατηρήσεων για UAP δυσκολεύει προς το παρόν την εξαγωγή επιστημονικών συμπερασμάτων σχετικά με τη φύση τέτοιων γεγονότων επισημαίνει η NASA. Τα φαινόμενα αυτά στην ατμόσφαιρα παρουσιάζουν ενδιαφέρον τόσο για την εθνική ασφάλεια όσο και για την αεροπορική ασφάλεια, τονίζεται. Η ανεξάρτητη ομάδα μελέτης του οργανισμού θα έχει επικεφαλής τον αστροφυσικό Ντέιβιντ Σπέργκελ, ο οποίος είναι πρόεδρος του Ιδρύματος

Σίμονς στη Νέα Υόρκη και τέως πρόεδρος του τμήματος αστροφυσικής στο Πανεπιστήμιο Πρίνστον στο Πρίνστον του Νιου Τζέρσεϊ. Ο Ντάνιελ Έβανς, βοηθός αναπληρωτής διαχειριστής για την έρευνα στη Διεύθυνση Επιστημονικής Αποστολής της NASA, θα υπηρετήσει ως υπεύθυνος της NASA για τον συντονισμό της μελέτης. Η μελέτη αναμένεται να ολοκληρωθεί σε περίπου εννέα μήνες. «Σύμφωνα με τις αρχές της NASA για διαφάνεια και επιστημονική ακεραιότητα, αυτή η έκθεση θα κοινοποιηθεί δημόσια», διαβεβαίωσε ο Έβανς. «Όλα τα δεδομένα της NASA είναι διαθέσιμα στο κοινό – λαμβάνουμε σοβαρά υπόψη αυτήν την υποχρέωση – και τα κάνουμε εύκολα προσβάσιμα σε οποιονδήποτε να τα δει ή να τα μελετήσει». Τέσσερις μήνες αργότερα η NASA ανακοίνωσε την 16μελή επιστημονική επιτροπή.

Η NASA ανακοίνωσε 16μελή επιστημονική επιτροπή για τη μελέτη των (πρώην) UFO

Η Αμερικανική Διαστημική Υπηρεσία (NASA) ανακοίνωσε ότι δημιούργησε μια 16μελή επιτροπή για τη μελέτη των Άγνωστης Ταυτότητας Εναέριων Φαινομένων (UAP), όπως είναι η νέα ονομασία των Άγνωστης Ταυτότητας Ιπτάμενων Αντικειμένων (UFO) – με άλλα λόγια των πιθανών εξωγήινων που μπορεί να επισκέπτονται τον πλανήτη μας. Η επιτροπή, η οποία περιλα-

μβάνει καταξιωμένους επιστήμονες διαφόρων ειδικοτήτων (αστρονόμους, φυσικούς-αστροφυσικούς, ωκεανογράφους, ειδικούς στην πληροφορική κ.α.), με επικεφαλής τον αστροφυσικό Ντέιβιντ Σπέργκελ, πρόεδρο του μη κερδοσκοπικού Ιδρύματος Simons, θα ξεκινήσει τις εργασίες της τη Δευτέρα 24 Οκτωβρίου. Στόχος της επιτροπής, όπου συμμετέχει επίσης ο πρώην Αμερικανός αστροναύτης Σκοτ Κέλι, είναι η έρευνα για αντικείμενα ή συμβάντα στον ουρανό που δεν μπορούν να ταυτιστούν είτε με αεροσκάφη είτε με φυσικά φαινόμενα. Η επιτροπή θα εξετάσει μόνο μη διαβαθμισμένες πληροφορίες και αναφορές, συνεπώς δεν θα έχει πρόσβαση σε ευαίσθητα στρατιωτικά δεδομένα. «Η εξερεύνηση του αγνώστου στο διάστημα και στην ατμόσφαιρα βρίσκεται στην καρδιά αυτού που είμαστε στη NASA. Η κατανόηση των δεδομένων που έχουμε σχετικά με τα άγνωστης ταυτότητας εναέρια φαινόμενα είναι κρίσιμη για να μας βοηθήσει να εξάγουμε επιστημονικά συμπεράσματα αναφορικά με το τι συμβαίνει στους ουρανούς μας. Τα δεδομένα είναι η γλώσσα των επιστημόνων και καθιστά το ανεξήγητο εξηγήσιμο», δήλωσε ο αναπληρωτής επικεφαλής της Επιστημονικής Διεύθυνσης της διαστημικής υπηρεσίας Τόμας Ζερμπούχεν. Η NASA δεσμεύτηκε ότι τα ευρήματα της επιτροπής θα δοθούν στη δημοσιότητα «με βάση τις αρχές της NASA για διαφάνεια, ειλικρίνεια και επιστημονική ακεραιότητα». Ο χρονικός ορίζοντας της επιτροπής θα είναι τα μέσα του 2023 περίπου, οπότε και θα πρέπει να αναμένονται τα πορίσματα της. Το 2021 το Γραφείο του Διευθυντή των Εθνικών Υπηρεσιών Πληροφοριών των ΗΠΑ έδωσε στη δημοσιότητα έκθεση, όπου αναφέρεται ότι δεν υπάρχει ικανοποιητική εξήγηση για 143 από τα 144 UAP που αναφέρθηκαν από το 2004 και μετά. Η ανακάλυψη χιλιάδων εξωπλανητών (μερικών με πιθανώς φιλόξενες συνθήκες για ζωή), οι συνεχιζόμενες σε όλη τη Γη αναφορές για θεάσεις ανεξήγητων αντικειμένων ή φαινομένων στον ουρανό και η δημοσιοποίηση για πρώτη φορά σχετικών βίντεο από το Πεντάγωνο των ΗΠΑ έχουν αναζωπυρώσει τη συζήτηση και το ενδιαφέρον για το ζήτημα των UFO/UAP.

Το Κογκρέσο υπονοεί ότι τα ΑΤΙΑ δεν έχουν ανθρώπινη προέλευση

Στο Κογκρέσο, όπου συντάσσεται, συζητείται και θεσπίζεται νομοθεσία, οι σαφείς και συνοπτικοί ορισμοί είναι υψίστης σημασίας. Καθώς τα στρατιωτικά πληρώματα αντιμετωπίζουν ολοένα και περισσότερο άγνωστα ιπτάμενα αντικείμενα, οι νομοθέτες έκαναν πρόσφατα αρκετές εντυπωσιακές αναθεωρήσεις στον ορισμό του «UFO». Βασικό μεταξύ αυτών: Η εντυπωσιακή αναθεώρηση ότι ορισμένα UFO έχουν μη ανθρώπινη προέλευση. Όπως αναφέρθηκε για πρώτη φορά από τον ερευνητή Ντάγκλας Τζόνσον, ένα προσχέδιο νομοσχεδίου που εγκρίθηκε ομόφωνα από την Επίλεκτη Επιτροπή Πληροφοριών της Γερουσίας μετονομάζει τα UFO ως «Άγνωστα Αεροδιαστημικά-Υποθαλάσσια Φαινόμενα». Η μετονομασία των UFO για να συμπεριλάβει αντικείμενα στο διάστημα και κάτω από τους

ωκεανούς διευρύνει σημαντικά το πεδίο εφαρμογής ενός δυναμικού νέου γραφείου στο οποίο έχει ανατεθεί από το Κογκρέσο να διερευνά τα UFO. Ο αναθεωρημένος ορισμός του «UFO» περιλαμβάνει επίσης αντικείμενα «διαμέσου» τα οποία, σύμφωνα με τους νομοθέτες, «μετάβαση μεταξύ του διαστήματος και της ατμόσφαιρας ή μεταξύ της ατμόσφαιρας και των υδάτινων σωμάτων». Εν ολίγοις, τα μέλη μιας βασικής επιτροπής που εστιάζει στην εθνική ασφάλεια πιστεύουν ότι αντικείμενα άγνωστης προέλευσης επιδεικνύουν εξαιρετικά προηγμένη τεχνολογία μετακινούμενα απρόσκοπτα μεταξύ του διαστήματος, του αέρα και του νερού. Μια έκθεση που συνοδεύει τη νομοθεσία σημειώνει ότι «οι δια μεσαίες απειλές για την εθνική ασφάλεια των Ηνωμένων Πολιτειών επεκτείνονται εκθετικά». Τα ανωτέρω μας κάνουν να πιστεύουμε ότι οι νομοθέτες δεν θα συμπεριέλαβαν μια τέτοια εξαιρετική γλώσσα στη δημόσια νομοθεσία χωρίς επιτακτικά στοιχεία. Ίσως τα μέλη να έχουν δει τα απόρρητα δεδομένα που ώθησαν τον διευθυντή εθνικής νοημοσύνης του πρώην προέδρου Τραμπ να δηλώσει ότι τα UFO παρουσιάζουν «τεχνολογίες που δεν έχουμε, και τις οποίες δεν είμαστε σε θέση να υπερασπιστούμε». Το πιο εντυπωσιακό είναι ότι ο νέος ορισμός του Κογκρέσου για το "UFO" αποκλείει τα «τεχνητά» αντικείμενα. Τις τελευταίες επτά δεκαετίες, οι περισσότερες θεάσεις UFO αποδίδονταν σε «τεχνητά» αντικείμενα, όπως αεροσκάφη, μπαλόνια, δορυφόρους ή drones που δεν αναγνωρίστηκαν σωστά. Ωστόσο, τώρα, σύμφωνα με το Κογκρέσο, τα «τεχνητά» αντικείμενα «δεν θα πρέπει να θεωρούνται σύμφωνα με τον ορισμό ως μη αναγνωρισμένα αεροδιαστημικά-υποθαλάσσια φαινόμενα». Επιπλέον, σε μια οδηγία του Κογκρέσου, αντικείμενα που προσδιορίζονται από το νέο γραφείο UFO «ως τεχνητά...θα περνούν στα κατάλληλα γραφεία (Τμήμα Άμυνας και Κοινότητας Πληροφοριών)» για περαιτέρω ανάλυση. Το Κογκρέσο, με λίγα λόγια, αναγκάζει την κυβέρνηση να επικεντρωθεί σε αντικείμενα που δεν είναι «τεχνητά». Φανταστείτε ότι το νέο γραφείο UFO εντοπίζει ένα εξαιρετικά προηγμένο drone που πετά σε ευαίσθητο εναέριο χώρο. Σύμφωνα με το νομοσχέδιο, ανεξάρτητα από την προέλευση του drone - είτε είναι κινεζική, ρωσική ή άλλη - το γραφείο UFO πρέπει να σταματήσει αμέσως την έρευνα και να παραδώσει την υπόθεση σε άλλη κυβερνητική υπηρεσία. Αυτό σημαίνει ότι τα μέλη της Επιτροπής Πληροφοριών της Γερουσίας πιστεύουν (σε ομόφωνη, δικομματική βάση) ότι ορισμένα UFO δεν έχουν ανθρώπινη προέλευση. Σε τελική ανάλυση, γιατί το Κογκρέσο να ιδρύσει και να αναθέσει ένα ισχυρό νέο γραφείο για τη διερεύνηση μη «ανθρωπογενών» UFO αν δεν υπήρχαν τέτοια αντικείμενα; Ένας κλάδος της αμερικανικής κυβέρνησης που υπονοεί ότι τα UFO έχουν μη ανθρώπινη προέλευση είναι μια εκρηκτική εξέλιξη. Είναι επίσης μέρος μιας αξιοσημείωτης αλλαγής στην επίσημη στάση απέναντι στα UFO.

Το Πεντάγωνο σπάει τη σιωπή του για τα UFO σε δημόσια ακρόαση του Κογκρέσου μετά από 50 χρόνια

Το Κογκρέσο των ΗΠΑ πραγματοποίησε την πρώτη του δημόσια ακρόαση για τα UFO από τη δεκαετία του 1960, την Τρίτη 17 Μαΐου 2022, βασιζόμενο σε μαρτυρίες αμυντικών πληροφοριών για να διαπιστωθεί τι θα μπορούσε να προκαλεί τα φαινόμενα. Η ακρόαση - στην οποία ερωτήθηκαν δύο ειδικοί του Πενταγώνου για το τι γνωρίζουν για τις θεάσεις UFO - επικεντρώθηκαν στο περιεχόμενο μιας έκθεσης του Πενταγώνου τον Ιούνιο του 2021 που αποκάλυψε ότι πιλότοι του πολεμικού ναυτικού είχαν αναφέρει 144 θεάσεις αγνώστων εναέριων φαινομένων (UAPs) από το 2004, τα περισσότερα από τα οποία το Πεντάγωνο κατέληξε στο συμπέρασμα «πιθανώς αντιπροσωπεύουν φυσικά αντικείμενα». Από αυτά που αναφέρθηκαν ως UFO, 18 εμφάνισαν εξαιρετικά ασυνήθιστες συμπεριφορές πτήσης, με τα μυστηριώδη αντικείμενα να φαίνεται ότι «παραμένουν ακίνητα στους ανέμους ψηλά, κινούνται αντίθετα με τον άνεμο, ελίσσονται απότομα ή κινούνται με σημαντική ταχύτητα, χωρίς ευδιάκριτα μέσα πρόωσης», σύμφωνα με την έκθεση. Τα βίντεο που κυκλοφόρησαν δείχνουν μερικά από αυτά τα φαινομενικά χωρίς πρόωση σκάφη να κινούνται με υπερηχητικές ταχύτητες, ανέφερε το Live Science. Οι επιτροπές εποπτείας του Κογκρέσου ερευνούν τους ισχυρισμούς από το 2017, αφού το Politico και οι New York Times δημοσίευσαν μια σειρά από εκθέσεις του μυστικού γραφείου έρευνας UFO του Πενταγώνου με μαρτυρίες των πιλότων του Ναυτικού και του πληρώματος ραντάρ που είχαν συναντήσει τα περίεργα εναέρια αντικείμενα.

Στη δημόσια ακρόαση οι εκπρόσωποι των ΗΠΑ έθεσαν ερωτήσεις στον υφυπουργό Άμυνας για Πληροφορίες και Ασφάλεια Ρόναλντ Μούλτρι και τον Αναπληρωτή Διευθυντή Ναυτικών Πληροφοριών Σκοτ Μπρέι

σχετικά με όσα γνωρίζουν για τα ανεξήγητα φαινόμενα. Μετά από αυτή τη δημόσια ακρόαση, το Κογκρέσο πραγματοποίησε μια κλειστή, απόρρητη ακρόαση σχετικά με τη δραστηριότητα της ομάδας του Πενταγώνου - γνωστή ως «ΑΟΙMSG» - που έχει επιφορτιστεί να αποκαλύψει τις πιθανές εξηγήσεις για τις παρατηρήσεις. Η έκθεση του 2021, η οποία δεν εξήγαγε συμπεράσματα από τις «σε μεγάλο βαθμό ασαφείς» αναφορές, μπορούσε να εξηγήσει μόνο μία από τις θεάσεις (που αποδείχθηκε ότι ήταν ένα μεγάλο μπαλόνι που ξεφουσκώνει) και έλεγε ότι «επί του παρόντος δεν έχουμε δεδομένα που να υποδεικνύουν ότι οποιοδήποτε UFO είναι μέρος ενός ξένου προγράμματος συλλογής ή ενδεικτικό μιας σημαντικής τεχνολογικής προόδου από έναν πιθανό αντίπαλο». Αρνήθηκε επίσης ότι οι θεάσεις συνδέονταν με οποιονδήποτε τρόπο με μυστικές δοκιμές από τον στρατό των ΗΠΑ. Κατά τη διάρκεια της ακρόασης δόθηκαν στη δημοσιότητα δύο αποχαρακτηρισμένα κλιπ με άγνωστα ιπτάμενα αντικείμενα. Σύμφωνα με την βρετανική Daily Mail, το ένα απόσπασμα τραβήχτηκε από το πιλοτήριο ενός αεροσκάφους του Πολεμικού Ναυτικού σε χώρο εκπαίδευσης και δείχνει ένα σφαιρικό αντικείμενο να αιωρείται δίπλα στο αεροσκάφος. Ένα άλλο έδειχνε δύο μικρά αντικείμενα σε σχήμα τριγώνου να πετούν δίπλα από το πιλοτήριο ενός αεροσκάφους, τα οποία εντοπίστηκαν με γυαλιά νυχτερινής όρασης. Η υποεπιτροπή αντιτρομοκρατίας, αντικατασκοπείας και καταπολέμησης της διάδοσης των πυρηνικών όπλων της Επιτροπής Πληροφοριών της Βουλής των Αντιπροσώπων εμβάθυνε σε λεπτομέρειες σχετικά με τις αναφορές για τα «αγνώστου ταυτότητας εναέρια φαινόμενα», όπως είναι πιο πρόσφατα γνωστά τα UFO. Τέτοιου είδους συζητήσεις υψηλού επιπέδου επιφυλάσσουν τον τελευταίο μισό αιώνα για συναντήσεις κεκλεισμένων των θυρών μεταξύ υψηλόβαθμων στρατιωτικών αξιωματούχων. Ο Moultrie δήλωσε ότι το Πεντάγωνο δεν έχει αποκλείσει το ενδεχόμενο τα περιστατικά αυτά να συνδέονται με εξωγήινη ζωή. «Υπάρχουν στοιχεία της κυβέρνησής μας που ασχολούνται με την αναζήτηση εξωγήινης ζωής» δήλωσε ο Moultrie. «Στόχος μας δεν είναι να καλύψουμε ενδεχομένως κάτι, αλλά να κατανοήσουμε τι μπορεί να υπάρχει εκεί έξω». Ωστόσο, ο Bray δήλωσε ότι οι αξιωματούχοι δεν έχουν συναντήσει κανένα στοιχείο που να υποδηλώνει ότι τα UAP είναι εξωγήινης προέλευσης. «Θα πάμε όπου μας οδηγήσουν τα δεδομένα είπε.

Έκθεση Πενταγώνου: Τα UFO άφησαν «εγκαύματα από ακτινοβολία» και «ακατανόητες εγκυμοσύνες»

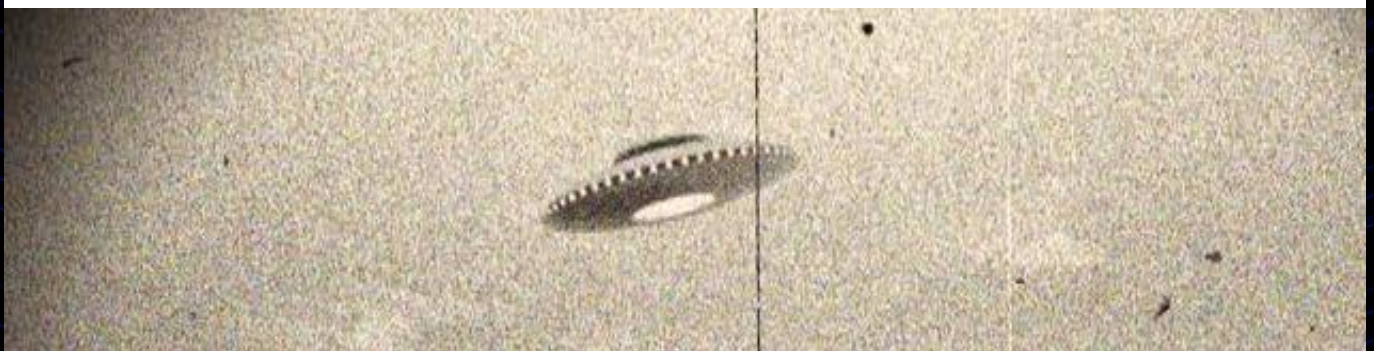
Οι συναντήσεις με UFO φέρεται να έχουν αφήσει τους Αμερικανούς να υποφέρουν από εγκαύματα από ακτινοβολία, βλάβες στον εγκέφαλο και στο νευρικό σύστημα, ακόμη και «αφανείς για εγκυμοσύνη», σύμφωνα με μια τεράστια βάση δεδομένων με αναφορές της κυβέρνησης των ΗΠΑ που δημοσιοποιήθηκαν πρόσφατα μέσω ενός αιτήματος Freedom of Information Act (FOIA).

Η βάση δεδομένων των εγγράφων περιλαμβάνει περισσότερες από 1.500 σελίδες υλικού που σχετίζεται με UFO από το Advanced Aerospace Threat Identification Program (AATIP) – ένα μυστικό πρόγραμμα του Υπουργείου Άμυνας των ΗΠΑ που διήρκεσε από το 2007 έως το 2012. Παρά το γεγονός ότι δεν χαρακτηρίστηκε ποτέ ως μυστικό ή άκρως απόρρητο, το AATIP έγινε γνωστό στο κοινό μόλις το 2017, όταν ο πρώην διευθυντής προγράμματος Λουίς Ελιζόντο παραιτήθηκε από το Πεντάγωνο και κυκλοφόρησε αρκετά διαθέσιμα πλέον βίντεο με ένα άγνωστο αεροσκάφος να κινείται με φαινομενικά ακατόρθωτους τρόπους στα μέσα ενημέρωσης. Τέσσερα χρόνια αργότερα – στις 5 Απριλίου 2022 – η Υπηρεσία Πληροφοριών Άμυνας των ΗΠΑ (DIA) τίμησε το αίτημα δημοσιεύοντας περισσότερες 1.574 σελίδες υλικού στη Sun. Σύμφωνα με τη Sun, τα έγγραφα περιλαμβάνουν αναφορές για τις βιολογικές επιπτώσεις των θεατών UFO στους ανθρώπους, μελέτες για προηγμένες τεχνολογίες όπως οι μανδύες αορατότητας και σχέδια για εξερεύνηση και αποικισμό στο βαθύ διάστημα. Ορισμένα τμήματα των εγγράφων «κρατήθηκαν εν μέρει» για λόγους απορρήτου και εμπιστευτικότητας, είπε η AATIP στη The Sun. Ένα αξιοσημείωτο έγγραφο από τη συλλογή είναι μια έκθεση με τίτλο Anomalous Acute and Subacute Field Effects on Human and Biological Tissues, με ημερομηνία Μαρτίου 2010. Η έκθεση περιγράφει υποτιθέμενους τραυματισμούς σε «ανθρώπους παρατηρητές από ανώμαλα προηγμένα αεροδιαστημικά συστήματα», μερικά από τα οποία μπορεί να αποτελούν «απειλή στα συμφέροντα των Ηνωμένων Πολιτειών», σύμφωνα με το έγγραφο. Η έκθεση περιγράφει 42 περιπτώσεις από ιατρικούς φακέλους και 300 «αδημοσίευτες» περιπτώσεις όπου άνθρωποι υπέστησαν τραυματισμούς μετά από υποτιθέμενες συναντήσεις με «ανώμαλα οχήματα», στα οποία περιλαμβάνονται και UFO.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι άνθρωποι εμφάνισαν εγκαύματα ή άλλες καταστάσεις που σχετίζονται με ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία, ανέφερε η έκθεση – μερικά από αυτά φαίνεται να έχουν προκληθεί από «προσωπικά συστήματα που σχετίζονται με την ενέργεια». Η έκθεση σημείωσε επίσης περιπτώσεις εγκεφαλικής βλάβης, νευρικής βλάβης, καρδιακών παλμών και πονοκεφάλων που σχετίζονται με ανώμαλες συναντήσεις με οχήματα. Δεν είναι σαφές τι είδους διαδικασία ελέγχου, εάν υπάρχει, χρησιμοποίησε η ΑΑΤΙΡ για να διερευνήσει αυτές τις υποτιθέμενες υποθέσεις. Η Sun δεν έχει ακόμη κοινοποιήσει το πλήρες περιεχόμενο των αναφορών που ζητήθηκαν. Η έκθεση περιλαμβάνει επίσης μια λίστα με τις υποτιθέμενες βιολογικές επιδράσεις των θεατών UFO σε ανθρώπους παρατηρητές μεταξύ 1873 και 1994, που συντάχθηκε από το Mutual UFO Network (MUFON) – μια μη κερδοσκοπική ομάδα που μελετά ανέφερε εμφανίσεις UFO. Οι αναφερόμενες επιπτώσεις των συναντήσεων με ΑΤΙΑ περιλαμβάνουν «αφανής εγκυμοσύνη», «φαινομενική απαγωγή», παράλυση και εμπειρίες αντιληπτής τηλεπάθειας, τηλεμεταφοράς και αιώρησης. Η έκθεση καταλήγει στο συμπέρασμα ότι υπάρχουν επαρκή στοιχεία «για να υποστηρίξουν μια υπόθεση ότι ορισμένα προηγμένα συστήματα έχουν ήδη αναπτυχθεί και είναι αδιαφανή για την πλήρη κατανόηση των ΗΠΑ».

Αν υπάρχουν εξωγήινες κατασκευές και σκάφη, βρήκαμε τρόπο να τα εντοπίσουμε

Η απάντηση στο ερώτημα αν υπάρχει νοήμων εξωγήινη ζωή στο γαλαξία μας, ίσως να απαντηθεί τα επόμενα χρόνια. Μία διεθνής ομάδα επιστημόνων και μηχανικών με την ονομασία Applied Physics θεωρεί πως μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τα βαρυτικά κύματα για να εντοπίσουμε εξωγήινη τεχνολογία σε μεγάλη κλίμακα. Προς το παρόν, η αναζήτηση εξωγήινης ζωής περιορίζεται σε μερικές δεκάδες χιλιάδες αστρικά συστήματα. Ψάχνουμε ηλεκτρομαγνητικά κύματα τα οποία πιθανόν να χρησιμοποιούν οι εξωγήινοι για να επικοινωνούν. Αλλά τα ηλεκτρομαγνητικά κύματα εξασθενούν με την απόσταση. Τα βαρυτικά κύματα όμως διαφέρουν και μπορούν να εντοπιστούν σε πολύ μεγαλύτερες αποστάσεις. Έτσι, αν υπάρχει ένας εξωγήινος πολιτισμός στο γαλαξία μας που παράγει ισχυρά βαρυτικά κύματα, μπορούμε να τον εντοπίσουμε. Τα βαρυτικά κύματα είναι το μόνο εργαλείο εξερεύνησης του σύμπαντος που έχουμε στη διάθεσή μας και δε βασίζεται στο φως. Παράγονται από σημαντικά γεγονότα, όπως συγκρούσεις μαύρων τρυπών και αστέρων νετρονίων, οι οποίες ταρασούν τη δομή του χωροχρόνου όπως μία πέτρα που ρίχνουμε σε μία λίμνη. Θεωρητικά, οποιοδήποτε αντικείμενο με μάζα επιταχύνει, παράγει βαρυτικά κύματα, αλλά ακόμα και ένας τεράστιος πύραυλος θα παρήγαγε βαρυτικά κύματα τόσο μικρά που δεν μπορούμε να τα εντοπίσουμε με τη σημερινή τεχνολογία. Οι επιστήμονες υπολόγισαν το μέγεθος και την ταχύτητα που θα έπρεπε να είχε μία εξωγήινη κατασκευή για να την εντοπίσουμε με τη σημερινή τεχνολογία. Θα έπρεπε να έχει τη μάζα του Δία (318 φορές τη μάζα της Γης) και να επιταχύνει με το 10% της ταχύτητας του φωτός. Αν υπήρχε ένα τέτοιο σκάφος και βρισκόταν σε απόσταση έως 100 kiloparsecs ή 326.000 έτη φωτός από τη Γη, θα μπορούσαμε να το εντοπίσουμε. Και εφόσον η διάμετρος του γαλαξία μας είναι 260.000 έτη φωτός, μπορούμε να καλύψουμε όλα τα αστρικά συστήματα του Milky Way. Μελλοντικά όργανα εντοπισμού βαρυτικών κυμάτων όπως το Big Bang Observer θα είναι 100 φορές πιο ευαίσθητα από αυτά που διαθέτουμε όπως το LIGO και έτσι η έρευνα των επιστημόνων θα μπορεί να επεκταθεί σε όγκο κατά 106. Στο μέλλον λοιπόν δε θα μπορούμε απλά να ερευνήσουμε πιο μακρινές αποστάσεις, αλλά θα μπορούμε να εντοπίσουμε και μικρότερα αντικείμενα. Η έρευνα έχει δοθεί προς δημοσίευση στο Monthly Notices of the Royal Astronomical Society και προς το παρόν είναι διαθέσιμη στο arXiv.

ΕΞΩΓΗΙΝΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

Κατοικήσιμοι πλανήτες

Εξωγήινοι τεχνολογικοί πολιτισμοί

Εξωγήινα περιβάλλοντα και μορφές

Μηνύματα προς τους εξωγήινους

Η ιδέα πως υπάρχει ζωή και σε πλανήτες εκτός της Γης, εμφανίζεται ήδη από τα αρχαία χρόνια, π.χ. το μυθιστόρημα Άληθῆ διηγήματα του Λουκιανού κατά τον 2ο αιώνα μ.Χ. είναι ένα από τα πρώτα που διασώζονται και στηρίζονται σε μια τέτοια αφήγηση, και ιστορικά αποτελούσε μέρος τόσο της φιλοσοφίας όσο και των φυσικών επιστημών. Στα τέλη του 20ού αιώνα υπήρξαν δυο σημαντικές εξελίξεις στο πεδίο αυτό. Αρχικά, η παρατήρηση και εξερεύνηση άλλων πλανητών και φυσικών δορυφόρων του Ηλιακού συστήματος με ρομποτικές συσκευές, ανακάλυψε σημαντικές πληροφορίες σχετικά με τα κριτήρια κατοικησιμότητας και επέτρεψε να γίνουν ουσιαστικές γεωφυσικές συγκρίσεις μεταξύ της Γης και των άλλων ουράνιων σωμάτων. Επιπλέον, η ανακάλυψη εξωηλιακών πλανητών από τις αρχές του 1990 και έπειτα, έφερε ακόμη περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις μελέτες περί ύπαρξης εξωγήινης ζωής. Αυτά τα ευρήματα επιβεβαίωσαν πως ο Ήλιος δεν είναι το μόνο άστρο το οποίο διαθέτει πλανήτες, και επέκτεινε τον ορίζοντα της εξερεύνησης για κατοικήσιμους πλανήτες πέρα από το ηλιακό σύστημα όπου βρίσκεται η Γη. Σήμερα οι επιστήμονες γνωρίζουν ότι καθώς το Σύμπαν εξελίσσεται, η δημιουργία πλανητών γύρω από τ' άστρα είναι μια απόλυτα φυσιολογική διαδικασία. Πως θα ήταν, λοιπόν, μαθηματικά πιθανό να δημιουργηθεί ζωή σ' έναν και μόνο πλανήτη ανάμεσα στα δισεκατομμύρια, δισεκατομμυρίων πλανήτες που υπάρχουν στο Σύμπαν; Και αν δημιουργήθηκε ζωή και αλλού, τι θα μπορούσε να εμποδίσει την εξέλιξη της σε νοήμονα όντα και την δημιουργία εξωγήινων τεχνολογικά αναπτυγμένων πολιτισμών;

Με προφανή εξαίρεση την Γη, κανένα ουράνιο σώμα του Ηλιακού μας συστήματος δεν έχει συνθήκες ευνοϊκές για την ανάπτυξη σύνθετων μορφών ζωής. Η Γη, μπορεί να κρατάει τη μοναδικότητα όσον αφορά τη νοήμονα ζωή, όμως φαίνεται να μοιράζεται τα ε-

πίπεδα της ύπαρξης μικροβιακής ζωής και οργανικών υλικών, αφού αρκετοί πλανήτες και δορυφόροι του ηλιακού μας συστήματος έχουν φιλόξενες γι' αυτά συνθήκες. Παρ' όλα αυτά έχουμε ήδη τις ενδείξεις που μας υπογραμμίζουν ότι η ζωή πέρα από το Ηλιακό μας Σύστημα, στην βασική της τουλάχιστον χημική δομή, πρέπει να μοιάζει με την δική μας και ότι η χημεία που μελετάμε στα εργαστήρια μας είναι παρόμοια με αυτή των διαστημικών μας εξερευνήσεων. Η συνταγή της ζωής είναι πολύ απλή: Στο φλοιό της Γης απαντώνται 92 χημικά στοιχεία, από τα οποία 27 μόνο είναι απαραίτητα για τη ζωή. Τέσσερα από αυτά, ο άνθρακας, το υδρογόνο, το οξυγόνο και το άζωτο, είναι τα επικρατέστερα στους οργανισμούς και μάλιστα σε ποσοστό 96% κ.β. Σχεδόν κάθε σημαντική οργανική ένωση αποτελείται από αυτά τα τέσσερα στοιχεία. Ποιο σημαντικό το άτομο του άνθρακα που έχει αποδειχτεί το πιο επιδέξιο απ' όλα γιατί μπορεί να συνδυαστεί όχι μόνο με άτομα άλλων χημικών στοιχείων, αλλά και με άλλα άτομα άνθρακα σε μια σχεδόν άπειρη ποικιλία συνδυασμών. Γι' αυτόν άλλωστε το λόγο και η ζωή που γνωρίζουμε πάνω στη Γη βασίζεται στον άνθρακα. Υπάρχουν βέβαια και φανταστικές μορφές ζωής όπως μας περιγράφουν συγγραφείς επιστημονικής φαντασίας που η ζωή βασίζεται στο πυρίτιο ή στο μόριο του υδροξυλίου της αμμωνίας,

αντί για τον άνθρακα. Αλλά αυτή είναι μια άλλη κουβέντα.

Κατοικήσιμοι πλανήτες

Οι έρευνες που έχουν γίνει έχουν αποδείξει ότι το δικό μας είδος, η ζωή όπως την ξέρουμε, φαίνεται να εξελίσσεται πάνω σε πλανήτες που παρουσιάζουν μια σταθερή κατάσταση θερμοκρασίας. Σύμφωνα με τα κριτήρια που έχει ορίσει η ΝΑΣΑ, τα κύρια χαρακτηριστικά κατοικησιμότητας είναι, η παρουσία εκτεταμένων περιοχών με νερό σε υγρή μορφή, η ύπαρξη κατάλληλων συνθηκών για τον σχηματισμό σύνθετων οργανικών μορίων, και η διαθεσιμότητα πηγών ενέργειας οι οποίες θα συντηρούν τον μεταβολισμό των οργανισμών. Το βασικότερο όμως στοιχείο που χρειάζεται ένας πλανήτης για να φιλοξενεί ζωή, είναι το άστρο του. Γι' αυτό οι αστρονόμοι πιστεύουν ότι μόνο τα άστρα που μοιάζουν με τον Ήλιο μας μπορούν να έχουν γύρω τους πλανήτες με ζωή. Πόσοι όμως είναι οι πλανήτες πάνω στους οποίους θα μπορούσε να έχει δημιουργηθεί ζωή; Ο πρώτος επιστήμονας που προσπάθησε να απαντήσει σ' αυτό το ερώτημα ήταν ο αστρονόμος Frank Drake, ο οποίος επινόησε το 1961 μία εξίσωση, που έκτοτε φέρει το όνομά του, με την οποία μπορεί να εκτιμηθεί ο αριθμός των εξωγήινων πολιτισμών του Γαλαξία μας, που έχουν αναπτύξει τεχνολογία διαστημικής επικοινωνίας. Πρόκειται ουσιαστικά για μια άσκηση πιθανοτήτων, σύμφωνα με

την οποία ο αριθμός των εξωγήινων πολιτισμών του Γαλαξία μας που θα μπορούσαν να επικοινωνήσουν μαζί μας, ισούται με το γινόμενο 7 παραγόντων:

i. τον μέσο ρυθμό σχηματισμού των άστρων του Γαλαξία μας ανά έτος,

ii. το ποσοστό των άστρων που διαθέτουν πλανήτες,

iii. τον μέσο αριθμό των πλανητών του κάθε αστρικού συστήματος, που έχουν συνθήκες ευνοϊκές για την ζωή,

iv. από τους πλανήτες του (iii) το ποσοστό εκείνων των πλανητών, στους οποίους θα αναπτυχθεί τελικά η ζωή,

v. το ποσοστό απ' αυτούς, όπου η ζωή αναπτύσσει τελικά νοημοσύνη,

vi. από το ποσοστό των πλανητών (v), το ποσοστό εκείνων, στους οποίους η εξωγήινη νοημοσύνη αναπτύσσει πολιτισμό και τεχνολογία ικανή για διαστημική επικοινωνία,

vii. το χρονικό διάστημα στο οποίο αυτοί οι εξωγήινοι πολιτισμοί παραμένουν τεχνολογικά ενεργοί.

Η αλήθεια είναι ότι δεν γνωρίζουμε κανέναν από τους παράγοντες αυτής της εξίσωσης με ακρίβεια και προς το παρόν μόνο εκτιμήσεις μπορούμε να κάνουμε, ενώ όσο πηγαίνουμε από τον πρώτο προς τον τελευταίο παράγοντα, η ακρίβεια των εκτιμήσεών μας μειώνεται όλο και περισσότερο. Οι δύο τελευταίοι παράγοντες της Εξίσωσης Drake είναι

και οι πιο δύσκολοι να υπολογιστούν, αφού τόσο η εξέλιξη ενός τεχνολογικού πολιτισμού, όσο και η διάρκεια της ζωής του εξαρτώνται από πολλούς διαφορετικούς παράγοντες, η εκτίμηση των οποίων είναι ιδιαίτερα δύσκολη. Δεδομένης, όμως, της ανακάλυψης των ακραιόφιλων οργανισμών, οι οποίοι επιβιώνουν σε ορισμένες από τις πιο ακραίες συνθήκες του πλανήτη μας, η πιθανότητα να έχουν εμφανιστεί μορφές ζωής και σε άλλους εξωπλανήτες δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να αποκλειστεί. Με τουλάχιστον 100 δις. γαλαξίες στο Σύμπαν, θα ήταν εξαιρετικά εγωκεντρικό ή γεωκεντρικό από μέρους μας να υποθέσουμε ότι είμαστε τα μοναδικά όντα με νοημοσύνη. Η αναζήτηση πλανητών γύρω από άλλα άστρα βρίσκεται ακόμα στην αρχή της, αφού μέχρι σήμερα οι τεχνολογικές μας δυνατότητες μας επέτρεψαν να διερευνήσουμε ελάχιστα μόνο απ' τα πλησιέστερα σε μας άστρα του Γαλαξία μας.

Εξωγήινοι τεχνολογικοί πολιτισμοί

Το σύμπαν μας είναι ένα τεράστιο, προκλητικό αίνιγμα – ένα μυστήριο που προκαλεί την έμφυτη περιέργεια της ανθρωπότητας για αιώνες. Μπορεί η φαινομενική σιωπή του σύμπαντος να οφείλεται στην τεχνολογική ανθρώπινη αδυναμία να ακούσει, αλλά μπορεί να υποδηλώνει και την αδυναμία εξέλιξης εξωγήινης νοήμονος ζωής. Οι περισσότεροι βιολόγοι και εξωβιολόγοι, αποδέχονται σήμερα την άποψη πως αν σε κάποιο κατάλληλο περιβάλλον δημιουργηθεί τυχαία ο πρώτος μονοκύτταρος οργανισμός, θα αρχίσει να ακολουθεί την αλυσίδα της εξέλιξης που δεν τελειώνει, ίσως, πουθενά. Ακόμα και ο σημερινός άνθρωπος δεν είναι παρά ένας μόνο κρίκος μιας τέτοιας αλυσίδας, και όχι το τελικό προϊόν. Παρότι όμως φιλόδοξα προγράμματα όπως το SETI στοχεύουν να δώσουν απάντηση στο ερώτημα για εξωγήινους προηγμένους

πολιτισμούς, τα αποτελέσματα μέχρι τώρα είναι απαισιόδοξα. Ίσως οι εξωγήινοι πολιτισμοί, όπως και ο δικός μας, καθώς εξελίσσονται και προχωρούν εκθετικά προς την εξερεύνηση του διαστήματος, να καταστρέφονται για διάφορους λόγους που ενεργούν ως το επονομαζόμενο «Μεγάλο Φίλτρο»: ένα φαινόμενο που εξαφανίζει τους πολιτισμούς πριν προλάβουν να συναντηθούν, κάτι που μπορεί να εξηγήσει την κοσμική σιωπή. Την θεωρία του «Μεγάλου Φίλτρου», διατύπωσε το 1998 ο οικονομολόγος Robin Hanson με το άρθρο του 'The Great Filter – Are We Almost Past It?'. Το Μεγάλο Φίλτρο είναι μια πιθανή λύση του παραδόξου Fermi. Θεωρεί ότι στην ανάπτυξη της ζωής από τα πρώτα στάδια της αβιογένεσης έως την επίτευξη των υψηλότερων επιπέδων ανάπτυξης στην κλίμακα πολιτισμών Kardashev, υπάρχει κάποιο συγκεκριμένο εμπόδιο στην ανάπτυξη που κάνει την ανιχνεύσιμη εξωγήινη ζωή εξαιρετικά σπάνια. Αυτό όμως που γνωρίζουμε με σιγουριά είναι ότι σε ένα μικρό απλό πλανήτη όπως η Γη, βοηθούμενη από τον Ήλιο, υπάρχει άφθονη ζωή.

Επομένως ποιες είναι οι πιθανότητες νοήμονος ζωής, και κάπου αλλού στο Σύμπαν; Τα άστρα είναι εκεί έξω, τα χημικά συστατικά είναι εκεί έξω, και υπάρχει όλος ο απαιτούμενος χρόνος για ανάπτυξη και αλλαγή. Πιθανόν να υπάρχουν δισεκατομμύρια φυλές όντων που ψάχνουν να δουν αυτά που βλέπουμε κι εμείς, να σκεφτούν αυτά που σκεφτόμαστε κι εμείς, και να αναρωτηθούν και αυτοί με την σειρά τους αν είναι μόνοι τους στο Σύμπαν.

Εξωγήινα περιβάλλοντα και μορφές

Υπάρχει άραγε περίπτωση οι εξωγήινοι να μοιάζουν με εμάς; Η απάντηση μάλλον είναι αρνητική. Η εξωγήινη ζωή θα μπορούσε να έχει γενετικό κώδικα που αποτελείται από διαφορετικές βάσεις. Ερευνητές το 2019 συνέθεσαν DNA που χρησιμοποιούσε τόσο τις 4 γνωστές βάσεις, όσο και 4 επιπλέον, τις P, Z, B και S. Άλλοι επιστήμονες παρασκεύασαν ΧΝΑ, δηλαδή μια μορφή νουκλεϊνικού μορίου του οποίου η αλυσίδα απαρτίζεται από μόρια όπως του κυκλοεξανίου ή της γλυκόλης και όχι της δεοξυριβόζης. Θεωρητικοί έχουν φανταστεί ότι εξωγήινη ζωή θα μπορούσε να στηρίζεται όχι σε μόρια με βάση τον άνθρακα, αλλά το παρόμοιο χημικά στοιχείο πυρίτιο. Αν μπορούμε να παρασκευάσουμε στο εργαστήριο και να φανταστούμε τέτοια βιοχημική ποικιλομορφία, γιατί δεν θα μπορούσε η

φύση να είναι πιο δημιουργική και ικανή; Ακόμα κι αν κάπου στο Σύμπαν υπήρχε ένας πλανήτης ακριβώς στο ίδιο μέγεθος με τη Γη, στην ίδια ακριβώς απόσταση από ένα άστρο ακριβώς όπως ο Ήλιος μας, οι πιθανότητες είναι αποφασιστικά ενάντια στην προοπτική της επανάληψης ενός βιολογικού κύκλου όμοιου με τη Γήινο. Επηρεασμένη από το μέγεθος του πλανήτη της, τη γεωγραφία του και την ατμόσφαιρά του, η νοημοσύνη μπορεί να εξελιχθεί σε πραγματικά εξωτικές φυσικές δομές και όργανα αισθήσεων και κίνησης. Υπάρχει μια σχολή σκέψεις η οποία υποστηρίζει ότι η οποιαδήποτε μορφή εξωγήινης και νοήμονος ζωής θα είναι διαφορετική αλλά ανθρωποειδής ως προς την φυσική της εμφάνιση. Θα διαθέτει σε μεγάλη αναλογία συγγενή χαρακτηριστικά με αυτά της ανθρώπινης φυλής. Αυτή η άποψη έχει κερδίσει έδαφος τα τελευταία χρόνια, καθώς ερμηνεύει σύμφωνα με τους ειδικούς τη δυνατότητα ανάπτυξης ευφυΐας και επιβίωσης από τη μία και τεχνολογίας ικανής να ταξιδέψει στα άστρα από την άλλη.

Μηνύματα προς τους εξωγήινους

Οι αποστάσεις που μας χωρίζουν από τ' άλλα άστρα και τους άλλους πιθανούς εξωγήινους πολιτισμούς είναι ένα ανυπέρβλητο πρόβλημα. Τα διαστημικά ταξίδια, που θα μας επιτρέψουν να διαφύγουμε από τα στενά όρια του Ηλιακού συστήματος και να ταξιδέψουμε στο αχανές Διάστημα, παραμένουν άπιαστο όνειρο. Το πλησιέστερο σε μας άστρο είναι ο Εγγύτατος του Κενταύρου, ένας ερυθρός νάνος σε απόσταση

4,24 ετών φωτός από την Γη. Για να κατανοήσετε τα μεγέθη των αποστάσεων, 1 έτος φωτός ισούται με 10 τρις χιλιόμετρα και με τη παρούσα τεχνολογία θα απαιτούνταν 80.000 χρόνια για να φτάσουμε εκεί. Το Voyager 1, η διαστημοσυσκευή που έχει απομακρυνθεί περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη απ' όσες έχουμε στείλει στον «ωκεανό» του Διαστήματος, 46 ολόκληρα χρόνια μετά την εκτόξευσή της βρίσκεται σε απόσταση που «μόλις» υπερβαίνει τα 20 δισ. χλμ. Κινούμενο με την ίδια ταχύτητα και με την προϋπόθεση ότι τα καύσιμά της θα διαρκέσουν «για πάντα», θα χρειαζόταν περίπου 80.000 χρόνια, προκειμένου να φτάσει στον Εγγύτατο του Κενταύρου και περισσότερα από 2 δισ. χρόνια, προκειμένου να διασχίσει τον Γαλαξία μας από την μία του άκρη στην άλλη! Πραγματικά, οι τεράστιες αποστάσεις είναι η μεγαλύτερη πρόκληση που αντιμετωπίζουν τα διαστημικά ταξίδια αφού, προκειμένου να υλοποιηθούν, απαιτούνται όχι μόνο τεράστιες ταχύτητες, αλλά και ανάλογα μεγάλος χρόνος ταξιδιού. Γι' αυτό ο μοναδικός ίσως τρόπος για να έρθουμε σε επαφή με κάποιον εξωγήινο πολιτισμό είναι με την βοήθεια των ραδιοτηλεσκοπίων μας. Μ' αυτόν τον τρόπο ίσως μπορούσαμε να στείλουμε μηνύματα στ' άστρα και ίσως μπορέσουμε να πάρουμε και κάποιες απαντήσεις. Επειδή όμως τα άστρα είναι τόσο μακριά, το μήνυμα θα μείνει αναπάντητο για πολλά χρόνια. Τα πρώτα γήινα μηνύματα έχουν πάρει το δρόμο τους προς τα άστρα, κατά λάθος, αφού ένα μέρος κάθε ραδιοτηλεοπτικής μας εκπομπής ξεφεύγει στο διάστημα. Εδώ και αρκετές δεκαετίες έχει δημιουργηθεί ένα μέτωπο από ραδιοκύματα που επεκτείνονται γύρω από τη Γη με ταχύτητα 300.000 χιλιομέτρων το δευτερόλεπτο. Οι πρώτες ραδιοφωνικές εκπομπές τοποθετούνται περίπου στις αρχές του προηγούμενου αιώνα, δηλαδή ταξιδεύουν εδώ και

εκατό περίπου χρόνια. Ωστόσο, η ισχύς αυτών των σημάτων ήταν τόσο χαμηλή που ακόμα και ένας προηγμένος πολιτισμός θα δυσκολευτεί να τα ξεχωρίσει από τον θόρυβο που υπάρχει μέσα στο σύμπαν από άλλες πηγές. Συν τοις άλλοις, η ενέργεια των ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων εξασθενεί με ένα νόμο αντιστρόφου τετραγώνου γιατί μοιράζεται σε ολοένα και μεγαλύτερο χώρο. Επομένως, χρειάζεται ένα ισχυρό και στοχευμένο σήμα που να ταξιδέψει προς μία μικρή περιοχή του ουρανού για να μπορέσει να φτάσει σε πολύ μεγάλες αποστάσεις και να γίνει κάποια στιγμή αντιληπτό από ένα εξωγήινο πολιτισμό. Ένα τέτοιο μήνυμα ήταν το λεγόμενο μήνυμα του Αρεσίμπο, προς τους εξωγήινους το 1974, την πρώτη προσπάθεια της ανθρωπότητας να στείλει ένα μήνυμα που να είναι κατανοητό από την εξωγήινη νοημοσύνη. Το μήνυμα δημιουργήθηκε από τον Φρανκ Ντρέκ, σε συνεργασία με τον Καρλ Σάγκαν και άλλους. Σκοπός της εκπομπής ήταν η επικοινωνία με κάποιο άλλο εξωγήινο πολιτισμό ο οποίος θα λάβει και θα αποκρυπτογραφήσει το μήνυμα. Η εκπομπή του μηνύματος έγινε με κατεύθυνση την περιοχή γνωστή ως σφαιρωτό σμήνος του Ηρακλέους. Καθώς το μήνυμα θα χρειαστεί περίπου 25.000 έτη έως ότου φτάσει στο σφαιρωτό σμήνος του Ηρακλέους, και θα χρειαστούν άλλα 25.000 έτη αν υπάρξει απάντηση, το μήνυμα του Αρεσίμπο αποτελεί μια συμβολική επίδειξη του τεχνολογικού επιπέδου του ανθρώπου, καθώς και πραγματική προσπάθεια επικοινωνίας με άλλον εξωγήινο πολιτισμό, έστω και μονόδρομης. Ενδεικτικά, ο πυρήνας του σμήνους προς το οποίο το μήνυμα εκπέμφθηκε, δεν θα βρίσκεται στην θέση αυτή σε 25.000 χρόνια όταν φτάσει το μήνυμα αλλά θα έχει μετατοπιστεί, ωστόσο το μήνυμα θα φτάσει ούτως και άλλως κοντά στο κέντρο του γαλαξιακού σμήνους.

ΕΝΑ ΑΥΞΑΝΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ ΟΙ ΕΞΩΓΗΙΝΟΙ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΓΙΑ ΤΑ UFO

Μια πρόσφατη δημοσκόπηση της YouGov διαπιστώνει ότι ο σκεπτικισμός σχετικά με την ύπαρξη εξωγήινων έχει μειωθεί από τη δεκαετία του 1990, όταν - σύμφωνα με μια δημοσκόπηση του 1996 από το Newsweek - μόνο το 20% των Αμερικανών πίστευε ότι τα άγνωστης ταυτότητας ιπτάμενα αντικείμενα (UFO) ήταν πιο πιθανό να έχουν σχέση με εξωγήινη ζωή παρά να έχουν μια φυσική επιστημονική εξήγηση (32%). Σήμερα, το 34% των Αμερικανών πιστεύει ότι τα UFO είναι πιθανώς εξωγήινα σκάφη ή μορφές ζωής, ενώ το 32% δηλώνει ότι είναι πιθανό να έχει μια επιστημονική εξήγηση. Μια άλλη δημοσκόπηση του 1996, που διεξήχθη από το Pew Research Center, διαπίστωσε ότι μόνο το 4% των Αμερικανών περίμενε επαφή ανθρώπου-εξωγήινου μέσα στα επόμενα 50 χρόνια. Η τελευταία μας δημοσκόπηση βρίσκει ότι ο αριθμός αυτός έχει αυξηθεί στο 13%. Η δημοσκόπηση του Pew διαπίστωσε ότι το 69% των ανθρώπων πίστευε ότι η επαφή με εξωγήινους πιθανότατα ή σίγουρα δεν επρόκειτο να συμβεί τον επόμενο μισό αιώνα. Τώρα, μόνο το 39% πιστεύει ότι δεν θα συμβεί. Πώς πιστεύουν οι Αμερικανοί οι θα μοιάζουν οι εξωγήινοι; Λίγοι (17%) αναμένουν ότι θα μοιάζουν με τον τύπο των εξωγήινων που συνήθως απεικονίζονται στην επιστημονική φαντασία, με πράσινο δέρμα και μεγάλα κεφάλια και μάτια. Τα δύο τρίτα των ανθρώπων (66%) πιστεύουν ότι θα είναι πιο προηγμένοι τεχνολογικά από τους ανθρώπους. Μόνο το 16% πιστεύει ότι θα είναι λιγότερο προχωρημένοι. Κάπως περισσότερο αναμένουν ότι θα «έρθουν με ειρήνη» (44%) παρά να είναι εχθρικοί προς τους ανθρώπους (35%). Ενώ το 24% των Αμερικανών λέει ότι έχει δει προσωπικά ένα UFO, οι αντιδράσεις διαφέρουν ως προς το ποια είναι η πιο πιθανή εξήγηση. Περισσότεροι (43%) πιστεύουν ότι το UFO που είδαν ήταν το αποτέλεσμα ενός φυσικού φαινομένου που δεν μπορούσαν να αναγνωρίσουν παρά πιστεύουν ότι ήταν εξωγήινοι (34%). Το 23% δεν είναι σίγουρο τι ήταν.

Πώς συμβαδίζει η πίστη των Αμερικανών στους εξωγήινους με την πίστη τους σε άλλα «μυθικά» όντα; Η δημοσκόπηση περιελάμβανε ερώτηση για τέσσερα άλλα πλάσματα: τον Μεγαλοπόδαρο, το Γέτι, το Τέρας του Λοχ Νες και το Τσουπακάμπρα. Ενώ το 24% είναι απόλυτα βέβαιο για την ύπαρξη εξωγήινων, λιγότερο από ένα στους 10 είναι σίγουρο ότι υπάρχει καθένα από τα άλλα τέσσερα όντα.

Αυτή η δημοσκόπηση διεξήχθη στις 9 - 12 Σεπτεμβρίου 2022 σε 1.000 ενήλικους πολίτες των ΗΠΑ.

VOTE

UFO ΣΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ

PROJECT MAGNET ΚΑΙ PROJECT SECOND STORY

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Έρευνα: **ΝΙΚΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ**

Μπορεί οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής να θεωρείται η πατρίδα των UFO, όμως αρκετές χώρες προβληματίστηκαν και δημιούργησαν προγράμματα για να ερευνήσουν το φαινόμενο εξαιτίας του φόβου για σοβιετικές εισβολές κατά την διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου. Μία από αυτές τις χώρες ήταν ο Καναδάς που για 45 χρόνια η καναδική κυβέρνηση ερευνούσε αγνώστων στοιχείων ιπτάμενα αντικείμενα (UFO). Αρκετά από τα τμήματα και τις υπηρεσίες της συνέλεξαν αναφορές από παρατήρησης UFO στον καναδικό εναέριο χώρο από το 1950 έως το 1995. Αυτό που ξεκίνησε ως στρατιωτική ερώτηση τελικά έγινε επιστημονική. Από την αρχή, ωστόσο, η κυβέρνηση ήταν απρόθυμη να μελετήσει αυτό το θέμα. Αφιέρωσε λίγους πόρους σε αυτό, πιστεύοντας ότι τα UFO είναι φυσικά φαινόμενα ή προϊόντα «παραληρητικών» μυαλών. Αντίθετα, πολλοί Καναδοί πολίτες ήταν πρόθυμοι για πληροφορίες σχετικά με τα UFO. Οι πολίτες ξεκίνησαν τις δικές τους έρευνες και ζήτησαν από την κυβέρνηση να αναλάβει δράση. Το 1995, λόγω περικοπών στον προϋπολογισμό, η κυβέρνηση σταμάτησε εντελώς τη συλλογή αναφορών. Από την πλευρά τους, οι λάτρεις των UFO συνέχισαν να ερευνούν το φαινόμενο.

Project Magnet και Project Second Storey

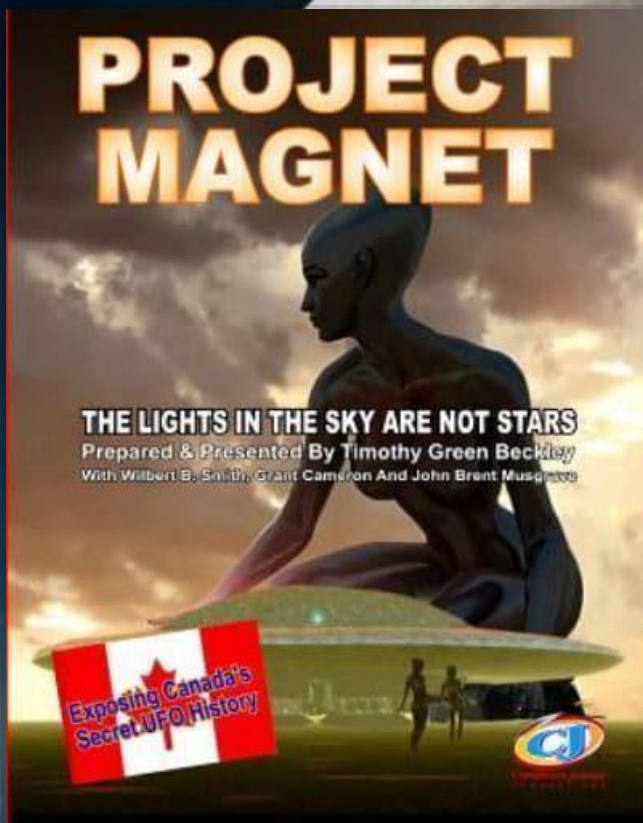
Η σύγχρονη εποχή θεάσεων UFO ξεκίνησε το 1947. Στις 24 Ιουνίου, ο πιλότος Kenneth Arnold ανέφερε ότι είδε εννέα γυαλιστερούς ιπτάμενους δίσκους πάνω από το όρος Rainier στην πολιτεία της Ουάσιγκτον. Οι πρώτες μεταπολεμικές εμφανίσεις UFO του Καναδά έγιναν την ίδια χρονιά. Ο Ψυχρός Πόλεμος μόλις είχε ξεκινήσει. Η καναδική κυβέρνηση αρχικά ανησυχούσε ότι τα UFO θα μπορούσαν να αποτελέσουν απειλή για την ασφάλεια εάν αποδεικνυόταν ότι ήταν προηγμένη σοβιετική τεχνολογία. Στις αρχές της δεκαετίας του 1950, η κυβέρνηση ξεκίνησε δύο ξεχωριστά προγράμματα αφιερωμένα στα UFO. Και τα δύο προέκυψαν για λόγους ασφαλείας και για να κατευθύνουν την ανησυχία του κοινού. Το Project Magnet (1950–54) ήταν το πνευματικό τέκνο του Wilbert Smith, ενός μηχανικού ραδιοφώνου στο Τμήμα Μεταφορών. Ο Smith ανέλαβε το κομμάτι της έρευνας ώστε να προσδιορίσει εάν τα UFO πετούσαν χρησιμοποιώντας μαγνητική ενέργεια. Εκτόξευσε επίσης ένα μπαλόνι στον νυχτερινό ουρανό για να συγκεντρώσει πληροφορίες από τις αναφορές παρατηρητών και να ελέγξει την ακρίβειά τους. Τέλος, έχτισε ένα παρατηρητήριο UFO στο Shirley's Bay, μια περιορισμένη στρατιωτική τοποθεσία δυτικά της Οτάβα. Τα πειράματα του Smith ήταν ασαφή. Είχε

επίσης φτάσει να πιστεύει ότι τα UFO ήταν εξωγήινα. Με αυτή, άρχισε να τραβάει κακή δημοσιότητα και έτσι το Υπουργείο Μεταφορών έκλεισε το Project Magnet. Η κυβέρνηση ήθελε να καθορίσει μια επίσημη θέση για τα UFO. Για το σκοπό αυτό, το Συμβούλιο Έρευνας και Άμυνας δημιούργησε το Project Second Storey (1952–54). Σε αυτή τη βραχύβια επιτροπή προέδρευσε ο Peter Millman, ένας αστρονόμος του Παρατηρητηρίου Dominion. Ο Millman ήταν δύσπιστος για τα UFO. Κατά τη γνώμη του, δεν ήταν εξωγήινης προέλευσης και το έργο ήταν χάσιμο χρόνου και πόρων. Η επιτροπή δεν ερεύνησε τυχόν παρατηρήσεις. Ενήργησε μόνο ως συμβουλευτικό όργανο. Λειτουργησε για να τυποποιήσει μια φόρμα παρατήρησης UFO. Προσπάθησε επίσης να απομυθοποιήσει τις θεάσεις ως τίποτα άλλο από εσφαλμένα φυσικά φαινόμενα, όπως οι μετεωρίτες. Το Project Second Storey κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα UFO, αν ήταν πραγματικά, «δεν επιδέχονταν επιστημονική έρευνα». Η στρατιωτική υπηρεσία πληροφοριών αποφάσισε ότι η Σοβιετική Ένωση πιθανότατα δεν ήταν υπεύθυνη για τα αντικείμενα. Τα UFO έγιναν τότε ένα επιστημονικό ερώτημα. Από τα μέσα της δεκαετίας του 1960 και μετά, το RCMP ήταν η κύρια υπηρεσία που ήταν υπεύθυνη για τη συλλογή εκθέσεων από μάρτυρες. Οι κυβερνητικοί επιστήμονες, ωστόσο, ήταν απρόθυμοι να ασχοληθούν με το θέμα. Οι περισσότερες αναφορές αρχειοθετήθηκαν και ξεχάστηκαν.

Πολιτική Αντίδραση

Οι πολίτες σε όλη τη χώρα έδειξαν έντονο ενδιαφέρον για τα UFO. Πολλοί έγραψαν επιστολές στην κυβέρνηση ζητώντας πληροφορίες. Αυτά τα αιτήματα κυμαίνονταν από ευγενικά, έως παράξενα, απαιτητικά και εχθρικά. Οι πολίτες ήθελαν να μάθουν τι ήταν τα UFO. Ρώτησαν επίσης εάν τα UFO αποτελούν απειλή για την εθνική ασφάλεια και τι κάνει η κυβέρνηση για αυτά. Κάποιοι κατηγορήσαν την κυβέρνηση για συγκάλυψη, εμπλέκοντάς την σε θεωρίες συνωμοσίας. Υπήρχαν εκείνοι που ισχυρίστηκαν ότι είδαν ένα UFO και ήταν πεπεισμένοι ότι ήταν εξωγήινα αντικείμενα. Κυβερνητικά στελέχη δήλωσαν ότι τέτοιες ιδέες ήταν ανοησίες και διαβεβαίωσαν τους πολίτες ότι δεν υπήρχε τίποτα να φοβηθούν. Πολλοί πολίτες νόμιζαν ότι η κυβέρνηση τους έδινε ψεύτικες πληροφορίες και ήταν διπρόσωπη και ανέλαβαν να ερευνήσουν τα UFO οι ίδιοι. Ξεκινώντας από τη δεκαετία του 1950, οι άνθρωποι δημιούργησαν λέσχες UFO. Συναντιόντουσαν σε σπίτια, ξενοδοχεία,

αίθουσες εκκλησιών και αμφιθέατρα για να κάνουν εικασίες και να ανταλλάξουν απόψεις για τα αντικείμενα. Για παράδειγμα, ο Wilbert Smith (του Project Magnet) δημιούργησε το Ottawa Flying Saucer Club. Άλλοι δημιούργησαν το Vancouver Area Flying Saucer Club, το οποίο φιλοξένησε εξέχοντες ουφολόγους και διένειμε ηχογραφήσεις των ομιλιών τους. Μαζί με τις αναφορές των μέσων ενημέρωσης, αυτού του είδους τα κλαμπ ήταν ένας από τους κύριους τρόπους με τους οποίους οι πολίτες είχαν πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με τα UFO. Κάποιοι πολίτες προχώρησαν ακόμη παραπέρα. Δημιούργησαν ομάδες έρευνας UFO για να μάθουν ποια ακριβώς ήταν τα αντικείμενα. Πολλές από αυτές τις ομάδες υπήρχαν από τη δεκαετία του 1960 έως τη δεκαετία του 1980. Στο Scarborough του Οντάριο, υπήρχε η καναδική επιτροπή διερεύνησης εναέριων φαινομένων. Μια ομάδα που ονομάζεται Canadian UFO Research λειτούργησε στην Oshawa του Οντάριο. Ο Γουίνιπεγκ της Μανιτόμπα είχε τον Καναδικό Οργανισμό Έρευνας Εναέριων Φαινομένων. Στο Μόντρεαλ του Κεμπέκ υπήρχε η Ομάδα Μελέτης των UFO. Αυτές οι ομάδες συνήθως ασκούσαν πιέσεις στην κυβέρνηση για περισσότερη δράση και αποκάλυψη πληροφοριών. Μερικές φορές άσκησαν πιέσεις για πόρους για τη διεξαγωγή ερευνών.

Πρόσβαση στις πληροφορίες

Ξεκινώντας από τα τέλη της δεκαετίας του 1960, η έρευνα μετατοπίστηκε στους λάτρεις των UFO.

Πριν από αυτό το διάστημα, οι πολίτες ενδιαφέρονταν για το τι ήταν τα UFO και ποιος (ή τι) τα χειριζόταν. Στη συνέχεια, οι πολίτες άρχισαν να αποδοκιμάζουν το κυβερνητικό απόρρητο γενικότερα. Οι ομάδες έρευνας για τα UFO ζήτησαν περισσότερη κυβερνητική διαφάνεια σε μια εποχή που ο νόμος περί επίσημων μυστικών περιόριζε σοβαρά τα έγγραφα που μπορούσαν να έχουν πρόσβαση. Οι πολίτες ήθελαν καλύτερη πρόσβαση σε πληροφορίες, ώστε να μπορούν να συλλέγουν και να αναλύουν οι ίδιοι τις αναφορές UFO. Αυτοί οι ερευνητές πολίτες δεν εμπιστεύονταν πλέον την κυβέρνηση για να εκτελέσει το έργο. Αυτή η άποψη δεν περιοριζόταν σε εκείνους που πίστευαν ότι η κυβέρνηση είχε εμπλακεί σε μια συνωμοσία για να κρύψει την αλήθεια για την επίσκεψη εξωγήινων. Μερικοί πολίτες απλώς θεώρησαν ότι οι έρευνες για τα UFO θα μπορούσαν να διεκπεραιωθούν καλύτερα από αφοσιωμένους ερασιτέχνες, μέσω ενός είδους επιστήμης των πολιτών. Το 1983, ο νόμος για την πρόσβαση στις πληροφορίες τέθηκε σε ισχύ. Οι ερευνητές των UFO άρχισαν να υποβάλλουν επίσημα αιτήματα για πληροφορίες. Τα στοιχεία που κυκλοφόρησαν επιβεβαίωσαν ότι η κυβέρνηση δεν έκρυβε καμία τεκμηρίωση για εξωγήινους. Στην πραγματικότητα, οι μόνες πληροφορίες που αποκρύπτονταν ήταν προσωπικά στοιχεία όπως τα ονόματα και οι διευθύνσεις μαρτύρων. Εκείνοι που υπέβαλαν αιτήματα έλαβαν έγγραφα όπως αναφορές παρατήρησης, αλλά ποτέ καμία απόδειξη επίσκεψης UFO. Η απουσία τέτοιων αποδείξεων δεν πτόησε πολλούς πολίτες από τις έρευνές τους. Το 1995, λόγω περικοπών στον προϋπολογισμό, η κυβέρνηση και οι υπηρεσίες της σταμάτησαν να συλλέγουν αναφορές εντελώς. Αυτό σή-

Wilbert Smith

μαινε ότι οι λάτρεις των UFO και οι μάρτυρες άρχισαν να στρέφονται αντ' αυτού σε αστικές έρευνες για να αναφέρουν τις εμφανίσεις τους. Μια τέτοια έρευνα είναι ο οργανισμός Ufology Research που εδρεύει στο Γουίνιπεγκ, ο οποίος παράγει την ετήσια Canadian UFO Survey. Μια ψηφιοποιημένη συλλογή των εγγράφων UFO της ομοσπονδιακής

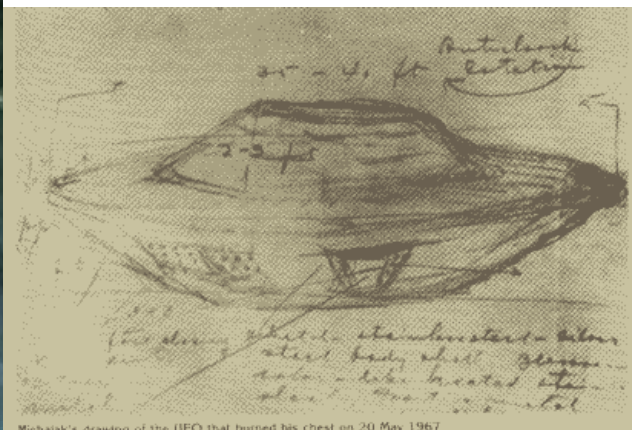
κυβέρνησης είναι διαθέσιμη στον ιστότοπο Library and Archives Canada .

Τρεις φυσικές περιπτώσεις

Τρεις αναφορές UFO από το έτος 1967 ήταν ιδιαίτερα ασυνήθιστες. Προκάλεσαν κάποια ανησυχία ακόμη και από τη σκεπτικιστική καναδική κυβέρνηση.

Περιστατικό Falcon Lake

Μια υπόθεση που κέντρισε το ενδιαφέρον του στρατού και η οποία θεωρείται από τις καλύτερες αναφορές 2ου τύπου που έχουν καταγραφεί παγκοσμίως, είναι η υπόθεση του Stephen Michalak. Ο Michalak εντόπισε ένα περίεργο αντικείμενο κοντά στο Falcon Lake, του Manitoba στο Καναδά, 75 χιλιόμετρα βόρεια από τα σύνορα με την Αμερική.

Michalak's drawing of the UFO that buried his chest on 20 May 1967

Ο Michalak ήταν μηχανικός και μετανάστης από την Πολωνία, από τον καιρό του πόλεμου. Το 1967 έψαχνε για κοιτάσματα αργύρου και μετάλλων σε μια απομακρυσμένη περιοχή, λίγα χιλιόμετρα από την εθνική οδό. Κάποια στιγμή που έκανε διάλειμμα είδε ένα αντικείμενο με ασημένιο χρώμα και διάμετρο 12 μέτρων σε σχήμα δίσκου και το οποίο προσγειώθηκε σε ένα λόφο αρκετά κοντά του. Είχε δυνατά φώτα ψηλά στο θόλο. Ύστερα από λίγη ώρα άνοιξε μια μικρή πλαϊνή πόρτα από την οποία επίσης έβγαине φως. Εκείνη την στιγμή σκέφτηκε ότι ίσως πρόκειται για κάποιο μυστικό σκάφος πιθανόν των Αμερικανών, το οποίο είχε κάνει αναγκαστική προσγείωση. Πλησίασε το αντικείμενο και φώναξε «τι πάθατε, χάλασε το μυστικό σκάφος;» Πριν από αυτό είχε ακούσει φωνές από το άνοιγμα και νόμισε ότι ήταν άνθρωποι. Αλλά μόλις μίλησε σταμάτησαν. Ο Michalak ο οποίος μίλαγε πολλές γλώσσες νομίζοντας ότι δεν είναι Αμερικανοί μίλησε Ρωσικά αλλά και πάλι δεν πήρε απάντηση. Πλησίασε το άνοιγμα και έβαλε το χέρι του πάνω στο σκάφος. Φορούσε πλαστικά γάντια για να σκάβει στο πέτρωμα αλλά η θερμοκρασία ήταν αρκετά υψηλή και τραβήχτηκε αμέσως. Η πόρτα έκλεισε, το αντικείμενο ανυψώθηκε και άρχισε να περιστρέφεται μέχρι που κάποιο είδος εξάτμισης στράφηκε προς το μέρος του όπου βγήκε ζεστός α-

έρας και το όχημα απογειώθηκε. Ο αέρας ήταν τόσο ζεστός που τα ρούχα του πήραν φωτιά. Τα πέταξε στο χώμα και προσπάθησε να τα σβήσει χτυπώντας τα με τα πόδια του. Αλλά τον έπιασε ναυτία και πόνος. Είχε εγκαύματα 2ου και 3ου βαθμού και αποφάσισε να πάει στο νοσοκομείο όπου έφτασε λίγες ώρες αργότερα. Οι γιατροί περιποιήθηκαν τα τραύματά του αλλά δεν καταλάβαιναν τα άλλα συμπτώματά του. Είχε ζαλάδες εμετούς και γενική αδυναμία. Νομίζοντας ότι είναι μυστικό σκάφος σκέφτηκε να ειδοποιήσει τις αρχές. Όταν μαθεύτηκε η ιστορία του διαδόθηκε αμέσως στον Καναδά και σε όλο τον κόσμο και ερευνήθηκε

όσο λίγες περιπτώσεις στην Β. Αμερική. Στην περιοχή βρέθηκαν ραδιενεργά δείγματα εδάφους.

Έχουμε μια εκπληκτική ιστορία που ενισχύεται από στοιχεία, δείγματα του εδάφους, τα εγκαύματα στο σώμα του καθώς και από την μαρτυρία των ειδικών. Επομένως είναι μοναδική περίπτωση επαφής ανθρώπου με UFO που συνοδεύτηκε από τον τραυματισμό του. Αν είναι απάτη είναι η πιο καλοστημένη και με τα πιο εκπληκτικά στοιχεία που καταγράφηκε ποτέ. Η υπόθεση Michalak δεν επιλύθηκε ποτέ και ακόμα και σήμερα μέρος του φακέλου είναι απόρρητο και θεωρείται κρατικό μυστικό από την Εθνική Άμυνα.

Αγρογλυφικό Duhamel

Κατά τη διάρκεια μιας βροχερής νύχτας τον Αύγουστο του 1967, μια σειρά από κύκλους σε καλλιέργειες (τα γνωστά αγρογλυφικά) εμφανίστηκαν μυστηριωδώς στο χωράφι ενός αγρότη στο Duhamel της Αλμπέρτα. Ο τοπικός Τύπος ειδοποιήθηκε αμέσως, ακολουθούμενος από μια λέσχη

UFO στο Έντμοντον και στη συνέχεια τα εθνικά μέσα ενημέρωσης. Ένας επιστήμονας από μια κοντινή στρατιωτική εγκατάσταση ερευνήσε, βρίσκοντας το χωράφι ποδοπατημένο από «επισκέπτες». Τα έξι αγρογλυφικά φαινόταν να περιέχουν σημάδια πέλματος σαν από ελαστικό, αλλά μόνο σε μικρά τμήματα των κύκλων. Παρόλα αυτά, ο επιστήμονας κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι κύκλοι δεν ήταν φάρσα. Στο τέλος, ο επιστήμονας παραδέχτηκε ότι τα σημάδια φάνηκαν σαν να δημιουργήθηκαν από αεροσκάφος που αιωρείται, αλλά δεν μπορούσε να ολοκληρώσει την έρευνα με τον έναν ή τον άλλον τρόπο.

Συντριβή Shag Harbour

Τα γεγονότα της χρονιάς κορυφώθηκαν τον Οκτώβριο του 1967 με μια συντριβή στο ψαροχώρι Shag Harbour της Νέας Σκωτίας. Κοντά στα μεσάνυχτα, το τοπικό RCMP έλαβε αρκετές κλήσεις για ένα σκάφος που συνετρίβη στο λιμάνι. Το σκάφος έκανε ένα σφύριγμα και ένα φλας καθώς χτυπούσε, και στη συνέχεια επέπλεε στην κορυφή του νερού για αρκετά λεπτά. Κάποιοι μάρτυρες, μεταξύ των

οποίων και αξιωματικοί του RCMP, θυμούνται ότι είδαν αστραφτερό κίτρινο αφρό να το περιβάλλει. Πριν προλάβει ένα σκάφος να φτάσει στο σκάφος, βυθίστηκε κάτω από το νερό. Μια ομάδα καταδύσεων ερευνήσε το λιμάνι αλλά δεν μπόρεσε να βρει στοιχεία για συντρίμια. Όπως οι αναφορές Duhamel και Falcon Lake, η υπόθεση Shag Harbor παραμένει άλυτη.

ΕΝΑΣ ΕΞΩΓΗΙΝΟΣ «ΑΝΑΠΑΥΕΤΑΙ» ΣΤΟ ΟΥΖΜΠΕΚΙΣΤΑΝ

Το πτώμα του βρέθηκε το 1974 στη λίμνη Ρυζλ, ανήκε σε ένα πλάσμα ύψους 1,34μ. με γκρίζα επιδερμίδα που έμοιαζε με άνθρωπο, αλλά δεν είχε αυτιά. Και τα σημάδια στην λίμνη ήταν αρκετά εύγλωττα.

Η παρακάτω ιστορία έγινε γνωστή στην Ελλάδα μέσα από τις σελίδες της εφημερίδας ΤΟ ΒΗΜΑ, στις 9 Μαρτίου 1980

Ένα μικρό χωριό στην τότε Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Ουζμπεκιστάν υπήρξε το θέατρο μιας πολύ παράξενης σκηνής στις 19 Οκτωβρίου του 1972. Το περιοδικό αναγράφηκε μερικές μέρες μετά, σε περιοδικό της Τασκένδης απ' όπου ο Αλέξ Ρουντέν το μετέφερε στο βιβλίο του «Τα Εξωγήινα». Πολλές και συγκλίνουσες μαρτυρίες, καθώς και μία μεταγενέστερη ανακοίνωση της Ακαδημίας των Επιστημών του Ουζμπεκιστάν, δίνουν την υπόνοια ότι οι τότε Σοβιετικοί επιστήμονες έχουν στην κατοχή τους το πτώμα ενός διαστημικού όντος! Η πρώτη μαρτυρία που δημοσιεύθηκε με άκρα επιφύλαξη εξαιτίας του νεαρού της ηλικίας απ' το σοβιετικό περιοδικό, είναι ενός μαθητή δέκα χρονών:

«Ενώ πήγαινε σχολείο ο νεαρός Ιγκόρ Βολόβιτς, είδε να μετεωρίζεται πάνω από την λίμνη Ρυζλ ένα ιπτάμενο αντικείμενο στρογγυλό και πλατύ σαν πίτα, με μία διόγκωση ακριβώς στην μέση. Αυτό το εξόγκωμα, όπως είπε το παιδί, διαστελλόταν και συστελλόταν ρυθμικά, ενώ το ίδιο το αντικείμενο αιωρείτο πάνω από τα νερά. Το ρωτήσαμε μήπως την προηγούμενη το θράδυ είχε διαβάσει κανένα περιπετειώδες μυθιστόρημα, και πράγματι οι γονείς του μας βεβαίωσαν ότι διάβαζε με μανία τέτοια αναγνώσματα, πράγμα που δικαιολογεί παρόμοιους οραματισμούς. Ο μικρός Ιγκόρ όμως ορκιζόταν ότι δεν έλεγε ψέματα και ότι είχε δει στ' αλήθεια ένα είδος αεροπλάνου χωρίς φτερά πάνω από την λίμνη. Θέλησε μάλιστα να πλησιάσει για να το δει καλύτερα και σε απόσταση τριακοσίων περίπου μέτρων από την όχθη της λίμνης, εκεί όπου φυτρώνουν πυκνά καλάμια, το στρογγυλό και μεταλλικό αντικείμενο χαμήλωσε. Τότε είδε γκρίζες μορφές που πήδηξαν έξω, αν και ο δίσκος θρискόταν ακόμα σχετικά ψηλά και έπεσαν στο έδαφος ή στο νερό, αυτό δεν μπόρεσε να το ξεχωρίσει καλά. Διευκρίνισε ότι το αντικείμενο ήταν φωτεινό και έμοιαζε με μηχανήμα που δεν είχε ακόμαμπογιατιστεί που κατά τα φαινόμενα σήμαινε ότι το μέταλλο δεν ήταν καλυμμένο ή θαμπώθηκε από την αντανάκλαση του ήλιου πάνω στα νερά της λίμνης».

Από το τόνο του άρθρου διαφαίνεται ότι ο συντάκτης του δεν δίνει καμιά ιδιαίτερη σημασία στην αφήγηση του μικρού Ιγκόρ και γι' αυτό ακριβώς το λόγο η κατάληξη του είναι αρκετά... αιφνιδιαστική:

«Οι αναγνώστες μας παρακαλούνται να μας ανακοινώσουν οτιδήποτε φωτεινό ή άλλο φαινόμενο έτυχε να παρατηρήσουν πάνω από τη λίμνη Ρυζλ την ίδια εκείνη μέρα ή κατά τις προηγούμενες ή επόμενες της 19ης Οκτωβρίου. Να γράψουν στο περιοδικό μας. Οι μαρτυρίες τους θα δημοσιευτούν μόνο εφ' όσον θα

έχουν προηγουμένως καταθέσει στη χωροφυλακή τα όσα ακριβώς είδαν».

Η παράκληση αυτή του περιοδικού εισακούστηκε. Έτσι είμαστε υποχρεωμένοι να αποδεχτούμε το γεγονός ότι ο μικρός Ιγκόρ δεν είχε πει ψέματα, τίποτε δεν έβγαλε από το μυαλό του, και περιέγραψε μάλιστα θαυμάσια αυτό που είχε δει. Πολλές στάθηκαν οι μαρτυρίες που επιβεβαίωσαν τα λόγια του. Η πρώτη που ήρθε στο περιοδικό ήταν ενός ξυλοκόπου, του Αντόν Ιεγκούς, 42 χρόνων, που πήγε κατευθείαν να καταθέσει στο σταθμό χωροφυλακής του Αλιούς, κάπου δέκα χιλιόμετρα από τη λίμνη Ρυζλ:

«Στις 19 Οκτωβρίου, κατά τις 11 το πρωί, απείχα κάπου δύο χιλιόμετρα από την λίμνη όταν είδα το αντικείμενο. Ήταν ένας μεγάλος πλατύς δίσκος αλλά με ένα διόγκωμα στην μέση και από τις δύο πλευρές της επιφάνειάς του. Ο ήλιος ήταν ψηλά στον ουρανό και έβλεπα πολύ καθαρά τις ακτίνες του να αντανακλούν πάνω στο μέταλλο. Δεν ήταν αυταπάτη από τον ήλιο, γιατί η ατμόσφαιρα ήταν πολύ καθαρή κι ο ουρανός χωρίς κανένα σύννεφο. Σκέφτηκα ότι η βάση της Τασκένδης θα δοκίμαζε κανένα καινούργιο ιπτάμενο αντικείμενο, μα το σχήμα αυτού του πράγματος με ξάφνιασε, γιατί δεν έμοιαζε ούτε με ελικόπτερο, ούτε με αεροπλάνο. Δεν υπήρχαν φτερά, ούτε έλικας, ούτε φινιστρίνια. Ξαφνικά άρχισε να ταλαντεύεται προς όλες τις πλευρές, σαν να είχε βρεθεί σε στρόβιλο μέσα. Τιναζόταν ακανόνιστα και έχανε ύψος. Σε λίγο χάθηκε πίσω από τα δέντρα και δεν το ξαναείδα. Φάνηκε σαν να βουτούσε στην λίμνη. Επειδή κανένας άλλος στο χωριό δεν είπε τίποτα σχετικά, ντράπηκα

Ο διαστημάνθρωπος, όπως τον αναπαριστούν οι Σοβιετικοί. Ο βυθός της λίμνης όπου βρέθηκε το πτώμα είχε «υαλοποιηθεί», στο σημείο όπου υποτίθεται πως βούλιαξε το Άγνωστης Ταυτότητας Ιπτάμενο Αντικείμενο.

να μιλήσω μήπως με έβγαζαν τρελό. Όταν όμως διάβασα το άρθρο στο περιοδικό, τότε πήρα το θάρρος να παρουσιάσω στις αρχές και να τα πω όλα».

Από το πλήθος των άλλων μαρτυριών, ξεχωρίζει η μαρτυρία μιας αγρότισσας που πήγαινε στην Τασκένδη απ' το δρόμο που περνάει κατά μήκος της όχθης της λίμνης Ρυζλ:

«Το αντικείμενο αυτό θα είχε περίμετρο δέκα μέτρα. Δεν ήταν επίπεδο, παρά από πάνω και από κάτω ήταν σαν κολλημένα επάνω του δυο άλλα πράγματα με ωσειδές σχήμα. Αφού τινάχτηκε προς όλες τις πλευρές, κάτι που με ξάφνιασε γιατί δεν φυσούσε καθόλου, κατέβηκε απότομα λίγα μέτρα πάνω απ' την όχθη της λίμνης, και κάτι σιλουέτες που έμοιαζαν αόριστα με ανθρώπους τραυματισμένους ή εξαρθρωμένους πήδηξαν έξω. Φαντάστηκα ότι είχε

γίνει ένα δυστύχημα σε κάποιο νέου τύπου αεροπλάνο που δοκιμαζόταν».

Ύστερα από τις μαρτυρίες αυτές, που δημοσιεύθηκαν απ' το περιοδικό, η χωροφυλακή άρχισε ανακρίσεις. Προέκυψε ότι η αεροπορική βάση της Τασκένδης δεν είχε χάσει κανένα μηχάνημα της και ότι δεν είχε πραγματοποιήσει πτήση ελικοπτέρου στις 19 Οκτωβρίου. Ωστόσο ο μικρός Ιγκόρ, η αγρότισσα και οι άλλοι μάρτυρες που είχαν ισχυριστεί ότι σώματα είχαν πηδήξει ή πέσει απ' το ιπτάμενο αντικείμενο δεν έλεγαν ψέματα. Ούτε είχαν ονειρευτεί. Γιατί τον Ιούνιο του 1974, είκοσι δηλαδή μήνες μετά το γεγονός, η ξεχασμένη πια σχεδόν υπόθεση ανέκτησε όλη την επικαιρότητα της με τη δημοσίευση ενός ανυπόγραφου άρθρου στο επίσημο δελτίο της Ακαδημίας των Επιστημών του Ουζμπεκιστάν:

«Η χωροφυλακή, μετά τις δηλώσεις του ψαρά Βασίλι Ρέβιτς, μετέβη στη λίμνη Ρυζλ, όπου ανακάλυψαν ένα σώμα στο σημείο ακριβώς όπου ο γέρος ψαράς το είχε επισημάνει. Το πλάσμα αυτό, που δεν ήταν παιδί, έχει ύψος 1μ. και 34 πόντους. Εξωτερικά δεν διαφέρει καθόλου από φυσιολογικό άνθρωπο, μόνο που δεν έχει αυτιά, και η κοιλιά του είναι εξαιρετικά διογκωμένη, κάτι όμως που μπορεί να αποδοθεί στην μακρόχρονη παραμονή του στο νερό της λίμνης. Ίχνη σήψεως δεν υπήρχαν επάνω του, που είναι παράξενο, γιατί το πλάσμα αυτό είχε γκριζα επιδερμίδα, σα να έχει μείνει πολύ καιρό στο νερό. Επειδή ως αυτή τη στιγμή δεν έγιναν ιατρικές εξετάσεις, ούτε και νεκροτομή, δεν είναι δυνατό να γνωρίζουμε γιατί το δέρμα πήρε αυτό το γκριζο χρώμα χωρίς να παρουσιάζει και σημάδια σήψεως. Τέτοια περίπτωση είναι πρωτοφανής σε άνθρωπο πνιγμένο. Το γεγονός να μην έχει αυτιά, έδωσε αφορμή για ανακρίσεις σ' όλη την περιοχή. Όπως εξακριβώθηκε, κανένας με τέτοιο μικρό ανάστημα δεν υπήρξε ποτέ, ούτε και έτυχε να χάσει κανένας τα αυτιά του μετά από δυστύχημα ή χειρουργική επέμβαση. Δεν πρόκειται συνεπώς για

κάτοικο της περιοχής. Επειδή όμως έγινε γνωστό, αρκετά άτομα έτυχε να δουν στις 19 Οκτωβρίου του 1972 ένα ιπτάμενο αντικείμενο πάνω από τη λίμνη Ρυζλ, απ' το οποίο έπεσαν άνθρωποι, οι

στρατιωτικές αρχές έστειλαν ειδικευμένους δύτες για να εξετάσουν το βυθό της λίμνης. Ούτε όμως άλλα σώματα βρέθηκαν, ούτε και κανένα αντικείμενο. Οι δύτες ωστόσο ανακάλυψαν περίεργα ίχνη τα οποία και φωτογραφήθηκαν. Στη λάσπη συγκεκριμένα του βυθού διαπίστωσαν την ύπαρξη μιας μακρά τάφρου εκπληκτικής συμμετρίας. Το πλάτος της ήταν 4,6 μ. σ' ένα ορισμένο όμως σημείο βάθαινε, σα να είχε περιστραφεί το αντικείμενο γύρω από τον εαυτό του. Οι δύτες πήραν δείγματα από την λάσπη και την γύρω πετρώματα και γίνονται οι αναλύσεις τους, των οποίων θα δημοσιεύσουμε σύντομα τα αποτελέσματα. Πρέπει να σημειωθεί ότι τα σημεία του βράχου στο βάθος της λίμνης που χτυπήθηκαν από το «αντικείμενο» έχουν τελείως υαλοποιηθεί. Το πρώτο συμπέρασμα που βγαίνει, είναι ότι πρόκειται για ένα αντικείμενο ξενικής ή «άλλης» προελεύσεως, γιατί οι στρατιωτικές αρχές αρνούνται ότι έγινε οποιαδήποτε πτήση ή δοκιμή στρατιωτικού ή πολιτικού μηχανήματος σε αυτή την περιοχή και σ' αυτές τις ημερομηνίες.»

Ο τρόπος με τον οποίο οι Σοβιετικές Αρχές χειρίστηκαν το όλο θέμα της λίμνης Ρυζλ, δείχνει ότι η υπόθεση των ΑΤΙΑ έχει αρχίσει να παίρνεται στα σοβαρά

απόδειξη πως δεν φοβούνται να ζητούν καταθέσεις από τους αυτόπτες μάρτυρες προκειμένου να συγκεντρώσουν όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες. Άλλο στοιχείο που συνηγορεί υπέρ της απόψεως αυτής είναι το γεγονός ότι ιδρύθηκε πριν από μερικά χρόνια μια «Μόνιμη Κοσμοναυτική Επιτροπή της ΕΣΣΔ», που απαρτίζεται από δεκαοκτώ επιστήμονες και έχει σαν έργο της «τη μελέτη και ανάλυση των παρατηρήσεων γύρω από τα ΑΤΙΑ. Χαρακτηριστικό είναι επίσης το άρθρο που ο Γιούρι Ζίγκελ (φυσικός του Ινστιτούτου αεροναυτικής της Μόσχας) υπογράφει στο επιστημονικό περιοδικό «Σμένα», του οποίου διευθυντής είναι ο αντιπρόεδρος της Ακαδημίας των Επιστημών της ΕΣΣΔ Κονσταντίνοφ, πριν από είκοσι ήδη χρόνια, γράφει ο Ζίγκελ, η παρουσία των ΑΤΙΑ έχει ανιχνευθεί πάνω στις οθόνες των ραντάρ της αεροπορίας:

«Καμία προσπάθεια προσθέτει για την εξήγηση αυτών των φαινομένων δεν υπήρξε ως αυτή τη στιγμή ικανοποιητική. Όλες οι πληροφορίες που έχουν συγκεντρωθεί πάνω στα ΑΤΙΑ αποδείχνουν ότι πρόκειται για πραγματικά «αντικείμενα» που δεν μπορούν όμως να ταυτιστούν με κανένα απ' τα γνωστά φυσικά φαινόμενα.»

U.F.O.

Το περιεχόμενο αυτής της ιστοσελίδας δεν θα μπορέσει να σας αφήσει αδιάφορους. Ο βασικός σκοπός της Ερ.Ε.Ν.Ζω είναι να παρουσιαστούν έγκυρα στοιχεία και ντοκουμέντα για το φαινόμενο των ΑΤΙΑ με στόχο την ενημέρωση του κόσμου και την εκμνησίωση των αμφιβολιών στους δύσπιστους. Οι λάτρεις και φανατικοί του αντικείμενου θα βρουν αξιόλογα και συγκλονιστικά άρθρα, αλλά και πρόσθετες παραπομπές για να συνεχίσουν το ταξίδι της αναζήτησής τους. Εάν το ενδιαφέρον σας για το φαινόμενο των ΑΤΙΑ είναι έντονο και θέλετε να μοιραστείτε τις εμπειρίες και τις απόψεις σας, η ιστοσελίδα αυτή σας δίνει την δυνατότητα να έρθετε σε επαφή με ερευνητές αυτού του τομέα, οι οποίοι έχουν να σας πουν κάτι παραπάνω από αυτά που ήδη γνωρίζετε.

Ερ.Ε.Ν.Ζω

erenzw.blogspot.gr

ΣΤΕΝΕΣ ΕΠΑΦΕΣ

ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ! 27 ΜΑΪΟΥ 1971

ΤΟΠΟΣ! ΦΑΖΕΝΤΑ ΤΟΓΙΟΤΑ, ΒΡΑΖΙΛΙΑ

ΣΡΑ! ΑΡΓΑ ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

ΜΑΡΤΥΡΕΣ! ΝΕΛΣΟΝ ΒΙΕΪΡΑ ΛΕΪΤΑ, ΜΑΝΟΕΛ ΚΑΡΛΟΣ

ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ

Ανάμεσα στα διάφορα φαινόμενα που συνδέονται αναπόσπαστα με το μυστήριο των ΑΤΙΑ, αυτό της στρέβλωσης του χρόνου είναι ιδιαίτερα παράξενο. Η παρακάτω περιήγηση μεταφράστηκε στα αγγλικά από τον δημοσιογράφο Γκόρντον Κρέιτον από ένα διακεκριμένο βραζιλιάνικο περιοδικό. Ο Νέλσον Βιέιρα Λέιτα, ένας, διακεκριμένος επιχειρηματίας και αγρότης από την Ιταπερούνα της πολιτείας του Ρίο ντε Τζανέιρο, είχε περάσει τη μέρα του στο αγρόκτημα του, στην Φαζέντα Τογιότα, που βρισκόταν σε απόσταση 40 περίπου λεπτών με το αυτοκίνητο από την πόλη. Ήταν 27 Μαΐου 1971. Ενώ ο ήλιος κόντευε να δύσει και ο Λέιτα περίμενε τον ξάδερφο του Μανουέλ Κάρλος να έρθει να τον πάρει, είδε ένα φως, αχνό στην αρχή, αλλά πιο λαμπερό στην συνέχεια, και τελικά εκτοφλωτικό, να τον πλησιάζει και να κατεβαίνει σε ένα λιβάδι, χωρίς όμως να αγγίζει το έδαφος. Ο Λέιτε πλησίασε για να δει καλύτερα. Ένα πρασινωπό αντικείμενο, το οποίο έμοιαζε με «αναποδογυρισμένη σουπιέρα», αιωρείτο σε απόσταση μικρότερη του ενός μέτρου από το έδαφος. Πλησιάζοντας το νευρικά, ο Λέιτε είχε φτάσει σε απόσταση δέκα μέτρων μακριά του όταν ξαφνικά ανακάλυψε πως είχε πάψει πλέον να περπατά και πως στην πραγματικότητα δεν περπατούσε για ολόκληρα λεπτά. Είχε πλέον χάσει κάθε αίσθηση του χρόνου. Ωστόσο, όσο και να προσπαθούσε, δεν μπορούσε να περπατήσει. Αυτό δεν οφειλόταν σε κάποια ολική παράλυση, επειδή μπορούσε να κουνήσει τα χέρια του. Απλώς δεν μπορούσε να προχωρήσει μπροστά, λες κι ένα αόρατο φράγμα τον εμπόδιζε – και ίσως τελικά αυτός να ήταν ο λόγος. Στο μεταξύ, το σκάφος έβγαζε ένα βουητό και ένα πιο αδύναμο φως, που ήταν όμως αρκετό για να φωτίζει την γύρω περιοχή.

Πίσω του ο Λέιτε, άκουσε τον ξάδερφό του να φωνάζει. Καθώς ο Κάρλος άρχισε να τρέχει προς το μέρος του, σωριάστηκε κάτω. «Έπεσε λες και τον είχε πατήσει αυτοκίνητο», αναφέρει ο δημοσιογράφος, «ή είχε πέσει πάνω σε μια τζαμαρία». Ο Κάρλος παρέμεινε αναισθητός για δύο ώρες. Ταυτόχρονα, ο Λέιτε ένιωθε πια όχι μόνο φόβο, αλλά και μια βαθιά κατάθλιψη, καθώς συλλογιζόταν την ανικανότητα του να ξεφύγει από τη δύσκολη θέση. Κοιτάζοντας το σκάφος, το οποίο αιωρείτο ακόμη ένα μέτρο από το έδαφος, παρατήρησε μια εντονότερη ταινία φωτός γύρω του, λες κι αυτή έβγαινε από κάποιου είδους φινιστρίνια. Ο Λέιτε αισθανόταν παγιδευμένος – παγιδευμένος μέσα στο χρόνο. Όπως περιγράφει ο δημοσιογράφος: «Όλα γίνονταν σαν να συνέβαινε ακριβώς έτσι επί πολύ, πολύ καιρό. Δε μπορούσε να κρίνει πόσος χρόνος πέρασε στον έξω κόσμο. Για τον ίδιο τον Λέιτε όμως, είχαν φανεί είκοσι χρόνια». Το φως του δίσκου άρχισε να δυναμώνει και το βουητό να γίνεται πιο διαπεραστικό, μέχρι που ο Λέιτε αναγκάστηκε να κλείσει τα αυτιά του. Ο ιπτάμενος δίσκος απογειώθηκε κάθετα, αργά στην αρχή και ύστερα πιο γρήγορα, μέχρι που δεν έμοιαζε μεγαλύτερος από ένα αστέρι του ουρανού. Τελικά, ο Λέιτε κατάφερε να απομακρυνθεί από το σημείο. Αργότερα, όταν ο Κάρλος ανέκτησε τις αισθήσεις του, πήγαν μαζί και εξέτασαν την περιοχή πάνω από την οποία αιωρείτο το σκάφος. Το χορτάρι έμοιαζε καψαλισμένο.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΦΥΣΙΚΟΥ

Κι όμως, υπήρξε μια εποχή που ο ελληνικός τύπος κατακλυζόταν από χιλιάδες άρθρα και πρωτοσέλιδα που αφορούσαν τα παραψυχικά φαινόμενα, τα φαντάσματα και τα αιθερικά όντα, τα ΑΤΙΑ, τις σπτασίες και τα στοιχειώματα, και όλα εκείνα τα παράξενα φαινόμενα που πρώτος μίλησε ο Τσαρλς Φορτ. Μια τόσο μακρινή και σχετικά κοντινή εποχή, που οι εφημερίδες δεν ήταν εχθρικές απέναντι στο παραψυχικό και τα ανεξήγητα φαινόμενα, σε αντίθεση με τον χλευασμό, τις διαψεύσεις, και την ελλιπείς και – πιθανός – εσκεμμένα παραπλανητική σημερινή πληροφόρηση. Μέσα από τη συγκεκριμένη στήλη θα προσπαθήσουμε να παρουσιάσουμε ένα μεγάλο μέρος από το πλούσιο και εντυπωσιακό αρχείο που έχει διασωθεί, κόντρα σε μια εποχή που έχουμε απομυθοποιήσει και καταρρίψει τα πάντα.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΠΟΥ ΖΗΤΑΝΕ ΕΞΗΓΗΣΗ

ΤΑ ΝΕΑ 13 Αυγούστου 1996

Μία από τις πιο εντυπωσιακές έρευνες αναφέρεται σ' ένα φαινόμενο που σημειώθηκε στο Var της Γαλλίας το 1981. Ένα χειμωνιάτικο απόγευμα ένας εργάτης βλέπει στον ουρανό ένα φωτεινό σημείο. Ακούει θόρυβο, πλησιάζει, βλέπει ένα ιπτάμενο δίσκο να προσγειώνεται και ν' απογειώνεται 30 δευτερόλεπτα μετά με αστραπιαία ταχύτητα. Ένα μήνα αργότερα οι ερευνη-

τές της SEPRA παρατηρώντας τα ίχνη του ΑΤΙΑ – ένα στέμμα διαμέτρου 2,5 μέτρων – καταλήγουν στο συμπέρασμα πως ζύγιζε 3,5 με 5 τόνους, πως εγκατέλειψε στο έδαφος ρινίσματα μετάλλων και απανθρακωμένα προϊόντα, κι ότι η θερμοκρασία των αερίων που άφηνε πίσω του κυμαινόταν ανάμεσα στους 600 και τους 800 βαθμούς. Εν τω μεταξύ η βλάβστηση στο μέρος εκείνο υπέστη πρόωρη γήρανση, που εξαφανίσθηκε όμως ένα χρόνο αργότερα. Δεν σημειώθηκε καμιά χημική επίδραση και καμιά καύση. Σύμφωνα με το συμπέρασμα, επρόκειτο για ηλεκτρομαγνητικό φαινόμενο. Οφειλόμενο όμως σε τι; Άγνωστο. Μυστήριο, ανεξήγητο! «Θα μπορούσε ν' απარიθμήσει κανείς κι άλλα παρεμφερή ανεξήγητα φαινόμενα» λέει ο Ζαν Ζακ Βελάσκο από το Εθνικό Κέντρο Διαστημικών Μελετών. «Σαν επιστήμονες, όμως, δεν έχουμε το δικαίωμα ν' απορρίψουμε καμιά εικασία. Αντίθετα, εφαρμόζουμε ένα από τα κυριότερα χαρακτηριστικά της επιστήμης: τη συστηματική της αμφισβήτησης των πάντων».

UFO ΣΤΗΝ ΚΟΣΤΑ ΡΙΚΑ

4 Απριλίου 1992

UFO έκαναν την εμφάνισή τους στην Κόστα Ρίκα και πέρα από την περιέργεια και την αγωνία των κατοίκων, προκάλεσαν και διακοπή στην παροχή ρεύματος. Τα UFO φώτισαν επί δύο ώρες τον ουρανό πάνω από την πρωτεύουσα της Κόστα Ρίκα, Σαν Χοσέ, και άλλες πόλεις, σύμφωνα με μαρτυρίες αστυνομικών και δεκάδων άλλων ατόμων, όπως γράφουν οι εφημερίδες. Το φαινόμενο άρχισε γύρω στα μεσάνυχτα και συνέπεσε με σειρά διακοπών του ηλεκτρικού ρεύματος που έθιξαν την πρωτεύουσα και άλλα μέρη της Κόστα Ρίκα. Ο διοικητής της αστυνομίας, Ρομπέρτο Γκεβέρα, βεβαίωσε ότι ενώ βρισκόταν κοντά στο αεροδρόμιο Πάβας είδε μια πολύ ισχυρή λάμψη η οποία έμοιαζε με εκείνη τεραστίου προβολέα που πετούσε πολλά μέτρα πάνω από το έδαφος.

Αφηγήσεις

«Ο κινητήρας του οχήματος μας και τα φώτα του ραδιοφώνου σταμάτησαν, όταν η λάμψη πέρασε από κοντά μας», συνέχισε. Και πρόσθεσε ότι «όσο η λάμψη προχωρούσε, διακοπές ρεύματος σημειώθηκαν σε πολλά μέρη». Δύο άλλοι αστυνομικοί, που περιπολούσαν νότια του Σαν Χοσέ, αφηγήθηκαν ότι είχαν δει να πετάει μια παράξενη συσκευή, αφήνοντας λάμπεις και ένα ήχο όμοιο με σφύριγμα.

ΤΑ ΣΚΥΛΙΑ ΓΑΥΓΙΖΟΥΝ ΤΑ UFO

ΤΑ ΝΕΑ, 18 Απριλίου 1990

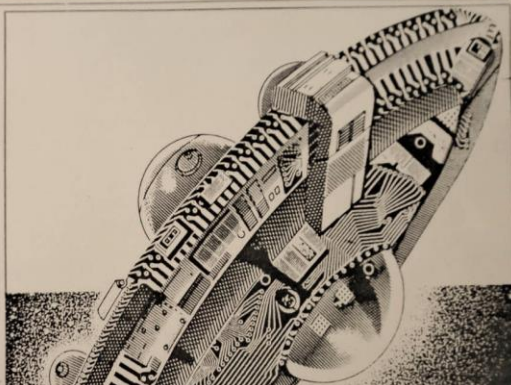
«Ο σκύλος μου γαύγιζε ασταμάτητα... Πάνω από τα κεφάλια μας περνούσε το φοβερό τριγωνικό αντικείμενο με τα φώτα στις άκρες.. Τελείως αθόρυβα. Κινούνταν πολύ αργά, κάπου 20 χιλιόμετρα την ώρα. Και το παράξενο: τα φώτα σε θάμπωναν μεν, αλλά δεν φώτιζαν καθόλου!» Είναι μια από τις εκατοντάδες περιγραφές από αυτόπτες μάρτυρες, των ιπτάμενων αντικειμένων που φάνηκαν στο Βέλγιο τις τελευταίες ημέρες, και που συγκεντρώνονται από ειδικούς του υπουργείου Άμυνας. Στις περιγραφές αναφέρονται αντικείμενα σε σχήμα πούρου ή κυκλικά, από «κλασικούς» ιπτάμενους δίσκους σε σχήμα πιάτου μέχρι «τηγάνια» και άλλα, που το περίγραμμά τους θυμίζει πεπόνι. Μια ιδιωτική οργάνωση παρακολούθησης «ασυνήθιστων ουράνιων φαινομένων» η Σομπέπς, που εδρεύει στην Λιέγη, κατέγραψε ήδη 700 περιγραφές. Ανακοίνωση του υπουργείου Άμυνας που εκδόθηκε χθες αναφέρει για πρώτη φορά ότι «το φαινόμενο παραμένει ανεξήγητο», ενώ έγινε γνωστό ότι στις περιγραφές των αυτοπτών μαρτύρων που έχουν καταχωρηθεί περιλαμβάνονται και 50 από αστυνομικούς και στρατιωτικούς. Κοινό χαρακτηριστικό όλων των περιστατικών ήταν η ακανόνιστη τροχιά των UFO και οι συχνές περίεργες αυξομειώσεις της ταχύτητάς τους.

ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΕΠΑΝΕΡΧΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟ ΘΕΜΑ

Και όμως υπάρχουν τα UFO!

«ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ» ΠΕΤΟΥΝ ΠΑΝΤΟΤΕ «ΕΚΕΙ ΕΞΩ»

ΚΙ ΟΜΩΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΤΑ UFO

ΤΑ ΝΕΑ 8 Ιουλίου 1986

Οι εμφανίσεις τους άρχισαν με την έναρξη του καλοκαιριού. Όσο σφίγγουν οι ζέστες, πυκνώνουν και τα UFO. Και αν δεν πρόκειται για πραγματικές εμφανίσεις, αφθονούν πάντως οι περιγραφές. Τα UFO πετούν

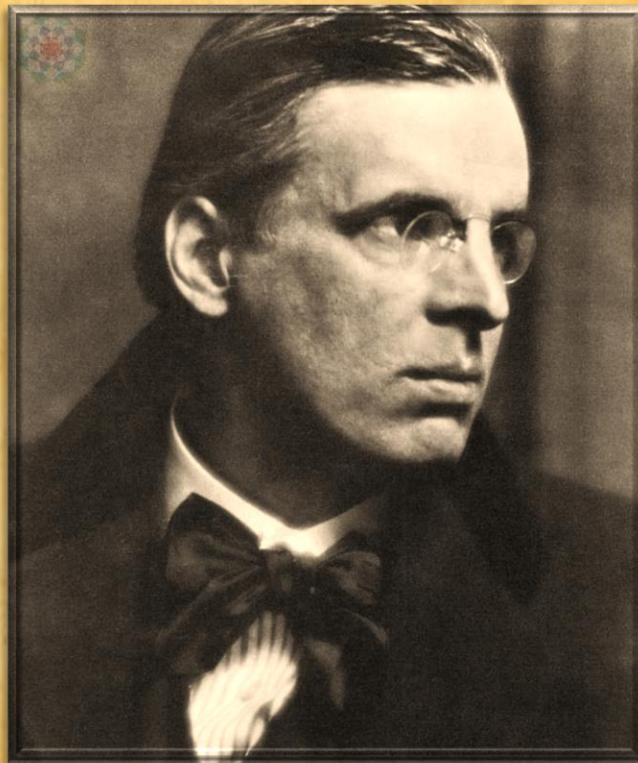
και πάλι στους ουρανούς της Ευρώπης και της Αμερικής και, όπως πάντα, κανείς δεν μπορεί να τα εξηγήσει, κανείς δεν προλαβαίνει να τα δει αρκετή ώρα και, όταν ειδοποιούνται κάποιες Αρχές, τα υποτιθέμενα «ανθρωπάκια» έχουν γίνει καπνός. Υπάρχουν λοιπόν ή δεν υπάρχουν; Το ερώτημα προκαλεί μειδιάματα. Και όμως, το θέμα όπως παραδέχονται αρκετοί αστρονόμοι, δεν έχει κλείσει! Η εποχή όπου μιλούσαν για περίεργα ιπτάμενα αντικείμενα μόνο οι συγγραφείς επιστημονικής φαντασίας και λιγοστοί άλλοι έχει περάσει. Σήμερα, στην προτελευταία δεκαετία του 20ου αιώνα, με τα UFO ασχολούνται βέβαια κυνηγοί της επιστημονικής φαντασίας, όπως ο σκηνοθέτης Σπύλμπεργκ (Επαφές Τρίτου Τύπου), αλλά και αστρονόμοι και ερευνητές της ΝΑΣΑ, όπως και των Σοβιετικών διαστημικών κέντρων.

Αποφθέγματα Μεγάλων Προσωπικοτήτων

Υπάρχει κι ένας άλλος κόσμος. Αλλά είναι μέσα σ' αυτόν εδώ.

William Butler Yeats

(13 Ιουνίου 1865, Δουβλίνο - 28 Ιανουαρίου 1939, Γαλλία)

Ο Ουίλιαμ Μπάτλερ Γέιτς, γιος του Ιρλανδού ζωγράφου Τζον Μπάτλερ Γέιτς, θεωρείται ένας από τους κορυφαίους αγγλόφωνους ποιητές του 20ού αιώνα. Ασχολήθηκε με την ποίηση, την πεζογραφία, το θέατρο, το δοκίμιο και τη μελέτη. Επηρεάστηκε από το γαλλικό συμβολισμό, κατόρθωσε να συγκεράσει το ρομαντισμό με το ρεαλισμό, ενώ στο έργο του διαφαίνεται η αγάπη του για τους μύθους και τις παραδόσεις για την πατρίδα του, Ιρλανδία, καθιερώνοντας το κελτικό "στυλ", με θέματα από την κελτική μυθολογία, τη μελαγχολία και το μυστικισμό.

Το 1923 τιμήθηκε με το βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας.

Υπάρχουν κάποια μυστήρια που ζητούν απάντηση.
Ένα από αυτά είναι και το φαινόμενο των ΑΤΙΑ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

ΚΑΤΕΒΑΣΤΕ ΤΟ ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΩΡΕΑΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ: Unlockingthetruthproject.blogspot.gr

ΜΗΝ ΧΑΣΕΤΕ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ "UNLOCKING THE TRUTH" ΠΟΥ ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕΙ ΣΤΙΣ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ

